Пам'ятаймо про Україну!

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.25 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.25

РІК CVII П'ЯТНИЦЯ, 11 ЛЮТОГО 2000 ЧИСЛО 6 VOL. CVII FRIDAY, FEBRUARY 11, 2000 No. 6

Посол України в США Костянтин Грищенко вручив вірчі грамоти Президентові США

Новопризначений посол України в США Костянтин Грищенко на церемонії вручення вірчих грамот у Білому домі 3 лютого цього року передав від імені Президента України Леоніда Кучми побажання миру, успіхів і процвітання американському народові в новому тисячолітті.

Посол також зазначив, що „наші країни ввійшли у XXI століття як добрі друзі і партнери. Ці добрі партнерські стосунки розвивалися в ході діялоґу і співробітництва, які посилювалися протягом років. Ми сповнені гордости, що наші країни змогли побудувати надійний механізм стратегічного партнерства, який пройшов випробування часом".

У цьому зв'язку він наголосив, що докладе всіх зусиль для розвитку дружніх українсько-американських відносин, співробітництва і стратеґічного партнерства між нашими країнами.

Посольство України в США

Коротка біографічна довідка:

Костянтин Іванович Грищенко народився 28 жовтня 1953 року в Києві. Закінчив факультет міжнародного права Московського державного інституту міжнародних відносин.

На дипломатичній роботі з 1975 року. У 1993-1995 роках очолював Управління контролі над озброєнням та роззброєнням МЗС України. У 1995-1998 роках - заступник міністра закордонних справ України.

З 1998 року - Надзвичайний та Повноважний посол України в Королівстві Бельгія, Королівстві Нідерлянди та Великому Герцоґстві Люксембург; Глава Місії України при НАТО та Постійний представник України в Організації з питань заборони хемічної зброї.

Костянтин Грищенко

28 січня 2000 року Указом Президента України призначений Надзвичайним і Повноважним послом України в США.

Привітання Президента Клінтона новопризначеному послу України в США Костянтинові Грищенку

Пане посол, я зі задоволенням приймаю Вашу вірчу грамоту від Президента Леоніда Кучми із призначенням Вас надзвичайним і повноважним послом України в США і визнаю лист відкликання Вашого відомого попередника. Дякую за Ваші поздоровлення від імені Президента, уряду і народу України. Ласкаво прошу Вас і Вашу сім'ю до Вашінґтону.

Україна - партнер і друг США - є ключовою державою у побудові безпечної та неподільної Европи. Сполучені Штати сприяють Україні розбудовувати стабільну, незалежну демократичну, заможну державу, орієнтовану на ринкову економіку, державу, що має гарні стосунки з сусідами та міцні зв'язки з Заходом.

В дусі дружби і стратегічного партнерства Україна завжди була пріоритетом для мене і для уряду США, з самого початку мого президентства. З того часу Україна зробила багато серйозних кроків, що стали запорукою стабільности та безпеки в регіоні. Я особисто впевнився в

(Закінчення на стор. 6)

В Австрії зформувався праворадикальний уряд

Евросоюз "автоматично" вводить санкції проти свого члена

4 лютого у Відні було приведено до присяги незалежний уряд Австрійської республіки. Він складається з представників консервативної Австрійської народної партії свободи (АПС), відомої як праворадикальна. Новим федеральним канцлером став лідер консерваторів Вольфґанґ Шіссель, а віце-канцлером - вперше жінка, 39-літня Сюзанна Ріс-Пассер. Вона вважа-

(Закінчення на стор. 6)

Після того, як Йорґ Гайдер (ліворуч) і Вольфґанґ Шіссель потиснули один одному руки, коаліція двох партій стала реальністю.

Фото АП

Україна стає пріоритетною країною зовнішньої політики США

ВАШІНҐТОН, Д. К. (УНІС). - 18 січня Державний секретар США Меделин Олбрайт виступила з промовою в університеті ім. Джона Гопкінса на факультеті міжнародних взаємин. М. Олбрайт назвала чотири країни, а саме Україну, Колюмбію, Індонезію та Нігерію, які „здатні забезпечити стабільність та прогрес у своїх регіонах. Але кожна з цих країн тепер переживає важливий період розвитку та утвердження демократії."

Виступаючи у відомому університеті перед багаточисельною авдиторією студентів та викладачів, Державний секретар окреслила стратегічні напрямки діяльности США у 2000 році, зокрема необхідність зміцнювати НАТО, „продовжувати розвивати потенційні можливості альянсу та підтримувати його готовність до виконання нових місій"; докладати зусилля для збереження миру у Косово; вести переговори з різними країнами світу щодо заборони ядерної зброї; зміцнювати та розвивати взаємини з Росією та Китаєм згідно з прийнятим міжнародним стандартом, та поширювати співпрацю з Канадою і Мексикою.

„Ми були свідками звільнення Азії та Африки від колоніялізму, Латинської Америки - від військових диктаторів, Центральної та Східної Европи - від комунізму, та країн Південної Африки - від апартеїду", - сказала Олбрайт, наголосивши на необхідності збереження цих досягнень та старання США у справі утвердження „правдивої демократії" у цілому світі. Державний секретар Олбрайт змалювала Україну як „партнера та прихильника США". Вона додала, що допомога США Україні на шляху утвердження демократичної та ринкової держави має страгічні мотиви. Україна відіграє важливу ролю у формуванні міцної та без-

(Закінчення на стор. 3)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Українська делеґація не просила втручання ПАРЕ

КИЇВ.- Голова Постійної делеґації України у Парляментській Асамблеї Ради Европи (ПАРЕ) Борис Олійник спростував повідомлення у пресі про те, що українська делеґація намагалася порушити перед керівництвом ПАРЕ питання про необхідність втручання Асамблеї у ситуацію, що виникла у Верховній Раді внаслідок розколу. Борис Олійник та члени делеґації Євген Мармазов, Сергій Головатий та Сергій Курикін заявили, що єдиним і головним питанням, яке делеґація порушувала, було питання про ситуацію в Україні у зв'язку із оголошенням загальнонаціонального референдуму.

Церковні владики – за референдум

УЖГОРОД. – Керівники дев'яти християнських конфесій Закарпаття звернулися з листом до Президента України, в якому дякують за сприяння у відзначенні 2000-ліття Різдва Христового і підтримують ідею проведення всеукраїнського референдуму. Вони запевняють, що будуть "молитися Всевишньому, аби ідеї всеукраїнського референдуму були реалізовані повною мірою, щоб наше суспільство після референдуму стало ще консолідованішим, щоб у ньому панували мир, злагода, демократія і всебічно зміцнювалася державність любої усім нам України".

Молодіжний конґрес підтримує референдум

ЛЬВІВ. – Активну участь у всеукраїнському референдумі задеклярував Західньоукраїнський молодіжний конґрес, що об'єднує осередки Рівненської, Тернопільської, Львівської та Івано-Франківської областей. Він закликав юнаків та дівчат провести ряд акцій для обговорення питань плебісциту. Така активність, на думку конґресівців, піднесе ролю молоді у суспільно-політичних процесах, засвідчить силу, з думкою якої не можна не рахуватися.

Об'єдналися національні спільноти

КИЇВ. – Міжнаціональному форумові України, що проходив 5-6 лютого, вдалося об'єднати національні спільноти, які проживають на території України і створити нове громадсько-політичне об'єднання. За словами голови форуму Володимира Свистунова, до цього часу організації були об'єднані лише за національними ознаками, що утруднювало вирішення спільних завдань. У зібранні взяли участь делеґати понад 100 найавторитетніших всеукраїнських і реґіональних організацій, що представляють різні національності.

Українсько-шведська програма підтримки партнерства жінок та чоловіків у політиці

КИЇВ .– На збільшення кількости жінок у владних структурах усіх рівнів спрямовано нову українсько-шведську програму "Ольга", що впроваджується в рамках Програми розвитку ООН в Україні. Завдання програми закладено у словах "співробітництво, лідерство, рівність, демократія". Передбачено організувати та провести шість семінарів у різних реґіонах України з метою вдвічі збільшити представництво жінок у владних структурах.

Візита офіцерів Комітету "Україна-НАТО"

КИЇВ. – Оцінка готовности Яворівського навчального полігону, що біля Львова, а також необхідного ступеня його технічного дооснащення напередодні проведення тут багатонаціональних навчань "Щит миру-2000" – головна мета візити групи офіцерів Комітету "Україна-НАТО" з Брюсселю, що розпочався 8 лютого. Навчання проходитимуть одночасно на територіях трьох держав – України, Болгарії й Естонії. Для участи в них запрошені 43 держави-члени НАТО і учасники програми "Партнерство заради миру".

Зближення науки і релігії

ТЕРНОПІЛЬ. – Священики Української Греко-Католицької і Української Автокефальної Православної Церков дали Боже благословення всеукраїнській науковій конференції "Роля християнства в розвитку української та світової науки, освіти, культури", де обговорювалися проблеми впливу християнства на хід духовних процесів у нашій історії, роля Церкви у національному відродженні нашого народу. Уперше на такому рівні прозвучали доповіді, що торкалися теми християнства і націоналізму, діяльности капелянів в українській повстанській армії, історичних взаємостосунків між Москвою і Українською Греко - Католицькою Церквою.

Участь вітчизняних архітекторів в чужоземних проєктах

КИЇВ .– Учасники конференції за участю представників спілок архітекторів одинадцяти країн Центральної та Східньої Европи обговорили можливості проведення національних архітектурних і містобудівних конкурсів. Зокрема йшлося і про реконструкцію історичної частини Львова. Делеґати конференції висловили занепокоєння у зв'язку із загрозою втрати своєрідности національних культур та традицій, яка пов'язана з інформатизацією суспільств, ґльобалізацією архітектури, та підтримали потребу обов'язкової участи вітчизняних зодчих у роботі над проєктами, що виконують чужоземні архітектори.

Міжнародний кінофестиваль туристичних фільмів

КИЇВ. – Перший Міжнародний кінофестиваль туристичних фільмів "Вітер мандрів" пройшов у київському Будинку кіно. Ця міжнародна акція сприятиме створенню позитивного обличчя туристичної України у світі, – сказав голова оргкомітету Валерій Цибух. Понад п'ятдесят реклямних, документальних, науково-популярних кіно- і відеофільмів представили Україна, Білорусь, Казахстан, Єгипет, Південно-Африканська Республіка, Чехія, Аргентина, Лібія та інші країни.

Невідоме про війну

ЛЬВІВ. – Нове видання "Україна в Другій світовій війні у документах. Збірка німецьких архівних матеріялів" вийшло друком у Львові. До книги увійшли матеріяли, що охоплюють період з квітня до кінця 1941 року й стосуються, передусім, політичного аспекту фашистської окупації, докладно висвітлюють політику гітлерівської Німеччини щодо України. Мало відомі або недоступні для багатьох учених документи, опубліковані в перекладі паралельно з німецькими оригіналами. Автор і упорядник книги – доктор історичних наук Сорбонського (Франція) та Українського вільного (Німеччина) університетів Володимир Косик.

Залізниця під загрозою

ЧЕРНІВЦІ. – Німецька фірма "Бауер" в терміновому порядку відкликала з міста свою унікальну установку для забивання високих залізобетонних паль у землю, інші машини та механізми, які використовувалися на укріплювальних роботах в районі зсуву ґрунту, що кілька років тому стався в Чернівцях і завдав місту великої матеріяльної шкоди. За цю техніку українська сторона мала розраховуватися грішми, але не виконувала своїх зобов'язань. Борг становить понад 10 мільйонів долярів. Тривожна ситуація виникла у незручний для чернівчан час: після розмерзання ґрунту й активізації селевих потоків можливий новий зсув. Він ставить під загрозу міжнародну колію, що проходить біля підніжжя схилу й може на тривалий час перервати залізничне сполучення України із Західньою Европою.

Україна виплачує борг ООН

КИЇВ. – Приводом для позбавлення України права голосу в Генеральній Асамблеї ООН стала заборгованість з фінансування миротворчих операцій ООН у розмірі 15 мільйонів долярів. Уряд України, за словами Прем'єр-міністра Віктора Ющенка, передбачає найближчим часом сплатити борг трьома-чотирма траншами за рахунок повернення платежів на 60 мільйонів гривень компанією "Нафтогаз України", якій дано місячний термін на розрахунки з бюджетом.

Благодійні акції Прикарпатського Червоного Хреста

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. – Гарячі обіди для 200 самітних літніх мешканців Івано-Франківщини організував обласний комітет Товариства Червоного Хреста. Це стало можливим завдяки червонохрестівцям з Голляндії, які запропонували кошти для фінансування благодійної акції. Вартість кожного обіду – 6 гривень. Торік у місті Коломиї відкрито денний стаціонар Червоного Хреста на 25 ліжок для обслуговування одиноких ветеранів з одноразовим харчуванням, почав діяти медико-соціяльний центр у місті Калуші. Протягом минулого року товариство провело в області понад сто благодійних акцій майже на 57 тисяч гривень.

134 країни узгодили Протокол з біобезпеки

КИЇВ. – На першій надзвичайній конференції "Конвенції про охорону біологічної різноманітности", проведеній у Монтреалі (Канада), представники 134 країн, у числі яких була й Україна, узгодили Протокол з біобезпеки. Документ підбив підсумок тривалим баталіям між групою "Маямі", до якої входять основні експортери генетично модифікованих організмів – США, Канада, Бразилія, Уругвай, Чіле та Австралія, і групою "однодумців", яка об'єднує близько 70 країн третього світу. Уперше країни, що розвиваються, показали себе в Монтреалі як альтернативна сила, здатна захищати свої інтереси.

(ДІНАУ)

ТІЛЬКИ ФАКТ

В оточенні червоних прапорів, галасу пікетників - прихильників лівих - розпочалося 8 лютого пленарне засідання п'ятої сесії Верховної Ради України. Понад годину проводила засідання парляментська більшість під скандування комуністів, соціялістів, селян і прогресивних соціялістів.

◆

У другій половині дня 8 лютого розпочалася офіційна візита міністра закордонних справ України Бориса Тарасюка до Португалії.

◆

Проєкти Державного бюджету на 2000 рік та Економічного меморандуму до нього розглянуто та в цілому схвалено на засіданні Кабінету Міністрів.

◆

На зустрічі 5 лютого з міністром енергетики США Вільямом Ричардсоном Президент України Леонід Кучма підтвердив намір закрити Чорнобильську станцію у 2000 році.

◆

Після завершення перевірки механізмів реґулювання системи управління і захисту реакторної установки, 6 лютого влу чено в енергомережу України п'ятий енерґоблок Запорізької АЕС.

◆

Три гірники загинули внаслідок обвалу породи, що стався увечері 5 лютого на шахті „Донецька" в Торезі.

◆

З 7 лютого поновилися заняття в школах Києва та Одеси після карантини у зв'язку з епідемією ґрипи. З початку року ґрипою і гострими респіраторними захворюваннями перехворіло понад 1 млн. 904 тисяч жителів України, в тому числі 700 тисяч дітей, зареєстровано 7 смертельних випадків.

◆

Національний університет імені Тараса Шевченка відродив давню традицію приведення до присяги ректора. Під час урочистої церемонії присягу склав академік НАН України Віктор Скопенко, якого Указом Президента України Леоніда Кучми призначено на цю посаду.

◆

В Якутії успішно завершено двадцятиденні випробування в умовах низьких температур дослідного зразка українського літака Ан-140, серійне виробництво якого вже почалося в Харкові, Україна, ряді країн СНД і в Ірані.

◆

Новий танк Т-84 марки українського виробництва представлено на міжнародному тендері в Туреччині. Він обладнаний двигуном потужністю 1200 кінських сил та сучасною електронікою, а розроблена 120-міліметрова гармата може використовувати боєзапаси стандарту НАТО.

◆

На території України залишилося 2 останніх стратегічних авіяційних комплекси з 11, придбаних російською стороною. Вартість восьми літаків Ту-160 та трьох Ту-95МС, оснащених ракетами повітряного базування, дорівнює 285 тисячам долярів.

◆

Прес-центр Служби безпеки України повідомив, що затримані у приміщенні Верховної Ради два співробітники спецслужб України під час здійснення ними оперативної зйомки, не є співробітниками СБУ і ця служба не має ніякого відношення до проведення зазначених заходів.

ТЕМА ТИЖНЯ

Російські війська захопили залишки Ґрозного

МОСКВА. – Майже п'ять місяців після того, як виконуючий обов'язки російського президента Володимир Путін вислав російські війська до Чечні, він у неділю, 6 лютого, заявив, що над чеченською столицею майорить прапор Росії.

Крім того, помічник в.о. Президента Росії Сергій Ястржембський, котрий відповідає за висвітлення антитерористичної операції в Чечні, повідомив, що більша половина території Ґрозного знаходиться під контролею федеральних сил.

Зрозуміло, що прапор над Ґрозним був вкрай потрібним урядові Путіна, щоб заявити світові про воєнний успіх Росії.

Від самого початку захоплення Ґрозного для Москви стало політичною вимогою, бо ж там російське військо зазнало гнітючих поразок під час попередньої війни 1994-1996 років. Крім того, захоплення Ґрозного стало також важливим для Володимира Путіна – кандидата у президентських виборах 26 березня, задля яких, власне, й було розпочато війну, яка, всупереч очікуванням В. Путіна, не стала „бліцкрігом“ і котрого популярність зросла завдяки його підтримці воєнних дій у Чечні.

Все ж таки цей успіх дорого обійшовся російським військам з часу їхнього вступу до Чечні 1 жовтня – вбито понад 1,000 російських вояків і майже 3,400 поранено. Більшість жертв були наслідком двох сильних спроб здобути місто.

Незважаючи на так звані успіхи, Кремль не проголошує закінчення війни у Чечні. Хоч чеченські повстанці зазнали великих втрат, як натрапили на російські міни та пастку, втікаючи з Ґрозного, однак сотні врятувалися і прямують у гірські терени південної Чечні, звідки 7,000 їхніх побратимів продовжують партизанську боротьбу.

Наш коментар:

Західня й зокрема американська преса твердить, що для світу, котрий з відразою спостерігав наступ російського війська, російський прапор, встановлений на руїнах Ґрозного столиці гірської республіки, це – „прапор ганьби“.

Потужна російська армія, вирушивши війною проти, за висловом Кремля, „банди терористів“, спромоглася зі застосуванням найсучасніших літаків і потужної артилерії зруйнувати чеченські міста і села, вбити багато жінок і дітей, а решту довести до жахливих злиднів, але на військовому полі здобула лише руїни, залишені чеченцями.

Президент Чечні Аслан Масхадов заявив радіостанції „Свобода“, що залишення Ґрозного було передбачене бойовиками і тепер вони переходять до партизанської війни. Масхадов закликав чеченців вступати до партизанських загонів.

Тим часом у загарбаній Чечні „переможці“ поводяться з місцевим населенням як розбійники. Міжнародна організація захисту прав людини публікує усе нові повідомлення про згвалтування жінок і вбивства мирних людей, які чинять п'яні російські солдати. Щойно повідомлено про холоднокровне вбивство 22 цивільних, щодо 14 таких випадків триває розслідування.

Вочевидь, війна у Чечні може скінчитися міжнародним звинуваченням московських провідників у ґеноциді.

Хто ж тоді стане перед трибуналом у Гаазі – генерали чи прості солдати?

Україна стає...

(Закінчення зі стор. 1)

печної Европи. Вона підкреслила, що крім звичайної закордонної допомоги, яка надається Україні для забезпечення розвитку демократичних ініціятив, стабілізації макро-економіки та знищення ядерної зброї, уряд США плянує збільшити кількість обмінів серед учнів шкіл, студентів, аспірантів та молодих громадських діячів проґресивного світогляду між Україною та США.

Ця програма має назву „Ініціятива наступного покоління“.

Виникає запитання: чому уряд США надає пріоритет Україні у своїй зовнішній політиці?

Державний секретар Олбрайт пояснила причини надзвичайної зацікавлености США Україною: „Утвердження України як стабільної демократичної европейської країни сприятиме проведенню подібних реформ в інших країнах бувшого Совєтського Союзу. А це відповідає нашим національним інтересам“.

Державний секретар США високо оцінила внесок світових філософів та політичних провідників, які обстоювали переваги та цінності демократії і свободи...

„Ми є в боргу не тільки перед Джефферсоном, але й перед Болівaром, Шевченком та Коссутом“, – сказала Олбрайт.

Рос Вілсон, перший заступник посла Нових незалежних країн у Держдепартаменті США, відповів на запитання Української Національної Інформаційної Служби (УНІС) та прокоментував деякі фраґменти промови Державного секретаря Олбрайт.

Рос Вілсон підкреслив, що „нинішній вибір України як важливої для США країни підкреслює нашу позитивну позицію до України як у минулому, так і тепер. Така позиція дає нам право продовжувати нашу роботу задля зміцнення незалежности України, демократії та розвитку міцної ринкової економіки“.

АМЕРИКА І СВІТ

Г. Родгам-Клінтон висунула свою кандидатуру

ПЕРЧЕС, Нью-Йорк. – Тут у неділю, 6 лютого, в руханковій залі Ньюйоркського штатського університету Перша лейді – Гіларі Родгам-Клінтон офіційно проголосила, що вже від довшого часу було відоме, свою кандидатуру на сенатора Демократичної партії від ньюйоркського штату. Вона представила себе „ новим демократом“, що в уряді „не вбачає причини, ні розв'язки проблем країни“. Впродовж своєї 32-хвилинної інавґураційної промови в присутності Президента Билла Клінтона, котрий цим разом був тільки спостерігачем, а центром уваги була Г. Родгам-Клінтон, вона намагалася представити себе окремою особистістю громадського масштабу, а не тільки продуктом успіхів її чоловіка. Її конкурент з республіканського табору, ньюйоркський посадник Рудольф Джуліяні того ж дня відбув кілька інтерв'ю на телевізійних мережах. Він не проголошував своєї кандидатури, але постійно, як справжній кандидат, підкреслював свої успіхи.

Президент Б. Клінтон відвідає Індію

ВАШІНҐТОН. - Незважаючи на те, що Індія не підписала договору про заборону ядерної зброї, Президент США Билл Клінтон заявив, що він наступного місяця таки відвідає цю країну. „Оскільки я вірю в те, що ми мусимо спілкуватися з Китаєм, котрий має інакшу політичну систему від нас, так само мусимо співпрацювати з Індією, котра часом і робить рішення нам не до вподоби. Я їду туди, бо це ж найбільша демократична країна в світі й, на мою думку, ми з ними достатньо не спілкуємося “, заявив репортерам Б. Клінтон. Білий Дім повідомив, що Президент плянує здійснити ці відвідини впродовж тижня, починаючи від 20 березня, та включити до своєї візити також Банґладеш. Це вперше американський Президент відвідає цю країну.

У Парижі відбулись значні українські урочистості

ПАРИЖ. – У святкуваннях з приводу 80-річчя проголошення Української Народної Республіки Центральною Радою і 81-ої річниці злуки УНР і ЗУНР, організованих Об'єднаним Репрезентативним Комітетом української громади у Франції, взяли участь представники громадських та культурних об'єднань українців у Франції, співробітники посольства України та французька громадськість. Учасники урочистих зборів підкреслювали історичне значення для України цих подій та вітали рішення Президента України Леоніда Кучми щодо щорічного святкування в Україні 22 січня - на відзнаку політичного та історичного значення об'єднання Української Народної Республіки і Західньо-Української Народної Республіки. На завершення зборів учасникам було представлено літературно-музичну композицію у виконанні французької молоді українського походження та українських студентів, що навчаються у Франції.

Намагаються не допустити інфляції в країні

ВАШІНҐТОН. – Федеральна рада валютних резерв підвищила відсоткову рату на одну четверту відсотка короткотривалих позичок для банків і відразу зазначила правдоподібність нової відсоткової підвишки, щоб зупинити постійно зростаючу економіку від інфляції. Цей крок, четвертий з ряду від минулого червня, не здивував економістів ані вкладників капіталу, а біржі спокійно прийняли це повідомлення. День пізніше Сенат значною більшістю голосів (89 до 4) схвалив призначення Алана Ґрінспана на його четверту каденцію на пості голови Федеральної ради валютних резерв. Це призначення 73-річного А. Ґрінспана на наступну чотирирічну каденцію тільки потверджує високу думку сенаторів обидвох партій про його працю на тому становищі.

Росія звинуватила Литву у військовому шпигунстві

ВІЛЬНЮС, Литва. – Хворобою шпигуноманії назвали тут звинувачення Кремля, що Литва проводить шпигунську діяльність на завдання США. Російські джерела стверджують, що на Курській косі, північна частина якої належить Литві, а південна входить до складу Калінінградської области, литовські власті з американською технічною допомогою ніби влаштували пункт радіотехнічного спостереження військово-морських об'єктів Росії. У Москві стверджують, що це почалося після обрання Президентом Литви громадянина США Валдаса Адамкуса і призначення колишніх офіцерів Пентагону на важливі посади у литовській державі. Військові Литви назвали це черговою пропаґандистською акцією. Командир Литовських військово- повітряних сил полковник Зенонас Вегелявичюс сказав, що на косі дійсно є радіолокаційна станція, однак ніякого відношення до американців вона не має. Жодних баз НАТО в Литві немає, та й допомогу військовим Литви надає в основному Норвегія, а не США. Ця допомога пов'язана не з вигаданими шпигунськими пунктами, а з навчанням спеціялістів, мовними курсами, матеріяльно-технічною базою.

Кофі Аннан закликав заплатити борг до ООН

НЬЮ-ЙОРК. – Генеральний секретар Організації Об'єднаних Націй Кофі Аннан звернувся до 52 державчленів світової спільноти з пропозицією заплатити хоча б частину тієї суми, яку вони заборгували до бюджету Об'єднаних Націй. Згідно зі Статутом, нагадав Генеральний секретар, держава-член ООН, за яким є заборгованість за два попередніх роки, позбавляється можливости голосувати на Генеральній Асамблеї. У той же час, якщо буде зроблений мінімальний внесок до бюджету, то право голосу за державою зберігається.

Будучи в Москві, М. Олбрайт поздоровила Б. Єльцина

МОСКВА. – Державний секретар США М. Олбрайт, яка кілька днів тому відвідувала Москву, поздоровила першого Президента Росії Бориса Єльцина з днем народження, причому зробила це по-російськи. Як повідомив її секретар Джеймс Рубін, М. Олбрайт зателефонувала Б. Єльцинові і “передала йому поздоровлення і найкращі побажання російською мовою”. Розмова тривала близько 10 хвилин. “Вони говорили про те, чим він має намір займатися після відходу, про його зацікавлення міжнародними справами”.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@worldnet.att.net

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $50.00, на півроку - $30.00. Для членів УНСоюзу $40.00 річно, на півроку - $25.00. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Буденні ознаки відродження

В попередньому числі „Свободи" з'явилося маленьке за розміром повідомлення про скасування в Україні свята „жовтневої революції". Впродовж десятиліть це свято було провідним у поневоленій комуністами країні. Діти не були дітьми, а „жовтенятами", держава вручала ордени Жовтневої революції, на честь річниць цього перевороту було названо силу-силенну вулиць, міст, підприємств і колгоспів. Щоправда, побутував і анекдот про партійного секретаря, який докоряв робітникові, котрий пройшов повз червоне гасло, не глянувши, що воно сповіщає про 70-річчя „Великого Жовтня". Робітник глянув і сказав: „От і досить!". Його слова виявились пророчими.

Усунення символів минулого режиму – справа нелегка. Передовсім тому, що кілька поколінь людей зростали з цими символами і кожен з них пов'язаний з їхньою особистою пам'яттю. Подруге, такі зміни усе ж коштовні. Проте в Києві вже не стало вулиць Дем'яна Бєдного, маршала Будьонного, Олександра Корнійчука, Дем'яна Коротченка, багатьох інших прислужників комуністичного режиму, а також Комсомольської, Російської, Червоноармійської, зате з'явилися вулиці Олега Ольжича, Пилипа Орлика, Олени Теліги та інші.

Однією з ознак нового стала й заміна поштових індексів зі вживаних в СССР на нові, українські. Тепер до Львова, наприклад, слід писати на індекс 79000, а до Луцька – на 43000. Дехто може назвати цю новацію другорядною, але насправді вона говорить про зміну політичного світобачення поштової служби, котра попри нестачу коштів усе ж наважилася на таку новацію, щоб усунути найбільш відчутний слід колишнього СССР. Коли б ще пошта спромоглася здешевити листи за межі України, бо нинішня оплата просто непосильна для більшости українців! До поштових справ належить і розквіт на ділянці поштових марок. За часів СССР такі емісії присвячувалися Україні тільки у випадках річниць „возз'єднання" з Росією, або услалвлення „героїв" того часу. Поштові марки незалежної України можуть стати оздобою будь-якої колекції, але пердовсім вони несуть у широкий світ мистецьку розповідь про Україну з її власною історією, культурою, природою. При цьому досить швидко було вироблено оригінальний стиль української поштової марки.

Звісно, усе більше людей знають українську гривню. Але й ці банківські та казначейські білети України останнім часом теж покращали, набули вигляду респектабельної валюти.

Багато змін ще попереду. Нелегко поміняти назви ряду міст, бо це й справді не тільки коштує горшей, а й вимагає багатьох узгоджень на міжнародному рівні. Тому ще є на мапі України Дніпропетровськ і Кіровоград, Дніпродзержинськ і Червоноград, Комунарськ і Первомайськ, але вже відновлено Жовкву. Вочевидь, прийде час і на повернення старих, історичних назв численним містам і селам Таврії та Криму, які порівняно недавно зазнали численних перейменувань.

Ще одним слідом минулого є численні пам'ятники-велети, до яких комуністи мали особливу пристрасть. Тепер важко знайти центральну міську чи сільську площу, на якій не бовванів би Ульянов-Ленін, вздовж Дніпра виросли монументальні жінки з вогненими чашами або мечами, краєвид Києва спотворено металевим ярмом – „Аркою дружби". Ще в липні 1992 року впродовж двох тижнів голодував біля велетенського Леніна в центрі Черкас тодішній керівник обласної організації християнсько-демократичної партії Петро Похнатюк. Минулої осені він звернувся до суду з позовом до міської ради про перенесення пам'ятника. Районний і обласний суд відмовили у задоволенні позову, оскільки ще в 1973 році цей монумент рішенням обласної ради було визнано визначним пам'ятником мистецтва.

Вочевидь, ще є ділянки життя, на яких колишній СССР ще не відійшов з України.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про цивільну відвагу

Скажуть тим разом читачі, а радше висловлять запитання, на яке важко відповісти: а що це таке – „цивільна відвага"? Вона часто є причиною непорозумінь, часто не відомо, про що тут ідеться, а часто її у нашій спільноті важко знайти.

Ось хоча б тепер – скільки разів у зустрічах чи „спілкуванні" „ви – ми", у тому постійному непорозумінні між різними характерами, а то і підходом до життя цілих поколінь, чи їхнього походження, не відомо: добре у тих непорозуміннях мати цивільну відвагу – чи краще її не мати та не говорити відверто, що думається. Для більшости краще не говорити відверто, і тому у нашій спільноті немов усе добре, все в якнайкращому порядку та злагоді, всі ідеальні, всі генії або герої – одне слово: ми спільнота без хиб, без застережень, без жодної тіні.

Хочете прикладів? Їх безліч. Коли, скажімо, довелося вам читати оцінку книжки, яка б була неприхильна? Коли довелося вам слухати доповідь про людину, твір чи подію з нашого буття, яку б оцінювали неґативно? Все у нас – „дуже добре", „похвальне", „надзвичайне", „глибоке змістом" і т. д. Хто має саме цю цивільну відвагу, щоб сказати чи написати правду? Ось хоча б берімо оцінку книжок, що тепер доволі численно появляються українською мовою, призначені для читачів в Україні і в діяспорі. Це справді похвальне, що ми можемо тепер постачати наших земляків літературою та інформаціями, яких вони довгі роки не мали змоги отримати – але чи завжди ця інформація відповідає чистій правді, і чи ніколи наша недавня історія не є винесена вище дійсности?

Недавно я натрапила на думки, що їх висловив наш незабутній Іван Кедрин: „Не відповідає правді твердження декого, що все, що друкується в українському світі, має вартість. Появилося чимало книжок, які не варті грошей, виданих на друк. Появилися книжки з ділянки політичної публіцистики таки й шкідливі, бо баламутні, або такі, що їхні автори хотіли були оригінальними і не мали почуття автокритицизму".

Саме те мали ми на думці, пишучи про „цивільну відвагу". Бо скільки випущено тепер книжок, які не відповідають своїм змістом правді, або цю правду дуже і дуже прикрашають. Однак, як мало і як рідко можна знайти рецензента з цивільною відвагою і зі знанням, добрим знанням, подій чи людей, який би здементував написане автором. Ще менше існує таких, що про цю фантазію, яку підкладено під нашу недавню історію, скажуть отверто правду, але в такий спосіб, що їх не будуть підозрювати у злобі чи ворожості.

Коли йдеться про наших земляків, які тепер особливо багато пишуть, редаґують або рецензують написані книжки, тут можна відчути вплив довгих років совєтської школи, в якій на ніяку критику не було місця, тому що вона тягнула за собою прикрості, переслідування, а то й гірші наслідки. Вони сьогодні не можуть звикнути до західньої відвертости, і старою навичкою говорять не те, що думають, а що годиться, не критикують безпосередньо, а все хвалять, і бракує їм саме тієї цивільної відваги поглянути правді увічі, а до того ще, може, її явно висловити. Зокрема, не дай Боже, сказати щось критичного на адресу осіб, які стоять вище від них у праці чи за соціяльним станом.

І так ми бовтаємося завжди у цьому самому забріханні, у замовчуванні правди, бо, мовляв, „вона прикра" або її не годиться говорити, або можемо мати з цього приводу прикрощі, або... цих „або" можна налічити багато, а вони зводяться у нас до одного, а саме переляку перед правдою, зокрема коли виявлення її може бути часом для декого прикре. А мені здається, що можна навіть гірку правду подати так, щоб вона не вразила, а таки вимагала глибше задуматися над нашою дійсністю.

О-КА

Швайцарська преса про В. Ющенка

У найбільше престижевій швайцарській газеті „Neue Zurcher Zeitung" з датою 1 лютого появилася довга стаття, прикрашена світлиною В. Ющенка, про 45-літнього прем'єр-міністра України.

Автор статті підписаний літерами „аск" характеризує В. Ющенка як „романтичного патріота", але його дотеперішню діяльність у проводі Національного Банку уважає за надзвичайно корисну та успішну. Однак ніхто, на думку швайцарського журналіста, не може йому позаздрити з призначенням на пост прем'єр-міністра, бо щоб змінити дотеперішній стан в Україні, він мусить мати повну підтримку Президента Л. Кучми. „Досі ми жили аморально", – заявив Ющенко, а щоб цей стан змінити, він мусить спершу в якийсь спосіб розрахуватися за три мільярди долярів, що їх Україна завинила західним державам. Автор однак підкреслює, що тут допоможе прихильна опінія про В. Ющенка, яку має західний світ, завдяки якій молодому прем'єрові можливо вдасться витягнути країну із цих боргів.

Закінчуючи цю надзвичайно прихильну статтю, автор подає короткий життєпис Ющенка, підкреслюючи його закоханість в українській поезії, нахил до малярства і привабливий зовнішній вигляд „фільмового актора". Він є батьком трьох дітей, одружений тепер з американкою українського походження, подає швайцарська газета.

О. К.

ЗА МАТЕРІЯЛАМИ АМЕРИКАНСЬКОЇ ПРЕСИ

Переможці перших передвиборів у США

А.Ґор (73,210 голосів)

Б. Бредлі (67,017 голосів)

МекКейн (110,956 голосів)

Дж. Буш мол. (69,787 голосів)

МАНЧЕСТЕР, Нью-Гемпшир. – У цьому штаті у вівторок, 1 лютого, відбулися перші передвибори в ході кампанії на пост Президента США. Беручи до уваги вислідй цих передвиборів, можна сказати без будь-якого вагання, що в основному обидва помазанці та головні суперники виборів 2000 року – республіканець Джордж Буш- мол. і демократ Альберт Ґор – не досягли бажаних успіхів. Правда, Дж. Буш-мол. вийшов куди гірше, бо поступився місцем в користь суперника сенатора Джона МекКейна, тим часом А. Ґор здобув незначну перевагу над своїм опонентом – колишнім сенатором Биллом Бредлі. Республіканці –Дж. МекКейн здобув 110,956 голосів, Дж. Буш-мол. 69,787 –, а демократи – А.Гор 73,210, а Б. Бредлі 67,017 голосів.

Все ж таки ці підсумки зґаданих передвиборів сильно підкреслили те, що виборці покищо не є готові віддати свої голоси за претендентів, обраних партійною панівною верхівкою.

Ще кілька тижнів тому видавалось можливим, що Дж. Буш-мол. і А. Ґор таки будуть єдиними претендентами та суперниками на пост Президента США у цьогорічних виборах. Так, однак, не сталося. Незважаючи на більшу кількість грошей у виборчих фондах Дж. Буша-мол. і куди кращу передвиборчу організаційну мережу та поміч всієї своєї відомої рідні з батьком – колишнім Президентом США, він не зміг здобути перемоги у Нью-Гемпширі. Хоч він й залишився партійним улюбленцем, але переконлива перемога сенатора МекКейна позбавила Дж. Буша певности, що саме він буде номінований від Республіканської партії кандидатом на президентське становище.

Натомість віце-президент А. Ґор хоч і здобув мінімальну перемогу, його сподівання позбавити виборчих можливостей колишнього ньюджерзького сенатора Б. Бредлі також не здійснились. Тепер перед ним цілий ряд випробувань по різних штатах країни, починаючи вже з початком березня. Хоч він має кращу організаційну передвиборчу машину, у фінансах Б. Бредлі може з ним змагатися.

Висліди боротьби в Нью-Гемпширі, котрий традиційно визначає поділ сил серед кандидатів на самому початку передвиборчої боротьби, значно послабив сподівання Дж. Буша мол. і А. Ґора.

Все ж таки чотири кандидати з обох партій – Дж. Буш мол., Джон МекКейн, А. Ґор і Б. Бредлі – після перших передвиборів у Нью-Гемпширі публічно заявили, що їхні змагання за цей найвищий пост в країні доперва тепер по-справжньому починаються.

Виборці Нью-Гемпширу сказали своє слово, і тим самим дали підставу до довших і ширших всенародних дебатів з різних проблем, які так хвилюють американців.

Х.В.-Ф

Президент США пропонує свій останній бюджет

ВАШИНҐТОН. – У понеділок, 7 лютого, Президент Билл Клінтон запропонував Конґресові бюджет в сумі 1.8 трильйона дол. на біжучий фінансовий рік, який починається 1 листопада, коли йому залишиться всього кілька місяців до закінчення каденції. Бюджет побудований з думкою про те, щоб грошову надвишку зужити на посилення соціяльного і медичного забезпечень, а натомість значно зменшити податки. Крім цього, цей восьмий і останній бюджет Президента передбачає додаткові видатки на ділянки , котрі вже довший час були головними в його програмі і котрі викликали найбільші суперечки – опіка здоров'я, освіту, довкілля та розвиток війська. Його бюджет також уособлює фінансову відповідальність і вказує шлях до усунення частини державного боргу впродовж наступних 13 років, залишаючи малу можливість республіканцям домагатися значнішого зменшення податків.

Хоч республіканці назвали цей бюджет неприйнятливим, але погодились, що існує можливість погодитись на деякі з його пропозицій. На думку аналітиків, у цьому році виборів найкраще було б обом партіям дійти до компромісу.

Правопорушення припинено

У Севастополі затримано групу фальшивомонетників, які за допомогою сучасної копіювальної техніки виготовляли банкноти номіналом 20 і 50 гривень та збували їх у вечірній час водіям таксі. Торік севастопольські правоохоронці вилучили з обігу понад 500 тисяч фальшивих гривень.

◆

На Полтавщині порушено кримінальні справи проти 90 відсотків керівників колективних сільськогосподарських підприємств за зловживання службовим становищем і розкрадання майна.

(ДІНАУ)

Віталій Карпенко,
політичний оглядач „Свободи"

Українці в Казахстані

1. Переднє слово

Так уже повелося, що нині ми тут, в Україні, більше знаємо про західню українську діяспору, ніж про східню, а точніше – про тих наших земляків, які живуть на терені колишніх союзних республік колишнього Совєтського Союзу, а після його розпаду опинилися в незалежних національних державах. Воно й зрозуміло, бо національне питання в радянській імперії розв'язувалося по-ленінськи: зближення націй аж до їхнього злиття та створення так званої нової „соціяльної та інтернаціональної спільности людей" під назвою „радянський народ". Тому подекуди на тлі ослабленого національного імунітету лише народна звичаєвість, спосіб мислення, вишиванки та народні пісні нагадували, що тут живуть українці. І тільки тверді націоналісти у найважчих умовах, як зіницю ока, берегли національний дух, прищеплюючи нащадкам любов до далекої і здебільшого невідомої їм материзни.

...Схоже, що західня діяспора першою звернула увагу на українців східньої діяспори і почала надавати їй посильну допомогу. Знаю це з прикладу Івана Буртика, людини досить відомої в організованих українських громадах Америки.

Не просто і драматично складався Іванів життєвий шлях. Народився він 1924 року в селі Ляцьке-Шляхоцьке (нині – Липове) у Західній Україні, у національно свідомій, патріотичній родині. Мати Параска померла, коли Іванові було чотири роки. Батько Василь, і старший за Івана на чотири роки брат Петро брали участь у визвольних змаганнях. Брата, який боровся у лавах УПА, захопили енкаведисти 1946 року. Разом з батьком судили і вивезли в казахські табори. Мачуха доброхіть поїхала за батьком в Казахстан. Батько помер у неволі 1969 року, брат Петро відбув 25 років каторги в караґандинських копальнях, дочекався реабілітації, проголошення незалежности України, та залишився у Казахстані, і досі живе в землянці на околиці Караґанди.

Іван Буртик зумів вирватися на Захід, з таборів для переміщених осіб (ДіПі) у Німеччині вдалося виїхати до США. Про долю батька і брата довго нічого не знав. Зустрітися з братом вдалося тільки за часів незалежности України і Казахстану – Іван відвідав Петра вперше 1997 року, а вдруге – 1998 року. Побачивши, як бідують українці в Казахстані, Іван Буртик взявся організовувати їм гуманітарну допомогу. Зовсім не тому, що рідний брат там живе – Іван має змогу відчутно допомогти братові особисто, що й робить постійно, – а тому, що вважає своїм патріотичним обов'язком, чим може, полегшити існування тим, хто власне життя присвятив боротьбі за українську національну ідею, за неї ж у далеких краях відбував покарання.

Влітку 1999 року Буртик повідомив, що у справі організації допомоги знову лаштується їхати до Казахстану. Туди ж прибуде президент Світового Конгресу українців та Українського Конгресового Комітету Америки Аскольд Лозинський. Запросив і мене прилучитися. Я знаю, що читачам буде цікаво дізнатися з перших рук про життя-буття українців у далеких казахських степах, де відбував нелегку солдатську повинність Тарас Шевченко, засланий царатом в приаральські піски.

2. Дві дорожні пригоди з відтінком „зелені"

Перша пригода трапилась в Борисполі, друга – в Астані; хоч вони нічим не пов'язані між собою, та мають певну типологічну схожість. Але за порядком...

До Алмати та Астани можна долетіти раз на тиждень тільки рейсом Казахських авіяліній. На летовищі дві жіночки сиділи зважували валізи та ручну поклажу, видавали талони на посадку.

У нас виявився наднормативний вантаж: дозволяється на цих рейсах перевозити на один квиток лише 20 кілограмів, що дуже подивувало звиклого до міжнародних стандартів Буртика, а ми прихопили ще валізу книг для українців у Казахстані і вони заважили на якихось 15 чи 18 кілограмів більше, ніж нам обом разом можна було взяти на борт лайнера згідно з правилами.

– Треба доплатити, – мовила неголосно блондинка, переглянувшись з колегою, і відклала вбік наші квитки. Пасажири проходили один за одним повз нас, а ми терпляче чекали невідомо чого. Нарешті мені уврвався терпець і я запитав, чого ми чекаємо і доки? Блондинка удала, що не чує. Я повторив голосніше. Тоді вона зі злом відрізала:

– Чекаємо, доки касир прийде.

Коли я побачив у черзі молодого чоловіка без валіз з одним тільки портфелем, мене осяйнуло. Підійшовши до нього, я тихо пояснив ситуацію: ось, мовляв, ми веземо книги для діяспори і це дещо перевищує дозволене правилами; оскільки він не має вантажу, то чи не взяв би на свій квиток наші книги? Хлопець, який назвався Сашком Принцем, летів з Німеччини до Алмати справді порожнем і люб'язно пристав на мою пропозицію. Та не там то було – блондинка, як виявилось, пильно стежила за нами і рішуче запротестувала.

Тут нагодився представник Казахських авіаліній, як і обидві жіночки, з українським прізвищем, але російськомовний, і вислухавши цілу історію, відрубав:

– Ніззя!

Іванові набридло це все і він махнув рукою:

– Не тратьмо часу, дізнайся, скільки треба доплатити, – і вийняв гаманець.

Ми разом підійшли до касирки і я запитав, скільки ж треба доплатити? Касирка притишивши голос, мовила:

(Закінчення на стор. 6)

„Свобода" радила... не цілуватися

Про цьогорічну епідемію грипи пишуть постійно у світовій пресі. Вона панує не лише в США, але також в нашій Україні, і з цієї причини навіть припинили лекції у школах.

А може ця епідемія поширюється подібно до того, як про це писала „Свобода" в 1912 році? На першій сторінці числа 7 читаємо ось таку важливу новину:

Лист причиною епідемії:

„15 процент питомців бостонської колеґії Клєрка (Clark's College) занедужало на запаленє горла. Настоятелї сього інститута почали слїдити за причиною сеї заразливої недуги і, між иншим, стали переглядати переписку студентів. Підчас того один студент признав ся, що дістав лист від своєї любки, яка жиє в місцевости, зараженій під пору епідемією запаленя горла. Він сей лист поцїлував і зараз після того занедужав. Від него заразили ся й инші питомцї. При докладній обсервації сього листа лікарями показало ся, що він був справдї переповнений заразками сеї пошестної недуги. От і новий доказ, що всяке цїлованє є дуже негігієнїчне і що сей звичай повинно ся зовсїм занехати".

Може наші сьогоднішні читачі візьмуть цю пораду під увагу?

В Австрії...

(Закінчення зі стор. 1)

ється правою рукою голови АПС Йорґа Гайдера, відомого своїми пронацистськими поглядами.

Президент Австрії Томас Клестиль дав згоду на коаліцію АНП-АПС після довгого вагання. У телевізійному зверненні до австрійського народу Томас Клестіль пояснив, чому був вимушений погодитися саме з таким складом кабінету, усвідомлюючи, що прихід до влади АПС загрожує політичною ізоляцією Австрії в рамках ЕС і аналогічними санкціями з боку низки інших країн, у тому числі США. Єдиною альтернативою, за словами глави австрійської держави, був лише розпуск парляменту і повторне голосування, результати якого могли б виявитися ще більш гнітючими. Ясно, що Гайдер святкує перемогу. Його політичний феномен виявився в тому, що цей молодий політик, широко використовуючи лексику, яка дозволяла звинувачувати його в симпатіях до нацизму, в націоналізмі з расистською підкладкою і популізмі, за 14 років провідництва в АПС зумів підняти свою партію з п'ятивідсоткового порогу до становища другої партії країни. Пов'язаний цей успіх передусім з внутріполітичними гріхами (безробіття, корупція, неґативні сторони участи в ЕС) урядів, які десятиліттями очолювались соціялістами вкупі з тими ж народниками. Тут пропаганда Гайдера падала на розораний ґрунт.

Одним з головних козирів Гайдера, запропонованого своїм виборцям і який не залишився непоміченим, особливо серед малокваліфікованих робітників, а також фармерів, було залякування загрозою дешевої робочої сили із сусідних країн, яка нібито заполонить Австрію після того, як ті країни вступлять в Евросоюз. Навіть підраховано, що нинішнє, рекордно низьке чотиривідсоткове безробіття може відразу стрибнути в такому випадку удвічі.

В лексиконі провідника Партії свободи укорінилося слівце "вето", яке, мовляв, Австрія могла б використати у вирішальний момент розгляду в ЕС питання про розширення, коли б абітурієнти вели себе не досить слухняно, і коли б Брюссель не прислухався до деяких вимог Відня, наприклад, про довгий перехідний період в тих же питаннях про вільне пересування робочої сили з країн Центральної і Східної Европи або прискореного закриття старих сусідських атомних електростанцій. Разом з тим, вже з полудня за східньоевропейським часом Евросоюз "автоматично" і без подальших консультацій з урядами відповідних країн увів в дію політичні санкції, оголошені раніше у вигляді попередження на випадок появи у Відні коаліції АНП-АПС. У відповідності з цим "охолоджує" свої взаємини з Австрією член ЕС Фінляндія. Ще до приведення нового уряду до присяги австрійську столицю покинув посол Ізраїля Натан Мерон.

Бельгійська газета "Де Стандаардт" у зв'язку з цим писала, що "не можна вважати людей дурнішими, ніж вони є. Важати Гайдера фашистом і навіть зрівнювати його з Гітлером, наводячи історичні посилання, просто легковажно. Антигайдерівська істерія стає посьміховиськом".

До певної міри дійсно "демократична Европа" прокинулась учора іншою. Австрію – невелику незалежну державу – прирікають на зовнішньополітичну ізоляцію, погрожують надалі економічними санкціями. Очевидно, ці події залишать неґативний слід у сприйнятті такої організації, як Евросоюз, котрий, на думку паризької "Фіґаро", "знайшовся тепер у самому ж розставленій пастці".

Українці в Казахстані

(Закінчення зі стор. 5)

– Ось піде начальник, спробуйте домовитись з дівчатами...

Іван здивовано звів брови:

– То скільки треба доплатити?

– Сорок чотири доляри, – невдоволено відповіла касирка і знехотя стала виписувати квитанцію, в якій сума цієї доплати не була проставлена.

– Нічого не розумію – стенав плечима Буртик. – Чому така тяганина?

– А що тут розуміти: все підводилось до хабара. Можна було обійтися двадцятьма долярами, якби в руки тій блондинці.

По прибуттю до Астани Іванові Буртикові ще раз довелося пройти процедуру „штрафу" – за те, що не точно до доляра записав у декларацію суму грошей, що мав при собі. Цього разу його оштрафували на 76 мінімальних зарплат – „згідно із законодавством Казахстану", й Іванові довелося викласти ще 100 ам. долярів.

Другодні, уже без Івана, мені довелося зустрічати Аскольда Лозинського, що прибув пізнім вечором до Астани рейсом з Европи. Літак приземлився, Лозинський вийшов чи не останнім. Виявляється, з ним повторилась та ж історія, що й з Буртиком.

Не надаючи значення заповненню декларації, Аскольд заокруглив валюту і не врахував якісь там кількадесят долярів. Митник, звісно ж, виявив розбіжність суми в гаманці із вказаною в декларації і заправив штраф „за обман" у 65 доларів, що перевищувало суму, на яку Лозинський „обманув" митницю. Так-сяк володіючи російською, Аскольд спробував довести неправомірність штрафу, та все дарма. Тоді він не витримав і попросив перекладача. Коли той прийшов, звернувся до митника англійською:

– Гаразд, я дам вам 65 доларів. Але ви маєте назвати мені своє прізвище і посаду, щоб я міг повідомити Держдепартамент США, а він у свою чергу – Посольство Казахстану про те, що з громадянина Сполучених Штатів у Казахстані вимагали хабара за в'їзд у країну.

Тут митника ніби підмінили:

– Оскільки ви вперше за незнанням порушили закони Казахстану, то цього разу вам прощається...

Я так детально описую ці випадки поборів не для того, щоб посмакувати подробиці чи кинути тінь на окремих людей, а по-перше, щоб відзначити типовий дух хабарництва і поборів, які пустили глибокі метастази в чиновницький організм пострадянських республік, що стали незалежними державами; по-друге, попередити інших: пильнуйте, якщо потрапите в таку ж ситуацію, – умійте постояти за себе і поставити на місце нахабних службовців.

Звичайно ж, метою моєї поїздки було зовсім не викриття подібних ганебних випадків, хоча б якими типовими вони були, а побачити на власні очі, розібратися, як живуть українці на казахській землі, і розповісти про це людям. Тому прошу сприймати описані епізоди як принагідний промовистий штрих до нинішніх життєвих атрибутів, таких характерних для країн з недорозвинутою демократією та правовим нігілізмом.

Віталій Карпенко.

(Далі буде)

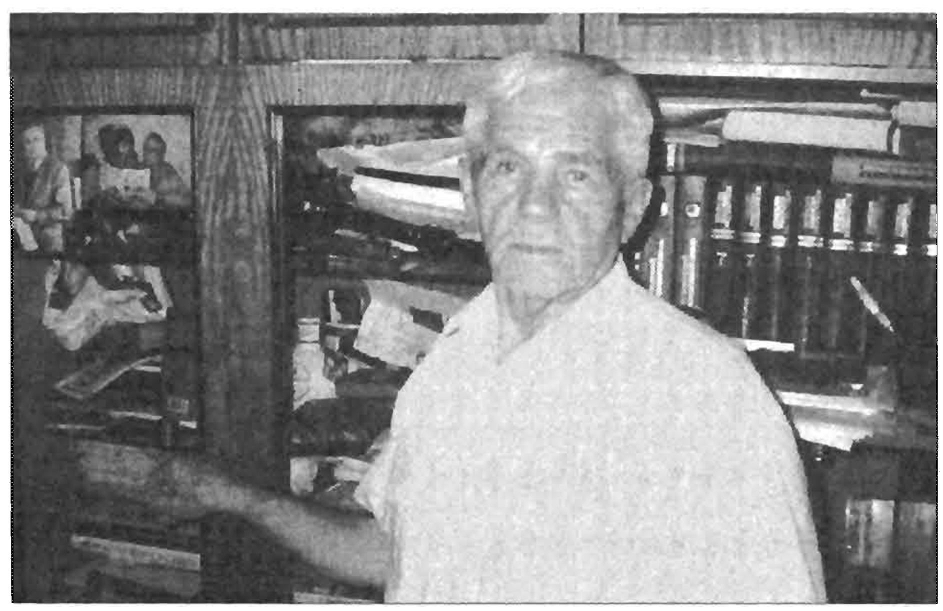

Іван Буртик з Клифтону, Нью-Джерзі, багато робить, щоб полегшити життя українців у Казахстані.

Привітання Клінтона...

(Закінчення зі стор. 1)

цьому під час візити до вашої чудової країни. Ви можете пишатися своїми досягненнями.

З часів незалежности Україна зробила багато на шляху до демократичного суспільства та ринкової економіки. Тепер є підґрунтя для подальшого прогресу, що базується на чіткій спрямованості курсу Президента на економічні реформи та призначенні ним на посаду Прем'єра сильного реформатора. Коли Україна йтиме шляхом реформ, США завжди будуть на її боці. Ми підтримуємо ваше прагнення до інтеграції в европейські та евро-атлантичні структури.

Постійний проґрес в економічних та політичних реформах створить базу для цієї інтеґрації, так само як і для майбутнього вступу України до Міжнародної організації торгівлі. Ми також підтримуємо зусилля України, спрямовані на розвиток тісної співпраці з НАТО та участь у програмі "Партнерство заради миру". За час Вашої роботи в Брюсселі Ви, пане Посол, доклали багатьох зусиль, щоб зробити наше партнерство реальністю. Нам приємно, і ми пишаємося тим, що українські та американські вояки служать пліч-о-пліч як миротворці в Косові.

За останні 10 років Сполучені Штати надали Україні допомогу у розмірі 2 млрд. долярів. У фокусі нашої уваги було зменшення ядерної загрози і розв'язання іншої гльобальної проблеми, що постала після холодної війни,– знешкодження зброї масового знищення. Пане Посол, мені відомо, що Ви особисто цікавитеся цими надзвичайно важливими проблемами заради спільної безпеки, і ми сподіваємося на подальшу співпрацю.

Ми також підтримуємо розбудову інститутів демократії в Україні. Цього року ми плянуємо подвоїти кількість важливих обмінних програм: щоб навчати нове покоління українських лідерів. Нова "Ініціятива наступного покоління" забезпечить значне збільшення кількости студентів, політиків та інших молодих лідерів, що матимуть нагоду приїхати до США за академічними та практичними програмами.

Це сприятиме зміцненню контактів у сфері бізнесу, покращенню зв'язків між установами, поглибленню громадських зв'язків в Україні та США.

Пане росол, ми з Вами знаємо, що люди живуть сьогоденням, а не політичними обіцянками, і самі вирішують, чи правильний шлях до кращого майбутнього обирає їхня країна. Новий український уряд, який Ви представляєте у Вашінгтоні, має унікальну можливість інтенсифікувати інтеґрацію України у ринкові демократії евро-атлантичного суспільства, забезпечивши таким чином краще майбутнє своєму народові.

Новий курс на реформи– це вирішальний момент української історії. Трансформація Вашої країни у повністю стабільну та демократичну европейську державу може послужити прикладом для інших країн реґіону.

Я закликаю Ваш уряд вперед у цьому напрямку для того, щоб досягти швидкого й відчутного проґресу в реформах. Поки ви йдете цією дорогою, можете бути певні, що Сполучені Штати нададуть своєму партнерові та другу Україні будь-яку посильну допомогу для подолання труднощів на шляху до успіху.

Я ще раз вітаю Вас.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ОГЛЯД ПРИЄДНАННЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ ПО ОКРУГАХ ЗА 1999 РІК

	Округа	Квота	Нові члени	Процентне виконання квоти	Сума забезпечення
1.	Баффало	20	24	120.00%	$ 387,000.00
2.	Необ'єднанні Відділи в Амер.	50	56	112%	565,000.00
3.	Північне Нью-Джерзі	130	121	93.08%	1,257,461.00
4.	Олбані	40	31	77.50%	254,000.00
5.	Бостон	10	6	60.00%	41,646.00
6.	Коннектикат	35	18	51.43%	140.000.00
7.	Нью-Йорк	85	40	47.06%	502,000.00
8.	Чикаго	95	38	40.00%	446,000.00
9.	Піттсбург	70	27	38.57%	134.000.00.
10.	Центральне Нью-Джерзі	45	17	37.78%	358,000.00
11.	Сиракюзи	35	11	31.43%	295,000.00
12.	Вунсакет	10	3	30.00%	80,00000.
13.	Монтреаль	30	9	30.00%	40,000.00
14.	Балтимор	20	6	30.00%	85,000.00
15.	Дітройт	80	22	27.50%	204,000.00
16.	Ніагара	25	6	24.00%	41,000.00
17.	Клівленд	60	13	21.67%	180,000.00
18.	Вінніпег	10	2	20.00%	50, 000.00
19.	Вілкс Беррі	20	4	20.00%	16,000.00
20.	Шамокін	45	9	20.00%	53,000.00
21.	Монтреаль	10	2	20.00%	8,000.00
22.	Аллентавн	30	6	20.00%	36,000.00
23.	Філядельфія	135	26	19.26%	402,461.00
24.	Торонто	100	13	13.00%	86,000.00
25.	Рочестер	40	5	12.50%	65,000.00
26.	Янгставн	10	0	–	–
27.	Центральна	10	0	–	–
	Всього	**1,250**	**515**	**41.20%**	**$ 5,726,568.00**

КЛЮБ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗОВЦІВ

(за придбання від 25-ти до 49-ти членів)

496	Мирон Пилипяк	27	$165,000.00
399	Андрій Скиба	26	270.000.00

КЛЮБ БУДІВНИЧИХ СОЮЗУ

(за придбання від 10-ти до 24 членів)

360	Йосип Гаврилюк	21	$369,000.00
88	Стефанія Гаврилюк	13	99, 000.00
76	Ан дрій Воробець	12	136.000.00
184	Варка Бачинська	10	147,000.00

КЛЮБ ВІДДАНИХ СОЮЗОВЦІВ

(за придбання від 5-ти до 9-ти членів)

1.	Микола Дяківський	9	$ 33,000.00
2.	Віра Кривий	9	135,000.00
3.	Євген Осціславський	9	119,461.00
4.	Мирон Стасів	9	45,000.00
5.	Лон Старух	8	175,000.00
6.	Ольга Дуб	7	28,000.00
7.	Джойс Ткач	7	269.000.00
8.	Мирон Кузьо	7	28,000.00
9.	Ольга Марущак	7	45,000.00
10.	Михайло Турко	7	58,000.00
11.	Олександра Дольницька	6	31,000.00
12.	Павло Фуга	6	55,000.00
13.	Володимир Кривулич	6	95,000.00
14.	Геновефа Куфта	6	206,000.00
15.	Мирон Лущак	6	45,000.00
16.	Павло Шевчук	6	29,000.00
17.	Микола Філь	5	28,000.00
18.	Маргарита Гентош	5	33,000.00

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ ЗА 1999 РІК

(ЗА РІЧНОЮ ВКЛАДКОЮ)

	Ім'я і прізвище організатора	Відділ	Річна вкладка	Сума забезпечення
	ПРОФЕСІЙНІ ПРОДАВЦІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ			
1.	Яцек Кочарський	777	$ 3,326.67	$ 639,000.00
2.	Джон Даниляк	777	2,595.71	107,000.00
	СЕКРЕТАРІ ВІДДІЛІВ			
1.	Зеновія Зарицька	327	$ 11,110.00	$ 30,000.00
2.	Андрій Воробець	76	10,482.46	136,107.00
3.	Мирон Пилипяк	496	4,843.20	165,000.00
4.	Джойс Ткач	39	3,891.03	269,000.00
5.	Маріанна Ціздин	55	2,730.24	60,000.00
6.	Євген Осціславський	234	2,524.42	119,461.00
7.	Варка Бачинська	184	2,399.24	147,000.00
8.	Андрій Скиба	399	2,241.40	270,000.00
9.	Йосип Гаврилюк	360	2,050.71	369,000.00

(ЗА КІЛЬКІСТЮ ЧЛЕНІВ)

	Ім'я і прізвище організатора	Відділ	Число зорганізованих членів	Сума забезпечення
	ПРОФЕСІЙНІ ПРОДАВЦІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ			
1.	Яцек Кочарський	777	81	$ 639,000.00
2.	Джон Даниляк	777	9	107,000.00
	СЕКРЕТАРІ ВІДДІЛІВ			
1.	Мирон Пилипяк	496	27	$ 165,000.00
2.	Андрій Скиба	299	26	270,000.00
3.	Йосип Гаврилюк	360	21	369,000.00
4.	Стефанія Гаврилюк	88	13	99,000.00
5.	Андрій Воробець	76	12	136,107.00
6.	Варка Бачинська	184	10	147,000.00
7.	Микола Дяківський	161	9	33,000.00
8.	Віра Кривий	174	9	135,000.00
9.	Євген Осціславський	234	9	119,461.00
10.	Мирон Стасів	49	9	45,000.00
11.	Лон Старух	371	8	175,000.00
12.	Ольга Дуб	28	7	28,000.00
13.	Джойс Ткач	39	7	269,000.00
14.	Мирон Кузьо	277	7	28,000.00
15.	Ольга Марущак	82	7	45,000.00
16.	Михайло Турко	63	7	58,000.00
17.	Олександра Дольницька	434	6	31,000.00
18.	Павло Фуга	269	6	55,000.00
19.	Володимир Кривулич	266	6	95,000.00
20.	Геновефа Куфта	171	6	206,000.00
21.	Мирон Лущак	379	6	45,000.00
22.	Павло Шевчук	13	6	29,000.00
23.	Микола Філь	13	5	28,000.00
24.	Маргарита Гентош	305	5	33,000.00

** Організатори, які приєднали менше, як 5 членів не є подані в списках.*

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ, ЯКІ ПРИЄДНАЛИ В 1999 РОЦІ ПО 10 ЧЛЕНІВ І БІЛЬШЕ

Відділ	Кількість приєднаних членів	Секретар	Округа
496	27	Мирон Пилипяк	Необ'єднані Відділи в Америці
399	26	Андрій Скиба	Чикаго
360	21	Йосип Гаврилюк	Баффало
88	13	Стефанія Гаврилюк	Олбані
13	11	Павло Шевчук	Олбані
184	10	Варка Бачинська	Нью-Йорк

ОКРУЖНІ ВЕСНЯНІ СЕМІНАРИ СЕКРЕТАРІВ УНСОЮЗУ

Запрошені секретарі, організатори та всі зацікавлені продажею життєвого забезпечення

Семінар провадитиме МАРТА ЛИСКО – Головний Секретар УНСоюзу

Округа	Голова Округи	Число телефону	Дата	Приміщення	Година
Балтимор	Богдан Ясінський,	202-707-8483	2/19/00	Укр. Катол. Церква св. Михаїла, 2401 Eastern Ave., Baltimore, MD 21224	1:00
Нью-Йорк	Варка Бачинська,	212-533-0919	2/28/00	Самопоміч, 98 Second Ave., New York , NY 10003	10:30
Коннектикат	Ігор Гайда,	203-531-2090	3/15/00	Головна Канцелярія УНСоюзу, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054	12:00
Вілкс Беррі	Тарас Бутрей,	717-759-9211	3/15/00	Головна Канцелярія УНСоюзу	12:00
Аллентавн	Анна Гарас,	610-867-4052	3/15/00	Головна Канцелярія УНСоюзу	12:00
Шамокін	Йосиф Чабан,	570-874-3084	3/15/00	Головна Канцелярія УНСоюзу	12:00
Клівленд	Тарас Шмагала,	216-241-6780	3/25/00	Церква св. Покрови, 6812 Broadview Rd., Parma, OH 44134	1:00
Дітройт	Олександер Серафин,	248-646-5882	3/26/00	Укр. Культурний Центр, 26601 Ryan Rd., Room 10, Warren, MI 48091	12:00
Чикаго	Стефко Куропась,	847-923-7458	4/1/00	Укр. Культ. Центр свв. Володимира і Ольги, 2247 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622	1:00
Торонто	о. Мирон Стасів,	416-531-9945	4/2/00	Церква св. Покрови, 18 Leeds Str., Toronto, ONT M6G 1N7	1:00
Олбані	Микола Філь,	518-785-7596	4/8/00	Союзівка	1:00
Вунсакет	Леон Гардінг,	401-658-1957	4/8/00	Союзівка	1:00
Бостон	Ляриса Діяк,	617-344-7075	4/8/00	Союзівка	1:00

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

НАШОГО ЦВІТУ – ПО ВСЬОМУ СВІТУ

Мости співпраці і взаємодопомоги

Про поїздки президента СКУ Аскольда Лозинського в країни Центральної Европи і Балтії

Угорщина

В Угорщині проживає шість тисяч українців, об'єднаних в Товаристві української культури Угорщини. Товариство видає місячник „Громада", має щотижневу радіопрограму. Очолює Товариство Ярослава Гортяні. Під час перебування президента СКУ 1-3 листопада минулого року в Будапешті відбулася зустріч з представниками громади, на якій обговорено рамки співпраці зі СКУ. Покищо Товариство не є членом СКУ, одначе провід Товариства висловив бажання ним стати. Громада зуміла об'єднати та включити до своїх структур чимало представників найновішої еміграції. Найкращі успіхи – це влаштування державного самоврядування, одержання фондів для адміністративних та інших потреб. Президент СКУ також мав зустріч з Послом України у Будапешті д-ром Орестом Климпушем.

Словаччина

3-5 листопада президент СКУ перебував на нарадах голів з нагоди 50-ліття Европейського конґресу українців (ЕКУ), колись Координаційного осередку українських громадських центральних установ (КОУГЦУ), що відбувались у місті Кошицях, зокрема він мав нагоду спілкуватися з представниками різних українських громад Европи, мав розмови з Йосифом Сиротнаком – представником канцелярії Президента Словаччини, Юрієм Рилачем – послом України у Словаччині, Левком Довговичем – головою ЕКУ, Любомиром Мазуром – головою секретаріяту ЕКУ та Юрієм Бачою – відомим науковцем та повіреним керуванням Координаційної Ради українців-русинів Словаччини. На урочистостях президент СКУ вручив найвище відзначення СКУ – медалю св. Володимира Великого двом заслуженим головам КОУГЦУ та ЕКУ – Омелянові Ковалеві та Левкові Довговичеві. Президент СКУ також провів пресову конференцію для словацької преси. В нарадах взяли участь представники Словаччини, Чеської Республіки, Угорщини, Німеччини, Хорватії, Боснії, Румунії, Голляндії, Данії, Бельгії, Британії та Естонії.

В українській спільноті у Словаччині помітне намагання урядових чинників культурно та релігійно асимілювати українців, а також роз'єднувати українську спільноту диференціяцією українців-русинів. Асиміляційні процеси довели до того, що коли на початку сторіччя до українського населення записувалось близько 120 тисяч, то при останньому переписі цього населення вже було лише близько 30 тисяч. Держава ліквідувала понад сотню українських шкіл, так що сьогодні в 160 селах з українським населенням немає жодної школи.

Литва

6-7 листопада Аскольд Лозинський перебував у Вільнюсі – під опікою Громади українців у Литві, її голови Нелі Макаренко. У Литві проживає 40 тисяч українців, працюють українські телевізійні державні та приватні програми, існує п'ять недільних шкіл українознавства, діє давня українська греко-католицька церква під опікою отців Василіян. Відбулися зустрічі з директором Департаменту національних меншин Литви Ремітіюсом Мотузасом, який висловив бажання держави влаштувати українські цілоденні школи. Мотузас просив президента СКУ допомогти своїм впливом на уряд України, щоб литовську національну громаду в Україні визнали меншиною. Закон України для такого визнання передбачає десять громад, а литовці в Україні мають лише п'ять. Відбулася також зустріч з заступником голови литовського Сейму Ромуалдосом Околасом. Громада українців Литви подала прохання прийняти її до СКУ.

Латвія

7-9 листопада Аскольд Лозинський перебував у Латвії, де проживає понад 60 тисяч українців. Основу діяспори складає Українське культурно-просвітне товариство „Дніпро", очолюване Іваном Наливайком, Ризька українська державна середня школа, філії товариства „Дніпро" у містах Резекне, Лієпая, Даугавпілс і Вангажі.

Найбільші нарікання є тут на адресу України, яка не звертає уваги на проблеми української національної меншини, не узгоджує проєкт закону про закордонного українця і тим самим утруднює повернення людей в Україну. Латвійська держава підтримує фінансово українську цілоденну школу, що складається покищо з 9 кляс та нараховує 275 учнів. Латиші виявились меншістю у власній державі, де з 2.2 млн. населення тільки 900 тис. були латишами. Росіяни нараховували подібну кількість, а всі інші – решту. Політика уряду була спрямована на те, щоб росіяни еміґрували. На жаль, утворилось поняття російськомовних, і частина українців належить до цієї категорії.

Президент СКУ відвідав катедру РПЦ Московського Патріярхату у Ризі, де настоятелем є о. Амврозій – український священик з позитивним ставленням до УПЦ Київського Патріярхату.

Естонія

9-11 листопада 1999 року Аскольд Лозинський перебував у Талліні, під опікою Юрія Чайківського, голови Українського земляцтва в Естонії. Приблизно 40 тисяч українців проживають в Естонії, що становить значну кількість, оскільки всіх мешканців Естонії є 1.5 міл. Ініціяторами створення громади стали студенти Тартуського університету. Під час свого побуту президент СКУ познайомився з культурним, освітнім, релігійним та політичним життям громади, мав зустрічі в Українській Греко-Католицькій Церкві, зустрівся з провідними представниками уряду Естонії, зокрема з віцепрезидентом естонського парляменту Тунне Келам, міністром з питань національностей Катріні Сакс та з іншими. Також відбулася зустріч з представниками Естонської спілки національних меншин, Спілки громадян України в Естонії, Посольства України в Таллінi на чолі з Миколою Макаревичем

Секретаріят СКУ

Як радіо допомогло дітям

М. Комічак під час радіопередачі

Ще на початку минулого року я дістала листа з рідного Золочева: директор дитячого садочка ч.6 Марія Стахів повідомляла про кепський стан будівлі, в якій міститься ця дитяча установа. Пізніше, подорожуючи Україною, я відвідала садочок, у якому перебувають 165 дітей, доки їхні батьки працюють. Діти показали мені свій творчий доробок, що добре засвідчило про їхніх вихователів.

Згаданий вже будинок під пласкою покрівлею з великими вікнами стояв серед дерев та квітів. Стіни коридорів всередині мали малюнки, орієнтовані на дітей. Є тут музична заля, їдальня з кухнею, лазнички і спальні. Але за 22 роки використання цього будинку в ньому не було жодного ремонту. Дах протікав і в кімнатах стояли калюжі. Труби каналізації заіржавіли, лазнички переважно не діяли. Ні місто, ні батьки не мали коштів на відновлення будинку. Тому я почала шукати шляхів допомоги малятам. Адже йшлося про дітей в тому віці, коли формується їхній світогляд і характери. Отже, про майбутнє України.

Вирішила порадитись з директором української радіопрограми у Філядельфії інж. Михайлом Комічаком . Він уважно мене вислухав і пообіцяв обміркувати цю справу.

На той час у Львові перебував д-р Якубович з Клівленду, який наглядав за будівництвом дому для сліпих. Михайло Комічак попросив його поїхати до Золочева і оглянути дитячий садок, визначити приблизний кошторис ремонту.

Д-р Якубович разом з архітектором обстежили стан будівлі й дійшли думки, що на її відновлення потрібно 5 тисяч долярів. Невдовзі у Золочеві побували Марія і Сидір Тимяки, котрі зайняті допомогою дітям Чорнобиля. Вони на просьбу Михайла Комічака теж оглянули садочок. У Золочеві саме випав великий град і вибив шибки в будинку. Подружжя Тимяків дало гроші на ремонт вікон.

Михайло Комічак тим часом вирішив січневу передачу української радіопрограми присвятити проблемі дитячого садка під гаслом „Діти – дітям". Така акція для Михайла Комічака – не новина. В минулому було зібрано поважні кошти на проєкт Гарвардського університету, національну кімнату Пітсбурзького університету, дітям, які постраждали від чорнобильської аварії, ветеранам Другої світової війни, потерпілим від повені в Закарпатті та ін.

У програмі „Радіотон" взяли участь адвокат Роман Комічак, дружина Слава, Осип Полатайло, Любомира Йолдаш, Анна Конецька, Люба Глутковська, Марійка Стародуб, Олесь Конецький, молодь – Олеся Комічак, Вікторія Луців, Христина Михайлів, Олександра Коцелко, Анастазія Марків, Нестор Луців, Орест Бохонок, Богдан Михайлів, Рома Солтус (вона приїхала з Відня), Христина та Оріяна Глутковські.

Програма була переплетена колядками і просьбами дітей про допомогу дитячому садочку. Слухачі дізналися про важкі умови життя в Україні, де часто немає опалення, вимикають світло. Слухачі постійно зголошувалися з пожертвами.

У співпраці з СУА і „Рідною Школою" зібрали 5 тисяч долярів. За цю допомогу від імени дітей і вихователів дитячого садочка в Золочеві щиро дякую Михайлові Комічакові, учасникам передачі й усім добродіям.

Іванна Старощак,
Пенсильванія

Спільна праця – великі жнива

Щорічний храмовий празник кожної української греко-католицької парафії є подвійним святом: парафії і громади. Чим тісніше співпрацюють ці два фундаменти нашого життя, тим краще вони розвиваються. Одним з переконливих виявів цього був у неділю, 5 грудня, такий празник у Норт-Порті, Фльорида.

Цього разу в соборі Входу в Храм Пресвятої Богородиці учасники побачили новий, мистецької вартости Кивот, а Святу Літургію відправили колишні парохи оо. мітрат декан Матвій Берко, мітрат д-р Іван Тилявський, з теперішнім парохом мітратом Володимиром Волощуком. Майже кожної неділі прибувають на Богослуження гості з ближчих і дальших осередків, а цим разом були римо-католики, які полюбили церковні служби в соборі і беруть участь у них.

Після Святої Літургії відбувся празниковий бенкет. У вщерть наповненій залі парафіяльного будинку це прийняття набрало характеру родинної зустрічі. Почування єдности громади виявилися яскраво, коли керівник бенкету Марія Наваринська подавала прізвища гостей при президіяльному столі, а відгукувалася заля дружними оплесками. А коли М. Наваринська назвала прізвище диригента хорів Любови Інґрем, то оплески перейшли в овацію: громада знає, на яку велику повагу Любов заслуговує!

Колишні парохи нагадали незабутні настрої, що панували в часі будування цього собору: люди були сповнені духовного ентузіязму, віри у свою Церкву, а через неї – у свої сили, у сили рідного народу.

Як підкреслив у виступі парох о. мітрат В. Волощук, „дружною, відданою співпрацею ми створили велике діло, але перед нами ще важливіші і важчі завдання. І ми їх виконаємо!" Буря оплесків цілої залі була відповіддю на ці слова.

С. Г.

Вісті з Українського Вільного Університету

Визначено лавреатів 1998 року

Фундація Українського Вільного Університету в Нью-Йорку подає до відома, що жюрі літературного конкурсу Фонду Воляників-Швабінських при Фундації УВУ (у складі: д-р Степан Воляник, д-р Петро Ґой, д-р Леонід Рудницький, д-р Тарас Салига, д-р Володимир Стойко і д-р Євген Федоренко), за 1998 рік визначили лавреатів Фонду.

Другу премію отримали: В. Д. Онищенко – за твір „Філософія духа" та Оксана Пахльовська – за італомовну історію української культури „Civilta letteraria Ucraina". Третю премію присуджено: Несторові Мизакові – за твір „За тебе, свята Україно" та Василеві Слапчуку – за збірку поезій „Укол годинниковою стрілкою". Першу премію не виборов ніхто. Окремими відзначеннями удостоєно Богдана Бойка, Володимира Гузія та Степана Ткачука.

Жюрі й Управа Фундації УВУ вітає лавреатів конкурсу і повідомляє, що в наступному конкурсі можуть бути представлені твори, опубліковані в 1998–1999 роках. Літературний Фонд ім. Воляників-Швабінських при Фундації Українського Вільного Університету в Америці заснований з метою винагородження авторів за твори україністики (белетристика, історія і філософія), написані українською, а також й іншими мовами.

Твори у трьох примірниках слід надсилати на адресу в Україні: **Україна, м. Львів 290001, вул. Університетська 1, Національний університет ім. Ів. Франка, Бібліотека української діяспори, кім. 349, на руки проф. М. Присяжного** або за межами України: **Ukrainian Free University Foundation P. O. Box 1028, Cooper Union Station New York, NY 10276–1028 USA.**

Повний склад жюрі конкурсу за 1999 рік винесе остаточне рішення щодо нагород, яке буде пізніше проголошено в пресі. Фонд нагород конкурсу – 5,000 ам. дол. Всі твори мусять бути опублікованими. Останній термін для подання творів – 1 липня 2000 року. Імена переможців будуть оголошені 1 грудня 2000 року. Твори, надіслані на попередній, перший конкурс, що не були винагородженими, автоматично візьмуть участь у другому конкурсі. Рішення жюрі апеляції не підлягає.

Дієс Академікус УВУ

Перше у 2000-му році традиційне відзначення Українського Вільного Університету – Дієс Академікус – відбулося 17 січня в головній залі університету, у присутності представників академічного наукового, політичного, дипломатичного і громадського світу, з нагоди 79-ої річниці заснування цього унікального здобутку українського народу.

Проф. д-р Л. Рудницький – ректор УВУ, академік НАНУ і президент світової ради НТШ, привітав гостей та подякував баварській державі за фінансові дотації. Ректор УВУ висловив також подяку Президентові України Л. Кучмі – почесному докторові УВУ, за запевнення підтримки.

Святкову доповідь „Людські права у світлі різних світоглядів на зламі третього тисячоліття" виголосив д-р Д. Блюменвіц, професор університетів у Вюрцбурґу і Мюнхені та новоіменований почесний професор УВУ.

Пресова служба УВУ

СУА вже 75 літ допомагає потребуючим

Програма Суспільної Опіки Союзу Українок Америки, яка в 2000 році святкуватиме 75-ліття від заснування, завжди була і є інтеґральною частиною діяльности СУА. Акція допомоги включає збереження української ідентичности, культури, звичаїв та приналежности до української громади.

Діти українського походження в Південній Америці, Боснії, Польщі та Україні отримують допомогу. Надходить багато листів з України з висловами подяки, побажань, прохань про допомогу, описом програм, які здійснює Союз Українок в Україні за фонди, переслані СУА.

Ось що пишуть з Луганського: „Коли ми організували СУ, то спочатку тяжко було і говорити про нашу роботу, і залучати нових членок. А ви подали руку допомоги. І у нас справа пішла. Ми не просто говорили, ми діяли: сотні жінок похилого віку і дітей ми відвідали і допомогли їм в скрутну годину. Бо це одинокі бабусі, які не можуть себе обслужити, хліба не мають за що купити, і діти інваліди, які не мають батьків, а лише опікуна (найчастіше це теж старші бабусі). Після літніх канікул ми організували День людей похилого віку. Він збігся з днем учителя 3 жовтня. Відвідали старенькх, всіма забутих, одиноких вчительок й інших людей. Грошей у нас не було, але ми зібрали домашні харчі та „пішли в народ". Теплі слова і скромні дарунки багато значили для цих людей.

А ще 14 жовтня дуже вдало провели свято Покрови разом з луганськими козаками, бо саме Матір Божу з її Святою Покровою вони вважають своєю покровителькою ще з часів Запорізької Січі. Крім того, приготували свято Миколая. Бо тут, на Донбасі, ніколи не організовували це свято, як у мене в Карпатах, на Івано-Франківщині. Плянів, ідей багато, а часу – мало. Але мусимо находити час, бо якщо не ми, то хто?

Дуже дякуємо за увагу і допомогу, яку ми реґулярно одержували, бо трудно було вірити, що про нас хтось турбується у цьому Дикому Полі, забутому Богом і добрими людьми. Адже дякуючи вашій допомозі, ми мали змогу заговорити з людьми про милосердя, людську доброту, безкорисливість".

Членство Союзу Українок України включає у свої ряди свідомих жінок часто з високою освітою і кваліфікаціями. В листі голова відділу СУ в Луганському продовжує:„Більшість з нас – вчителі. Ми разом трудились над створенням нової концепції української школи. Добивались, щоб у програму ввели години народознавства, українознавства і духовности. Я розробила цикл лекцій „Молитва – розмова душі з Богом", „Десять заповідей Божих", „Наші звичаї і обряди". Написала сценарій свят св. Покрови, св. Миколая-чудотворця, сценарій Різдвяних вертепів, вивчила з учнями коляди, щедрівки. Спочатку дирекція школи неважно сприймала мої лекції, а потім запрошували на них директорів шкіл".

З Дніпропетровського пишуть: „Союз Українок та Січеславська організація Суспільної служби України у Дніпропетровській області – це недержавні неприбуткові, громадські організації, які мають на меті відродження національних традицій, культурно-просвітницьку діяльність. Вже створено редакцію дитячої книжки „Щедрик", зроблено перші кроки, аби у нашому зросійщеному реґіоні українська дитина мала українську книжку. На сьогодні в роботі дві перші „ластівки"-книжечки для малят трирічного віку – „Лічба" і „Хто яким вдався". Плянується також видання масовим тиражем українських конкурентноздатних дитячих книжок, що мають потіснити російську книжку для дітей, яка нині повністю панує на книжковому ринку східніх реґіонів України",

Надходять і подяки від поодиноких осіб, які отримують допомогу від СУА, передану через Союз Українок України. „Я одинока, була засуджена на десять років, а пізніше – на заслання. Відбула покарання в Казахстані, у спецтаборі в Кінгірі. Там я познайомилася зі своїм чоловіком, також засудженим. Приїхали до Тернополя, довго не давали нам роботи. Ми обоє хворіли, бо ще там нам відібрали здоров'я. Чоловік мій помер, я залишилася сама, дітей у нас не було, допомоги нема чекати ні від кого. Зараз я хворію на тяжке захворювання крови і не маю за що купити ліки. Ще раз вам дуже вдячна за допомогу, яку ви нам висилаєте. Хай Бог дає здоров'я на довгі літа".

Союз Українок Америки допомагає фінансуванням у лікуванні дітей в санаторіях. У точному і вичерпному звіті сказано: „За рахунок коштів від спонзорської допомоги СУА в період від 30 травня до 22 червня 1999 року, центральний провід Союзу Українок Києва в санаторії „Пролісок" у Моршині Львівської области організував санаторно-курортне лікування 50 сиріт та півсиріт з шести областей України: Львівської, Тернопільської, Волинської, Черкаської, Рівенської, Полтавської. На лікуванні у санаторії „Кристал" перебувало 49 дітей із Запорізької, Хмельницької, Львівської, Київської і Чернігівської областей, із ними 3 виховниці".

Союз Українок Америки у тісній співпраці з Союзом Українок України допомагає бабусям і сиротам. Відділи СУ надсилають точні звіти з розданих ними фондів. Звертаємося до Вас з проханням посприяти нам у продовженні акції допомоги. Допоможіть нам підтримати програми для дітей і жінок похилого віку. Принесім радість у життя наших малят та розраду „бабусям" у їх глибокій і невеселій старості.

Просимо висилати чеки до **Ukrainian National Women's League of America, Inc. 108 Second Ave. New York. NY.10003.** Про додаткові інформації телефонуйте до Союзу Українок Америки, ч. телефону: **(212) 533-4646.** Всі датки звільнені від податків.

Надія Шміґель,
референтка Суспільної Опіки СУА

ЩО? ДЕ? КОЛИ?

КАЛЕНДАРЕЦЬ ПОДІЙ

12 лютого – доповідь посла України при ООН **В. Єльченка** „Роля України в ООН, особливо у Раді Безпеки, в наступні два роки" – в НТШ при 63 Четверта аве., між 9 і 10 вулицями в Нью-Йорку. Початок о 5-ій веч.

◆

12 – 27 лютого – в Українському інституті Америки (2 East 79th Street, New York) відбудеться виставка „Дві сестри": живопис Аркадії Оленської-Петришин, живопис і скульптура Христі Оленської. Відкриття 11 лютого о 6-ій вечора.

◆

12 лютого – баль відділу Товариства українських інженерів Америки у Філядельфії. Початок о 6 год. 714 Charette Rd., Philadelphia. Тел. **(215) 671-9418.**

◆

12 лютого – фортепіяновий концерт в Українському Інституті Америки: **New York, 2 East 79th Str.** Початок о 8-ій вечора.

◆

13 лютого – в залі Церкви Івана Хрестителя (Нюарк) відбудеться концерт, присвячений пам'яті Дарії Гординської-Каранович за участю Лесі Грабової, Ольги Стащишин, Олега Чмира, Володимира Винницького, Лариси Крупи. Початок о 1-ій годині.

◆

13 лютого – доповідь довголітнього політв'язня Дарії Гусяк на Святі жінки-героїні, яке відбудеться в УКОЦ при **700 Седар Ровд, Абінгтон, Па.** Поч. о 4-ій год. Розклад інших доповідей є в „Свободі".

◆

19 лютого – УККА, відділ Пасейк – Берґен запрошує на забаву в Українській централі при 240 Hope Ave. в Пасейку; Початок о 8-ій вечора. Тел. **(973) 546-4659.**

◆

19 лютого – зимову забаву Valentine Dance проводить 2-ий відділ Організації оборони Лемківщини в домі СУМА в Йонкерсі. Початок о 9-ій вечора. Тел. **(914) 476-5549.**

◆

26 лютого – ювілейна карнавальна забава Комітету допомоги Україні (відділ Центрального Нью-Джерзі) відбудеться в Центрі української культури (Савт Бавнд Брук). Початок о 6-ій вечора. Телефони **(908) 534-6683, 755-8156 і 754-0898.**

◆

26 лютого – курс підготовки до іспиту на американське громадянство проводить ЗУАДК у Філядельфії при 1206 Катмен Евеню. Початок о 1-ій годині. Тел. **(215) 728-1630.**

◆

Збірка одягу і взуття для України – в Головній канцелярії УНСоюзу – 2200 Route 10, Parsippany, NJ. Тел. **(973) 292-9800, дод. 3055.**

До уваги читачів!

Оголошення в розділі „Що, де, коли?" є додатковим джерелом інформації і вміщуються в цій колонці тільки за умови подання цих оголошень через відділ реклями (тел. **973-292-9800, дод. 3040).**

Пластова традиція не вмирає

Здається, що тільки традиційними звичаями, які передаються з одного покоління в друге, можна вдержати любов і прив'язання до всього рідного, до Батьківщини, яка для українців діяспори зовні далека, але відчуваннями близька. Саме вірність традиціям є питоменна пластовій організації та всім святам і задумам,а які вона переводить в життя вже довгі роки. В цьому році припала 50-та річниця праці Пласту на терені США, водночас – рівно півсторіччя традиції запалення різдвяної свічечки.

Командор Б. Сіргел припинає відзнаку пл. сен. Ю. Кузьмовичу.

Цей звичай започаткувала у 1950 році відома пластова провідниця і виховниця цілих поколінь пластунок пл. сен. Цьопа Паліїв. Саме своїх пластунок вона у 1950 році закликала злучитися думками та бажаннями з усіми рідними, розкиненими по світі, точно в час, коли в Україні 6 січня, на Свят-Вечір, показується на небі перша зірка, засвічуючи святвечірню свічечку. Цей зворушливий звичай прийнявся і поширився на велику пластову родину по цілому світі і набрав особливо глибоко значення. Поодиноко чи гуртом пластуни кожного року у Свят-Вечір запалювали свічечку та лучилися думками із своїми близькими. Часто це не було можливе перевести гуртом 6 січня, але в найближчий до того час пластуни збиралися на спільне запалення святвечірньої свічечки, вітали один одного з Різдвом Христовим та колядували.

Ця традиція переходила з одного покоління в друге, і цього року пластуни станиці в Нью-Йорку зібралися від наймолодших до сивоголових сеньйорів в суботу, 8 січня, щоб, як завжди, запалити спільно свічечки та заколядувати. Не усі із молодших поколінь добре знають, чому і як зродився цей гарний звичай, тому четверо членів юнацтва розповідали по етапах про цю традицію з тексту, підготованого пл. розв. Т. Кузьмович. Зібрані у залі – наймолодші новаки і новачки, юнацтво, старші пластуни-виховники слухали уважно ті розповіді, з сентиментом пригадували свої святвечірні зустрічі у пластових домівках чи на самоті, але із засвіченою свічечкою в руках. А дві юначки і два юнаки по черзі розповідали присутнім історію святвечірніх зустрічей в Нью-Йорку, закінчуючи тим, як в останні роки українські родини розбрелися в різні сторони поза метрополією та зійтися їм у Різдво не так легко. Кожний із етапів розповіді, що їх вміло читали юнаки Іван Кіналь, Павло Мулик, Таня Кузьмович і Катя Кузьмович, переплітався спільними колядками, а після кожної частини новачки Адя Маґун, Лідуся Мулик і новаки Віктор Літепло й Віктор Подпірка отримували від станичного пл. сен. А. Ганкевича запалену свічечку, якою після закінчення розповіді запалювали свічки у присутніх.

Пластуни-сеньйори, які 50 років тому працювали у Станиці, стоять за почесним столом.

На залі був святково накритий стіл з колачем, кутею та тарілками, біля якого стояли впродовж програми запрошені почесні гості – ті пластуни і пластунки, які 50 років тому розпочали працю пластунів в Нью-Йорку.

Спільні віншування та численні коляди усіх присутніх були особливо гарним закінченням цієї святвечірньої зустрічі. Почесним гостем на ній був заступник командира американських морських скавтів Боб Сіргел, який мав завданням вручити пл. сен. „Чорноморцеві" Юрієві Кузьмовичу відзнаку американських морських скавтів, яку він отримав після курсу морського скавтування. Американський гість був особливо зворушений символікою засвічення святвечірньої свічечки та способом переведення зустрічі.

Закінчено зустріч кутею та взаємними побажаннями, після чого пластова молодь пішла зі своїми виховниками колядувати до українських організацій та родин, що проживають в тій частині міста.

О. К.

Виконавці програми (зліва): К. Кузьмович, І. Кіналь, П. Мулик і Т. Кузьмович.

Новачки колядують.

Річні збори 67-го Відділу УНСоюзу

Останні річні збори 67-го Відділу УНС „Запорозька Січ" відбулися 16 січня ц. р. в залі церкви св. Петра і Павла при 105 Кліфтон Аве в Ансонії, Кон.

Збори відкрив інж. Мирослав Троян. Було вшановано хвилиною тиші членів відділу, які відійшли у вічність, а саме Марію Гишчот і Андрія Шнайдера. Збори заслухали звіти членів управи відділу. Секретар-скарбник відділу Франк Стубан подав фінансовий стан каси і ствердив, що всі вкладки є заплачені і немає жадних залеглостей. М. Троян написав звідомлення про збори відділу, яке було поміщене у тижневику „Свобода". Також відділ дав платне привітання до Альманаху УНС на 2000 рік.

М. Троян, як голова Контрольної комісії Окружного комітету Відділів УНС, округа Коннектикат, перевірив діловодство округи і подав звіт, який прийнято без змін. На зборах він був переобраний на вищезгадану посаду на наступний діловий рік.

Відділ плянує організаційну зустріч для приєднання нових членів до УНСоюзу. На цій зустрічі будуть представлені нові асекураційні пляни УНС, а також можливості університетських студій без особистих коштів.

Після уділення абсолюторії уступаючій управі було вибрано нову управу у складі: голова – Мирослав Троян, заступник голови – Дмитро Кот, секретар-скарбник – Франк Стубан. Контрольний комітет: голова – Джак Липень, член – Петро Глива.

На річних зборах відділу вирішено пожертвувати 100 дволярів на допомогу сиротам в Україні.

Мирослав Троян

14-те число листка „Відгукніться"

У кінці минулого року появилося чергове, 14-те, число (за літо 1999 року), листка зв'язку, що його видає Світова Координаційна Виховно-Освітня Рада (СКВОР) при Світовому Конгресі Українців у Торонто, Канада. „Відгукніться" – це листок-журнал для українських освітян всього світу, котрі турбуються долею української дитини й вихованням нового покоління. Чепурне видання з малюнком Петра Андрусіва з обкладинки книжки Юрія Тиса „Казка про лицаря Добриню та його сестричку Забаву" має 86 сторінок. У виданні знайдете інформаційний матеріял про виховні сесії з'їзду СКВОР-и, резолюції та звіт з діяльности цієї виховно-освітньої організації при СКУ. Крім того,читач дізнається про сучасну освіту в Україні, існування та працю українського шкільництва у західній діяспорі та цілу низку інших важливих матеріялів. У листку вміщено цікаві виховні матеріяли, наведено низку журналів, потрібних у виховній праці з дітворою.

„Відгукніться" – невичерпне джерело інформації, виховних матеріялів і потрібних прикладів. Ціна числа – тільки 8.00 ам. дол., включно з пересилкою, його можна замовляти також і для України, пишучи до **World Congress of Ukrainians (for S.K W.O.R.), 295 College Street, Toronto, Ontario, M5S 1S2, Canada.**

Х.В.-Ф.

Дебютантки

Вечерниць Червоної Калини в Ню Йорку

в суботу, 4 березня 2000
Sheraton Meadowlands Hotel
East Rutherford, NJ

Наталя Бабій

Лариса Возняк

Маруся Видмаєр

Наталка Гоб

Ольга Кушнірик

Христина Заверуха

Діанна Шмериковська

грають: "Темпо" і "Луна"

Коктейл 6-7-ма вечора
Бенкет 7-9-та
Презентація дебютанток 7-ма вечора
Вечерниці від 9-тої до 2-ої ранку

Вечірний одяг

Запрошення і інформації:

Ihor Sochan
32 Prospect Avenue
Woodcliff Lake, NJ 07675
(201) 391-2581

УКРАЇНА І СВІТ

Зарваниця у 2000-ліття Різдва Христового

Усі християнські народи світу урочисто вітали початок третього тисячоліття Різдва Христового. Єпископи Української Греко-Католицької Церкви під час останніх двох Єпископських синодів вирішили проводити святкування в трьох площинах: римській, всеукраїнській та епархіяльній.

В Римі наша Церква взяла участь у відкритті Святих Дверей Собору святого Петра (24 і 25 грудня 1999 року). Надалі вшанування мучеників XX століття, в тому числі українських мучеників (7 травня 2000 року), у Всесвітній День Молоді в Римі (19-20 серпня 2000 року), спільна Свята Літургія Візантійських Церков (1 жовтня 2000 року). На всеукраїнській площині вже відбулася урочиста Свята Літургія всіх єпископів і священиків в архикатедральному соборі св. Юрія у Львові (25 грудня 1999 року) та заплановано всеукраїнську прощу до Зарваниці (22 і 23 липня 2000 року).

Те, що вибрано Зарваницю місцем всенародньої прощі, не є випадковістю. Український народ глибоко шанує Пресвяту Богородицю. 750 років це чудотворне місце царює над подільськими ланами, пригортає до себе струджених і упокорених, які шукають тут поради та помочі.

Щоб святкування відбулися якнайуспішніше, створено комітет, головою якого став о. Мітрат Василь Семенюк, і розроблено програму. Програма на суботу і неділю, 22 і 23 липня, включає Богослуження, релігійні конференції, концерти, похід з свічками до чудотворного джерела, величаву архиєрейську Святу Літургію. Співати будуть збірні хори семінарій Львівської Архиєпархії. Очікують визначних представників духовенства, уряду та інших віросповідань.

Кульмінаційним пунктом святкувань буде посвячення нового собору Зарваницької Матері Божої. Надіємось, що цей собор стане ще однією Галицькою перлиною серед славних святинь на честь Пресвятої Богородиці. О. Мітрат Василь Семенюк є також головою будівельного комітету собору Зарваницької Матері Божої. Для викінчення будівництва потрібно часу і коштів.

Ми від імені добрих і побожних українських дітей Пресвятої Богородиці просили допомоги і багато людей відгукнулися, прислали свої пожертви. Ще раз просимо допомогти зробити собор Зарваницької Матері Божої прикрасою Поділля, гідної її опікунки Пречистої Діви Марії.

Всім жертводавцям вишлемо подячні грамоти, їх імена будуть поміщені на пропам'ятній таблиці при вході до собору. Чеки просимо виписувати на Sobor Zarwanyckoi Materi Bozoi та посилати на адресу: **Sobor Materi Bozoi, 15 St. Olga Str. Hamilton, Ont. L8l 6R3, Canada.**

О. мітрат Роман Ганкевич

„Вишиванка" іде на Фльориду

Учасниці ансамблю „Вишиванка".

Такою вісткою ділиться керівник дівочого ансамблю „Вишиванка" Алла Куцевич і просить якнайскорше загостити на її клясу гри на бандурі, щоб розповісти про свій ансамбль та його першу поїздку на Фльориду. Вздрівши молоденьких її учениць, що чекали разом із своєю учителькою в Українському Музичному Інституті в Нью-Йорку, ми були справді зачудовані їхньою поважною настановою до гри на бандурі, а ще більше до концертів, що їх вони підготовляють.

Ансамбль „Вишиванка" створений у 1996 році при церкві Чесного Хреста в Асторії. Працює при Музичному Інституті в Нью-Йорку і складається з дев'яти дівчаток у віці 10-13 років.

Молоденькі бандуристки походять із різних областей України, співають, грають на бандурі та на інших інструментах, а двоє наймолодших солісток – Гануся Грабовська та Юля Сікора, що мають щойно по п'ять років, співають та починають вчитися гри на фортепіяно.

А. Куцевич, відома як співачка і бандуристка, співає також в ансамблі „Промінь", але її ціла душа тепер при молоденькому ансамблі бандуристок і підготові малого, першого турне на Фльориду. Ініціятором цієї поїздки, яка розпочинається виступом в Норт-Порті вже 19 лютого, є д-р Євген Стецьків. Як вияснює нам А. Куцевич „Вишиванка" використовує на цю поїздку тиждень шкільних вакацій, тому у пляні лише три концерти.

На наше запитання, чи „Вишиванка" має за собою досвід у концертах, А. Куцевич вияснює, що досі виступали вони на наших фестивалях, а концерт в Нью-Йорку підготовляють на пізніше.

В усьому, як і у цій поїздці, допомагає їй Людмила Грабовська, яка співає у ансамблі „Промінь", а при ансамблі „Вишиванка" виступає враз із А. Куцевич в дуеті. У репертуарі дуету українські народні та обрядові пісні, романси та сучасні пісні українських авторів.

Ми маємо нагоду говорити з молоденькими членками ансамблю. Деякі із них, коли розпочинали науку, не були ще навіть в силі тримати велику бандуру в руках, – але тепер усі ретельно ходять на репетиції і чекають на поїздку. Дівчатка різні за походженням, усі мають багато любови до бандури та своєї учительки, а дві наймолодші, п'ятирічні, співають, поки ще не мають сили тримати бандуру в руках. Отож „Вишиванка" має що показати глядачам та найти у них признання за молоденький вік, за захоплення грою на бандурі та за любов і працю їхнього керівника Алли Куцевич.

О. Кузьмович

ПОПРАВКА. *10 грудня 1999 року в "Свободі" було надруковане повідомлення Світляни Андрушків (директора бібліотеки НТШ) про святкування 10-ліття Наукового Товариства ім. Шевченка в Україні. З вини редакції в матеріялі були пропущені деякі важливі факти. Передруковуючи сьогодні матеріял С. Андрушків, редакція вибачається перед автором за недогляд.*

Відзначення 10-ліття НТШ у Львові

Наукове Товариство ім. Шевченка в Україні відсвяткувало десять років свого відновлення (1988–1999) урочистою академією, яка відбулася 21 жовтня 1999 року у виповненій по береги, елеґантній актовій залі Державного університету Львівської Політехніки. Доповідь „Десять років відновленого НТШ в Україні" виголосив голова НТШ Олег Романів, який докладно проаналізував важкий, але успішний шлях відънови Товариства.

За цей час НТШ випустило 190 наукових книжкових видань, ряд серійних видань: „Записки НТШ", „Праці НТШ", „Збірники НТШ". Так наприклад, „Фізичний збірник", т. 3,1998 р.,присвячений винахідникові рентґенових променів Іванові Пулюєві. Там також поміщені інформації про найновіші здобутки сучасної електрофізики; „Праці НТШ", т.2 розповідають про українського ботаніка А. Лазаренка та розглядають різні аспекти екологічних проблем. За ці роки НТШ розширилося на 15 осередків, які знаходяться по всій Україні, в тому числі і в Криму.

Товариство має книгарню у Львові, а в майбутньому плянує відкрити подібну книгарню в Києві, відремонтувало своє приміщення, відкрило бібліотеку на вулиці Винниченка №24, де також знаходиться сучасне поліграфічне устаткування. У Товаристві працює 24 особи, яким регулярно виплачуються заробітні платні. НТШ пов'язане зі світом електронною поштою (NTSH@IPM.LVIV.UA) та має свою власну електронну сторінку на Інтернеті.

Все це здобуте без будь-якої фінансової підтримки української держави, але з допомогою української діяспори та з розумним керівництвом, яке зуміло своєю працею перебороти цілу низку труднощів та поставити Товариство на добру дорогу. Наступну доповідь на тему „Постмодернізм і дослідження історії України" виголосив історик Ярослав Дашкевич. Олександра Сербенська доповідала на тему „Інноваційні процеси в сучасній українській мові". Євген Гладушевський виголосив, в доступній для публіки формі, доповідь „Розвиток кристалохемії на Україні: до століття відкриття інтерметалідів".

Привіт учасникам святкової академії від НТШ в Нью-Йорку передала Світляна Андрушків – керівник бібліотеки НТШ в Нью-Йорку. У фойє залі була відкрита виставка „Видання НТШ за 10 років", яку з цікавістю огладали присутні. Опісля відбулася товариська вечеря.

С. Андрушків

Українські вісті з Бельгії

У бельгійській столиці Брюсселі вийшло перше в нинішньому році (а загалом вже 547-ме) число двомісячника „Вісті" – видання Українського допомогового комітету. Редагує газету О. Коваль. „Вісті" вмістили привітання українським громадам в державах Бенілюкс від тодішнього посла України і глави Місії України при НАТО Костянтина Грищенка, щойно призначеного послом до США, подали велику добірку новин з посольства України. Широко представлене й життя громади, яка саме проводить загальні збори філій допомогового комітету. Газета розповіла також про успішні виступи в Бельгії ансамблів „Яворина" і „Цвіт папороті" з Києва.

Як допомогти у вишколі молодих лікарів

У ч. 5 „Свободи" з 5 лютого надруковано розмову з організаторами приїзду українських студентів медицини на тримісячний вишкіл в медичній школі Рочестеру. Відповідаючи на запитання наших читачів, як можна стати спонзором цієї важливої програми, подаємо адресу, на яку можна висилати датки, що є звільнені від податків: **Account №106225-001, Ukrainian Federal Credit Union, 824 Ridge Road East, Rochester, NY 14621-1782.** За точними інформаціями чи для обговорення форми датків можна телефонувати до Н. Шульги: **(716)275-3877.**

Київ визнано одним з кращих міст Східньої Европи

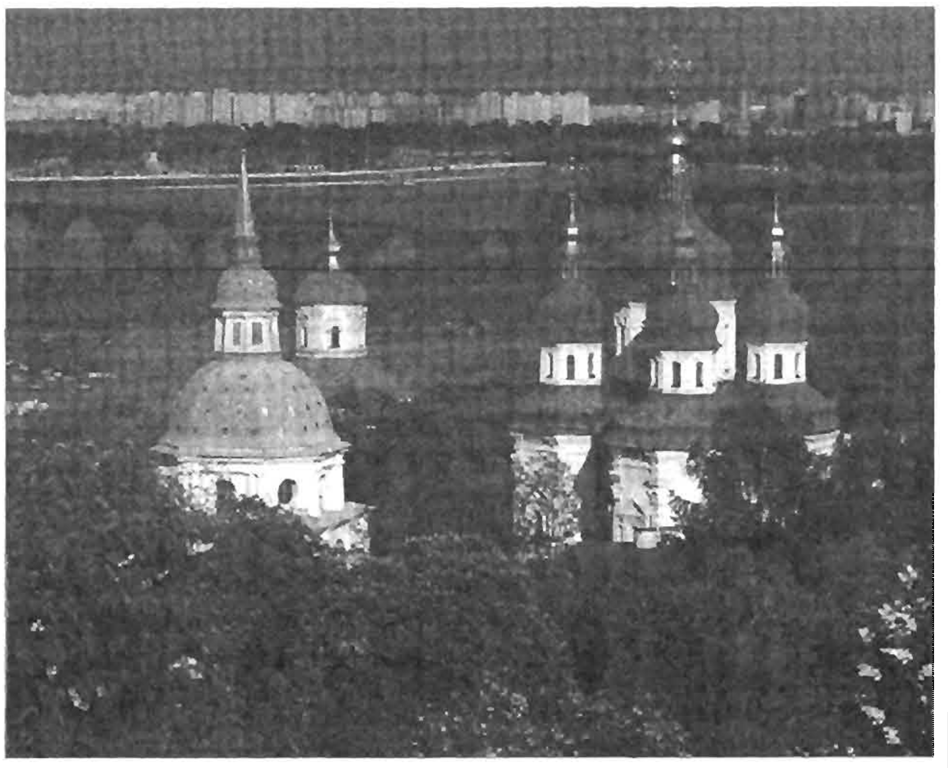

Видубицький манастир у Києві.
Світлила **Таня Д'Авіньйон**

Як подала соціологічна дорадча компанія з Великобританії „William M. Mercer Companies LLS" на підставі її оцінки, Київ визнано одним з кращих міст Східньої Европи за 1999 рік. Згідно із оцінкою рівня життя в 218 найбільших містах світу в порівнянні з Нью-Йорком Київ має половину оцінки, яка визначає рівень життя в американській метрополії. При оцінці брали до уваги рівень добробуту населення, політичну та економічну стабільність, екологічну ситуацію, рівень злочинности і особистої безпеки громадян, стан охорони здоров'я і освіти, громадський транспорт і структуру соціяльного захисту населення. Слідом за Києвом йдуть Санкт-Петербург, Москва, Алмата, Ташкент.

Найкращими містами світу визнано Ванкувер, Цюріх, Відень і Берн. У першу „двадцятку" увійшли Сідней, Женева, Окленд, Копенгаген, Гельсінкі, Амстердам, Франкфурт-на-Майні, Осло, Дюссельдорф, Брюссель, Париж.

Найгіршими містами світу визнано Хартум (Судан), Багдад (Ірак) і Браззавіль (Конго).

За інформацією „ВК"

Відроджене ще одне релігійне видання

Повернувшись у 1922 році з Риму до Львова, о. Йосиф Сліпий став професором догматики духовної семінарії. Паралельно взявся за створення Українського богословського наукового товариства. Нове об'єднання вимагало власного друкованого органу, і о. Йосиф, з благословення апостола національної і релігійної єдности митрополита Андрея Шептицького, засновує науковий журнал „Богословія". Починаючи з 1923 року, він регулярно виходив аж до початку Другої світової війни.

У 1943 році, під час німецької окупації, вийшло ще одне число цього журналу. А далі – десятиліття шаленства „войовничого атеїзму", а отже, про якісь теологічні видання (особливо після зловісного Львівського собору 1946 року) не могло бути й мови. Вже в чині єпископа заарештовано й засуджено самого редактора.

Вернувшись з сибірської неволі (1963 р.) до Риму, Патріярх Української Греко-Католицької Церкви Йосиф Сліпий відновлює видання „Богословії". Доктор богослов'я, філософ і професор о. Петро Біланюк у книзі „Божа істина, краса і любов" пише: „ Як журнал, так і УБНТ мали екуменічний характер, бо наполегливо працювали для зближення та об'єднання Церков".

Тепер „Богословія" знову виходить в Україні. Як і раніше журнал видає Українське богословське наукове товариство, а його редактором призначено отця-магістра Івана Гаваня. Цим особливо пишається Добромильська загальноосвітня середня школа Старосамбірського району, яку він свого часу закінчив. Потім були духовна семінарія в Санкт-Петербурзі, Люблинський університет у Польщі, а також відповідна праця декана Самбірського.

Це й про нього єпископ-помічник Глави УГКЦеркви Любомир Гузар сказав: „Богу велика вдяка також за те, що вже у відновленій Церкві знаходяться нові кваліфіковані сили, які можуть взяти на себе труд дальшої праці і дальшого розвитку „Богословії"... Як засіб сприяння розквітові богословської науки в Україні".

Отець-протоєрей Іван Гаваньо, виступаючи від імені редакційної колеґії, зазначив, що видавнича діяльність журналу розвиватиметься в таких основних напрямках: історія Церкви і України; євангелізаційна орієнтація; богословське самоутвердження Української Церкви; богословська проблематика Західньої та Східньої Церков; екуменічна проблематика; ознайомлення з різними виданнями богословського напрямку; наукові дослідження у галузі філософії, історії, соціології, мистецтва; рецензії та цікаві публікації; хронологія подій у церковному житті.

Свій короткий відгук закінчую вичитаним у журналі: „ Треба радіти, що цей наш журнал, початки якого сягають двадцятих років – початків відродження богословської науки у нашому столітті – знову на рідній землі, і ми щиро бажаємо новій, молодій редакційній колеґії гарних успіхів у Господі".

Омелян Леськів

ДВІ КОЛОНКИ З ПРОДОВЖЕННЯМ

Ліна Костенко

ГУМАНІТАРНА АУРА НАЦІЇ
або *Дефект головного дзеркала*

(Продовження. Початок див. ч. 2, 3, 4, 5)

Блюзнірство – говорити про те, що духовне життя залежить від економіки і добробуту, коли перед очима – долі замучених, переслідуваних, репресованих українських письменників. Чомусь в історичне безсмертя увійшли саме вони, а не ті, що процвітали за всіх режимів. Так що все це – злиденство духу, популістські дурниці, той самий дефект головного дзеркала.

Але чому люди їм вірять, чому не завдають собі клопоту подумати, чому знову й знову дають ошукати себе? Я назвала б це – адаптованим розумом. У Ніцше є поняття – розум ув'язнений, поневолений. Стосовно ж української сутуації це скоріше розум адаптований. Можливо, це навіть гірше, ніж ув'язнений. Бо ув'язнений ще може якось стрепенутися і вдарити крильми об ґрати, а адаптований вже зболяк, призвичаївся, втратив свою енерґетику. Мабуть, це вона і є, та „летаргічна млявість, що охоплює всі члени такого народу", як писав Гельвецій. З тієї ж опери й заклинання, наприклад, про те, що обираючи мера, чи президента, чи депутатів, ти вибираєш свою долю. Що головне – єдність, без уточнення кого і з ким. Що там десь, ген за кордоном, у нас „багатовекторна зовнішня політика". То якби ж і внутрішня мала хоч який переконливий вектор.

Буквально на очах відбувається варваризація суспільства, що особливо небезпечно для націй, які не пройшли ще своїх престижних стадій, які в рецепціях світу ще не мають духовної аури, і раптом одержали доступ до світової культури в її плебейській транскрипції. В рекламах з використанням світових шедеврів, у назвах крамниць і фірм. Рибки Матісса, що плавають. Джоконда, що підморгує. Модільянівська жінка, що ще більше витягує шию. Взуттєва фірма називається „Дон Кіхот", магазин сантехніки – „Кармен". Комп'ютерний вірус, і той – „Мікеланджело". Втім, цей останній прийшов із Заходу. Органічна необхідність у культурі атрофується.

Не додає Україні престижу і мова її громадян та політиків. Про це буде в окремій розвідці, а зараз тільки скажу, що давні греки тих, хто погано говорив по-грецьки, вважали варварами. В цьому сенсі у нас суспільство майже всуціль варварське. Ні справжньої української мови, ні російської. То якої ж другої державної прагнуть так звані „російськомовні"? Чи відомо їм, що їхню „другу державну" в західних наукових виданнях вже офіційно називають суржиком? Явище вимагає терміна, і воно його одержало.

Справді, „так історично склалося". Нечуваний тиск русифікації призвів до патологічних мутацій. Отже, потрібна не апологія цих мутацій, а їхня діягностика і лікування. Мова – це також обличчя народу, воно тяжко спотворене.

В такій сутуації, в будь-якій, а в такій особливо, держава повинна мати глибоко продуману гуманітарну політику, створювати механізми ефективного впливу, координувати зусилля своїх вчених і мистців. Бо за таких деструкцій, у перехідний період, це життєво необхідно – накреслити шляхетні обриси своєї культури.

Натомість людям голови захаращують мотлохом. З преси, радіо, телебачення сиплеться філологічно й морально хибна продукція. А якісь прицільно ушляхетнені поодинокі з'яви – це результат чисто індивідуальних зусиль як завжди етично зорієнтованих інтеліґентів.

Безперечно, такий телескоп без дефектів всього лиш за вісім років державності створити важко. Це дуже складна система дзеркал. Але ж, принаймні, можна було б уже мати хоч якийсь проєкт. А то ще за радянських часів як була поставлена оптика на примітив, так вона і залишилась.

Та ще такий тепер час настав, що кожен може пускати зайчики зі свого балкона. Кожен може дивитися в перевернутий бінокль. Кожен може все розглядати крізь свою призму. Закомплексована феміністка, зиркнувши на себе у своє дамське дзеркальце, може заявити: „Літератури у нас нема". Якісь архаїчні щелепи можуть пережовувати у пресі нестерпне для слуху слово „жид". Державний діяч колгоспного типу може привселюдно з трибуни ностальгувати за колискою братніх народів.

Ще один контрапункт незалежності: нав'язлива ідея, завезена нам амбітними аутсайдерами західної науки, – десакралізація. І не кого іншого, а неодмінно Шевченка. Вже в нашій літературі немає більш-менш помітної постаті, яка б не була облита брудом.

Для демократії в цьому її пост-тоталітарному варіянті характерна втрата шляхерности в почуттях, у критеріях, у полеміці. Ну, невже ж таки найактуальнішим завданням інтелектуалів було ганяти каламутні хвилі навколо Шевченка? Причому, діяпазон цих борінь вражаючий. Одні – за десакралізацію, інші – за канонізацію. Головного дзеркала і тут нема.

Ще наші клясики не повернуті Україні в нормальній цивілізованій оптиці, ще текстологічно не відновлені їхні твори, покалічені то царською, то радянською цензурою, ще ми їх не звільнили від полуди фальсифікацій, – а вже взялися руйнувати.

Особливо дратує декого, що Шевченко в очах українців пророк. А поляки у своєму головному дзеркалі бачать Krypte Wieszczow і два надгробки: Міцкевич і Словацький. Wieszcz, між іншим, це по-польськи пророк. І не просто пророк, а великий поет-пророк. Колись партійні ідеологи розбивали вітраж Шевченка. Тепер теж шваброю дістають.

Не уявляю, щоб інші народи припустились чогось подібного. Згадайте, як експонують свою літературу грузини. Ті ж давні греки забороняли рабам співати на слова своїх поетів. Брюс Лі, американський актор китайського походження, в жодній зі своїх ролей не допускав приниження китайської культури. А тут як не порнографічний шабаш, то етнографічні гопакедії.

Це вже навіть не викривлена система дзеркал,, це – зловісна кімната сміху. Є там і „хохли", і запроданці, і мазепинці, і націоналісти.

У своєму імперському дзеркалі Росія показувала Україну як Малоросію. Вона й досі показує там різні пики.

Але не треба гатити по ньому кулаком, розбите дзеркало – це погана прикмета. Треба просто поставити своє, і воно подасть Україну зовсім в іншому світлі. Буде у неї завтра ж аура чи не буде, але, принаймні, тьма тараканська розсіється.

(Мову оригіналу збережено)

Продовження в наступному числі

ЗВІДУСІЛЬ

Існує загроза ядерної війни

Сполучені Штати у найближчі 15 років можуть опинитися перед ядерною загрозою з боку таких країн, як Північна Корея, Ірак й Іран. Про це заявив у Сенаті директор CIA (ЦРУ) Джордж Тенет. Він припускає, що „у певних випадках, (загроза може виникнути) внаслідок природного технологічного розвитку, або - як наслідок прямої чужоземної допомоги".

В. Гавел знову захворів

Президент Чеської Республіки Вацлав Гавел знову захворів і його довелось відвезти до лікарні. Його речник заявив, що Президент захворів ґрипою і дістав високу температуру В. Гавел, котрому 63 роки, вже в минулому був близький до смерти через ускладнення грудного рака, запалення легенів і прорваної грубої кишки. Однак від його останнього перебування в лікарні минулого травня на вірусне зараження він був зовсім здоровим.

Цікавий засіб проти поширення вірусу ґрипи

Китай заборонив імпорт курей з Італії, Франції і Люксембургу, прагнучи запобігти поширенню вірусу ґрипи. Заборону на імпорт птиці також запровадили Швайцарія і Хорватія.

Велике досягнення у медицині

Три групи вчених з Англії, США і Швайцарії зуміли вирішити проблему, яка не піддавалася упродовж десятиліть,: вони з'ясували, чому не відновлюються пошкоджені нервові клітини головного і спинного мозку. Дослідники змогли виявити ген, що відповідає за вироблення білка, який придушує ріст нервових клітин і не дозволяє їм реґенеруватися. За оцінками фахівців, це відкриття є справжнім проривом у медицині.

Акт Конґресу про Тайвань не вдоволяє КНР

Ухвалення конгресом США законодавчого акту про посилення безпеки Тайваню створить "серйозну загрозу" для китайськоамериканських взаємин, заявив на інструктивному засіданні директор департаменту інформації і преси МЗС КНР Чжу Банцзао. Американські законодавці мають намір почати розгляд проекту такого акту. "Китай вимагає, щоб Конґрес негайно припинив дії, спрямовані на порушення суверенітету КНР", підкреслив дипломат.

Панама стане власником майна кораблів, що втонули в її водах

Управління культури Панами оголосило про суверенітет країни над майном на борту чужоземних кораблів, що затонули в її територіальних водах, водночасно вона має право оголосити ці кораблі і майно культурною спадщиною Панами. Приблизно 20 відсотків вітрильних суден Еспанії затонули в давнину в акваторії - нинішніх територіальних водах Панами. Вартість майна на тих кораблях оцінюється більш як в 100 млн. долярів.

Листи

Розпатлана „звєзда" і Різдвяне свято

Коли діти нашого міста Сміли зібралися в міському будинку культури на новорічне свято (до відзначення Різдва ми ще ледве починаємо повертатися), на сцену вийшли Дід Мороз і Снігуронька, які гарною російською мовою оголосили, що діти побачать виставу-казку „Золушка", себто „Попелюшка", а потім до них прийде „звєзда із самой Москви". До малечі вилетіла розпатлана Алла Пуґачова. Популярну російську співачку 70-80-их років вдавала місцева учасниця художньої самодіяльности. Однак ім'я підстаркуватої і потьмянілої російської естрадної зірки нічого не говорило маленьким діткам у Смілі. Тому їх запросили „прочітать стішок возлє йолочкі".

Не витримавши такої наруги над здоровим глуздом, рідною мовою і традиціями, я зі своїми дітьми подався до ялинки в центрі міста. Але і там переряджені співали пісню „В лєсу родилась йолочка", а малечу возили довкола Леніна у російській трійці. І мимоволі подумалося: чи не кружлятиме Україна отак і в третьому тисячолітті навколо бетонного Ілліча на російській трійці з російськими піснями?

На цій площі, а також на сусідніх вулицях тривала забава: дехто репетував, а дехто кидав петарди під ноги жінкам. Вибухи були гучні, дим стояв стовпом. Зрештою, хтось увімкнув гучномовці - і молодь почала витанцьовувати під російські шляґери.

Але не скрізь було так незатишно... 25 грудня в костьолі Успіння Богородиці вперше за 62 роки відбулося різдвяне Богослуження. Молодий ксьондз Олександер вишуканою українською мовою привітав римо-католиків зі святом. У кутку храму вертеп відтворював народження Ісуса. Маленьке немовлятко, лежачи в яслах на сіні, дивилося на обдерті стіни костьолу, на діру в стелі, на жахливі написи на стінах, які символізували сучасну „культуру"... Незважаючи на лютий холод, віруючі співали колядки. Співали щиро, захоплено - і поступово теплішало на душі і на серці, обличчя всіх світилися радістю і сподіваннями на краще. Разом з місцевими католиками молилися дві черниці - одна з Індії, а друга - з Індонезії. Бог покликав їх в Україну, і вони служать на нашій благословенній землі. Після відправи всі сіли за столи, складені з ящиків, і розділили по братньому вечерю. Маленьким смілянам було вручено різдвяні подарунки.

Храм нагадував склад, в якому, крім усякого мотлоху, стояло й авто одного з „нових українців". Міська влада на Різдво не повернула ще цієї будівлі віруючим. Вона вимагає, щоб

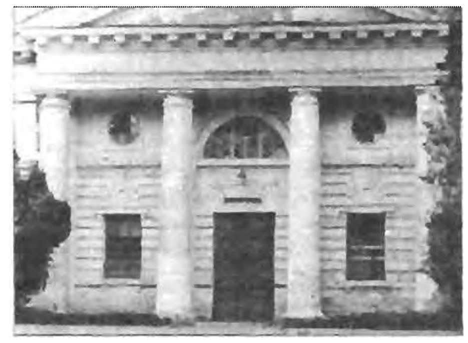

У храмі Успіння Богородиці досі розміщувались ігрові автомати.

нечисленна громада збудувала за свій кошт бібліотеку, котра зараз тулиться у благенькій прибудові костьолу. Але в справу втрутилася прокуратура з Києва, і костьол таки довелося відчинити. Цей багатостраждальний храм було зведено 1818 року. Збудував його землевласник Совецький. А совєцька влада у 1938 році розмістила у ньому спочатку збірний пункт для рекрутів Червоної армії, згодом - влаштувала залю ігрових автоматів. Це позорище і досі відгукується не тільки непристойними написами на стінах, а й бездуховністю молоді.

У новорічну ніч на Смілянщині народилося три хлопчики і троє дівчаток. Як хочеться, щоб вони, нарешті, прийшли до Бога і до України, а не до „йолочки" з розпатланою московською "звєздою".

Олександер Вівчарик,
м. Сміла, Черкаська область

Спільна просфора трьох парафій

Під час спільної для трьох дітройтських парафій просфори виступають діти початкової школи при церкві Непорочного Зачаття.

Зберігаючи давню українську традицію, після Різдва Христового парафіяни влаштовують спільну трапезу - просфору. Звичайно просфори відбуваються у кожній парафії окремо. Та щоб підкреслити єдність і співпрацю, три українські парафії у Великому Дітройті вирішили влаштувати спільну просфору. Вона відбулася у неділю, 9 січня, у вщерть виповненій залі при церкві св. Йосафата у Ворені. Були присутні понад 360 осіб, а також парохи усіх трьох церков: о. ігумен Роберто Лукавий, ЧСВВ, з церкви Непорочного Зачаття, о. декан Василь Салковський, ЧСВВ, з церкви св. Йосафата, і о. Маріо Дачишин, ЧСВВ, з церкви св. Івана Хрестителя. Крім них, був о. крилошанин Богдан Скасків, о. Роман Гикавий, ЧСВВ, ігуменя Францішка і сестра Лідія, обидві ЧСВВ.

Програму вели голови парафіяльних рад Зенон Василькевич з церкви Непорочного Зачаття і Джері Кисіль з церкви св. Йосафата. Після їхніх привітань українською і англійською мовами був чудовий виступ учнів початкової школи при церкві Непорочного Зачаття. Програму „Мозаїка 2000-ліття з нагоди Різдва Христового" підготовили учительки Ольга Новачинська й Ірина Шамрай. Це був по-мистецьки складений і виконаний калейдоскоп коляд, віршів та сценок із різдвяної тематики. Присутні нагороджували юних виконавців безперервними оплесками, а о.о. парохи роздали дітям гарні дарунки.

Після закінчення програми священики поділилися з усіма присутніми просфорою. Їжу поблагословив о. ігумен Роберто. До вечері приграввав здібний учень середньої школи Михайло Цьонка на фортепіяні. Після вечері прочитала свій власний вірш і новорічні побажання Ольга Гриньків.

У заключних словах програми о. Салковський та о. Р. Лукавий висловили батькам дітей і усім присутнім подяку за те, що фінансово і морально підтримують обидві школи при церкві Непорочного Зачаття - початкову (250 учнів) і середню (90 учнів).

Високий рівень шкіл при церкві Непорочного Зачаття, зокрема успішні виступи дітей на просфорі, свідчить, що варто активно підтримувати наші школи, які дають українській молоді підставові релігійні знання і пробуджують у них національну свідомість. З опублікованих опитів і оцінок американських газети „Ю. Ес. Нюз енд Ворлд Ріпорт" відомо, що у 1999 році наша середня школа при церкві Непорочного Зачаття відзначена як одна з 100 найкращих середніх шкіл Америки, а у штаті Мишиґен була однією з трьох католицьких шкіл у цій категорії.

Просфору закрив молитвою о. Салковський, та присутні ще довго не розходилися - спільна просфора на всіх справила приємне враження.

Зенон Василькевич

Звідки походить ім'я Іванна?

У книжці „Колиска культури людства" Володимир Рен Бойкович пише, що у Месопотамії, на теренах теперішньої держави Іраку, між ріками Тигром і Евфратом, приблизно за 6 тисяч років до народження Ісуса Христа жили шумерійці.

Це була держава високої культури. Її мешканці перші в світі винайшли порядкові числа й дроби. Математика складалася з аритметики й геометрії. Табличка множення сягала високих чисел.

Релігія в країні також була на високому рівні. Шумери мали 7 мітичних богів у своєму Пантеоні - бога неба, богиню землі, бога духу, бога простопрів і моря, бога солодких вод, мистецтва й науки, богиню родючости, бога сонця і бога місяця. А шумерійська богиня любови, плодючости людського роду й війни звалася Анна, з жіночим родівником „Ін" - Іванна. Так вона записана в шумерійській мітології. Звідси й походить ім'я Іванна. В апостольські часи воно появилося в Палестині. В Біблії подано, що Іванна була дружиною Хузи, Іродового урядника. Пізніше це ім'я прийшло в Україну.

Микола Тимчук,
Філядельфія

ХОЧ ЛИСТ І ПРИВАТНИЙ

Докладім і свою цеглину в новобудову

Надсилаю до редакції листа людини, яка за своє українство перетерпіла жахіття, але не зламалася. Автор листа сьогодні й далі працює по змозі своїх сил, щоб народ знав про ОУН, УПА. Таким людям потрібно допомагати в часі економічної скрути. Докладім же таким способом свою цеглину в майбутнє України.

Мирон Луцишин,
Фінікс, Арізона

Дорогий друже Мироне!

Я не знаю, як подякувати Вам за те, що Ви з такої далекої Америки з труднощами відвідали мене в Чернігові. Ви надали мені надзвичайну матеріяльну допомогу. Ви бачили своїми очима, як я живу, як проходять мої будні. Мені радісно, що вже існує незалежна самостійна Українська держава. У боротьбі з московсько-большевицькими бандами загинули тисячі наших славних вояків ОУН-УПА. Мені зараз дуже трудно і скорботно. 18 травня померла моя дорога дружина. Їй прийшлося пережити багато років в таборах проклятої Воркути. Засудили її в 1945 році на 20 років каторги. Лише при Божій помочі можна було уціліти і після смерти ката Сталіна вийти на волю. Я був засуджений також у 1948 році на 25 років таборів суворого режиму. Ми були звільнені у 1957 році. Тепер тут, в Чернігові, багато пишу, щоб ознайомити молодих людей, хто такі були бандерівці, що то була за армія УПА, бо населення тут майже в 90 відсотках зрусифіковане. Пенсія в мене невелика, а як хтось трошки мені допоможе, то я дуже радий, що я не сам, а є люди, які небайдужі до таких, як я.

Я народився в селі Петрилові Тлумачського району Станиславської області. В ОУН поступив в 1941 році, а в 1943 році вже був в УПА, в курені полковника „Грома". Це був Микола Твердохліб з мого села Петрилова.

Ваша підтримка дуже допомогла в моїй праці. За ті гроші я купив трохи паперу, щоб було на чім писати все те, що ми пережили в боротьбі з комуно-большевицькими загарбниками. Купив до машинки нову стрічку і тепер вповні забезпечений на деякий час всім необхідним для опису пережитих минулих літ.

Якщо у вас є можливість зустрітися з нашими упівцями, дайте їм прочитати мого листа. Думаю, що між ними є такі, що допоможуть мені і морально і матеріяльно, поки я ще маю силу продовжувати свою роботу в Чернігові і в нашій області.

Іван Дзінька,
14020, Чернігів, пров. Кривоноса, 5/1.

Чекають на доброзичливу допомогу

Освітній науково-методичний центр „Україна – діяспора" започатковує громадську акцію „Кожен українець – по гривні для сільської школи". Кошти накопичуються під контролею нового фонду „Милосердя – рідній школі". Тепер в Україні 13,900 сіл, зі загального їх числа 28,800, не мають шкіл. Загалом в Україні є 1200 недобудованих шкіл, понад тисяча шкіл – аварійні, 2500 – потребують ремонту. Сільська школа України потребує допомоги.

Пожертви на цю шляхетну справу можна складати на рахунки: у гривнях – 26004210052662, в долярах – 26002284002662, в рублях – 26005281002662 у міжрайонному відділенні Укрсоцбанку Києва. МФО 322056, код ЗКПО 21655610.

Семен Галабурда,
голова фонду на громадських засадах

* * *

Сімнадцятирічний Василь Мандрика, учень 11-ої кляси, має важке захворювання головного мозку і потребує операції. Просимо допомогти юнакові пожертвами на цю справу. Його адреса: село Бубнище, Долинського району, Івано-Франківської области.

Ярослав Андріїв,
лікар

* * *

За останні 7 років наша сільська бібліотека не отримала жодної книжки, журналу чи газети. Коли б нам хто пожертвував бодай 10 долярів на місяць, то я змогла б значно поповнити зібрання новими виданнями, щоб молодь і старші читали українську книжку.

Світлана Колісник,
бібліотекар с. Княжполя,
Кам'янець-Подільського району,
Хмельницької области

Самі себе завоювали

З великим задоволенням громада прийняла зміну в наставленні „Свободи" відносно публікування важливих для життя інформацій. Досі було враження, що прописаються думки виключно політиканів, далекі від дійсности і правди. Замітки пп. Северина і Шаєнка вказують на правильний вибір становища, надіюся – сталий і творчий. Бо нам спільно, громадою, обговорити, обміркувати належить дуже багато: цілі поля білих плям перед нами. Я взагалі не бажаю входити в ділянку полеміки з політиканськими колами, хочу тут тільки спростувати чи не основну позицію політиканів. Секретар Консисторії УПЦ США у своїй філіпіці проти київського Патріярха („Свобода", 14 січня 2000 року) твердить, що Патріярх Київський, але і Митрополит УПЦ США. Якщо б вірити о.Істочину, то Владика Мстислав сидів, чи пробував сидіти, на двох стільцях, що абсолютно заборонено в Церкві.

Я часто критично наставлений супроти Владики Мстислава, що загальновідоме, таку інсинуацію прилюдно відкидаю. Це просто версія від Консисторії. Бо церковні правила виключають можливість єпископам служити керівниками навіть на двох споріднених епархіях, тим більше на двох різних церковних структурах. За такий переступ правило каже: да буде ізвержен! (усунений). Це вже явний, безпідставний наклеп на Владику Мстислава, головно після його упокоєння – за життя такого не посміли б!

Ясно, що Владика Мстислав уважав діяспорну дійсність органічно складовою частиною Київського Патріярхату, а митрополитство затримав, бо ще не було умов для сформування патріяршого центру. А тепер можна звинувачувати сторозтерзану Україну за брак якоїсь єдности, виставляючи це як причину і оправдання втечі від Києва.

Це не стежка справжніх, чесних єпископів, та ще як додати розгром, який вони самі здійснюють тут через суди, заборони, зневажання... Явно, це не на збудування Церкви, а на розвал. Дуже сумна наша картина перед світом: самі себе звоювали!

Архипресвітер
Сергій Кіндзерявий-Пастухів,
Вест Бабилон

Зроблено багато

Ще 10 квітня 1996 року „Свобода" видрукувала статтю „Збудуймо храм на рідній Україні" про зведення в нашому містечку над Збручем, що з'єднує західну і східну Україну, нової церкви.

Зводилась вона виключно на народні пожертвування. І, не дивлячись на складну економічну ситуацію в державі, з ласки Божої наша церковця росла на очах. Докладались після публікації пожертви на будівництво від земляків з-за океану.

Один з них, добродій Михайло Солонинка, гостюючи у родичів в Гусятині, мав змогу на власні очі побачити справи на будівництві у 1997 році. Своїми враженнями він поділився з читачами „Свободи". І знову милосердні люди відгукнулися – ми отримали від читачів газети, а наших жертводавців 1,300 долярів .

Маємо надію, що в 2000 році завершимо будівництво. А все знову ж таки впирається в кошти.

Наш український народ завжди приходив на допомогу, хоч і був розпорошений по всьому світу. Щиро віримо, що і на цей раз милосердні жертводавці відгукнуться на наше звернення. Можна пожертвувати на щось конкретне – наприклад, на одну баню чи хрест, а в історії будівництва церкви імена жертводавців будуть вписані навіки.

Кошти можна переразовувати на адресу: **Ukrainian Credit Union, 301, Main St., N. E., Minneapolis, MN 55413; acct. 2291–1** „На будівництво гусятинської церкви Покрови Пресвятої Богородиці".

о. Роман Кріса,
парох
Петро Шевчук,
голова будівельного комітету

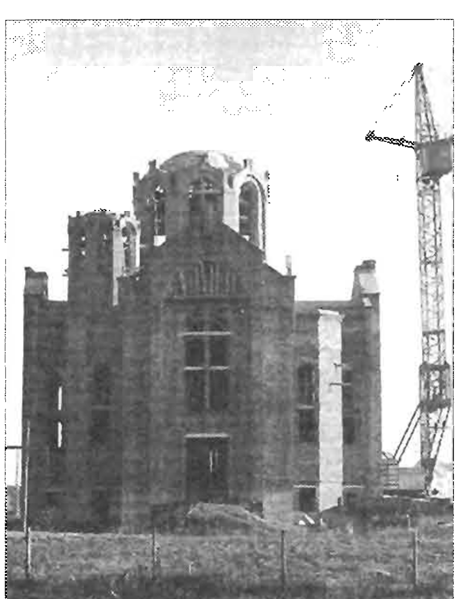

Такий вигляд має церква в Гусятині.

ЗВІДУСІЛЬ

Відправляють нелегальних іміґрантів

Тайванський уряд ухвалив рішення відправити на материк близько 300 нелегальних іміґрантів, відновивши тим самим процес репатріяції громадян Китайської Народної Республіки, які втікли на острів. Цей процес був перерваний у зв'язку з погіршенням взаємин між Пекіном і Тайваном влітку минулого року.

Пакистан радо вітав би американського Президента

Пакистанський міністер закордонних справ Абдул Саттар сказав, що Ісламабад не піде на поступки США в обмін на візиту Президента Клінтона в Пакистан. Міністер підкреслив, що уряд "не погодиться на компроміси з питань національної безпеки незалежно від того, приїде Билл Клінтон чи ні". Незважаючи на це, Пакистан вітав би візит високого американського гостя і готовий радо приймати його, відзначив міністер.

Афганістан не говоритиме тепер зі США про бен Ладена

Афганський рух "Талібан" виключає можливість розпочати найближчим часом нове коло переговорів зі США в справі виселення з Афганістану міжнародного терориста Усама бенЛадена, який переховується там із статусом "гостя" керівництва ісламського режиму. Про це заявив міністер закордонних справ адміністрації "Талібан" Мутавакіль.

Нові дані про віруючих в Італії

Іслям вийшов на друге місце за кількістю віруючих в Італії, поступаючись лише католицизмові. Такі дані оприлюднило агенство "Карітас"- благодійницька організація, яка допомагає іміґрантам і біженцям. За станом на початок поточного року, кількість мусульман, які проживають на Апеннінах, становила 525 тисяч осіб.

Грузія не має наміру лікувати Ш. Басаєва

Керівник антитерористичного центру при Міністерстві державної безпеки Грузії Леван Кенчадзе заявив, що "в Грузії не збираються приймати на лікування Шаміля Басаєва", який отримав поранення під час бойових дій в Чечні. "Шаміль Басаєв вчинив нещодавно - під час війни 1992-93 років в Абхазії тяжкі злочини проти мирного грузинського населення, і правоохоронні органи висунули проти нього серйозні звинувачення".

М. Олбрайт у Загребі

Сполучені Штати Америки повністю підтримують новий хорватський уряд та демократичні сили, що перемогли на виборах 3 січня. Про це під час одноденної візити до Хорватії заявила секретар Державного департаменту США Меделин Олбрайт. Прем`єр-міністер Хорватії Івица Рачан і кандидати на посаду Президента Стіпе Месич та Дражен Будіша поінформували її про основи внутрішньої та зовнішньої політики правлячої коаліції.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Українська естрада: чари і розчарування

Українська естрадна музика цікавила мене від часу постання незалежної держави, бо я бачив, як на концерти естрадної української музики (зокрема у Львові і Києві) приходили тисячі молоді, – тоді, коли зібрати пару сотень на імпрези будь-якого іншого характеру було проблематичним. Отже, ця музика має великий вплив на українську молодь. Тому щиро радів з успіхів концертно-фестивальної організації „Червона рута". У Києві я часто заходив до їхнього бюро на Хрещатику і цікавився їхньою діяльністю. Об'єднуючи різні вокальні, інтрументальні групи та популярних співаків, „Червона рута" талановито пропаґувала, нашу пісню, швидко здобувши популярність в усій Україні, в тому числі і у зросійщених Луганську, Харкові, Запоріжжі, Дніпропетровську, Донбасі та Криму. Концерти „Червоної рути" були своєрідною боротьбою за українську душу, за зміст, характер і ролю української пісні в Україні. Пропагандивну вартість масової музики в Москві уже давно зрозуміли. Це можна запримітити у передвиборчі періоди в Україні, під час яких приїжджають від нашого північного сусіда більше співаків, музикантів та естрадних груп, ніж у який-небудь інший час.

На жаль, тепер діяльність „Червоної рути" помітно підупала. Одна з причин – брак фінансів, а культурна діяльність в усьому світі тепер дорога. Одначе помітно, що російськомовна естрадна музика має більше грошей і більше слухачів, і вже пробиває собі дорогу навіть у західні області України.

З приводу цього я висловив занепокоєння у моїй книжці „Від Бистриці до Темзи".

Щоб мої спостереження у цій важливій справі не виглядали перебільшеними, вдамся до погляду колишнього посла України у Чехії Романа Лубківського, нині начальника Управління культури Львівської області. „Біля університету ім. Івана Франка у Львові, де проходили мітинґи і збори, тепер стоять соломяні стріхи з Нової Ґвінеї і лунає чужа, нам огидна музика" („Поступ", 21 серпня 1999 року).

Цей процес вже настільки очевидний, що його спостерігають також чужинці. У престижному Варшавському місячнику „Вєнж" у ч. 9, за вересень 1999 року, в рубриці „Українська хроніка" Ґреґош Ґурний у статті „Поступова русифікація" пише: „Діючі в Україні телевізійні станції тільки від 3 до 5 відс. програмового часу виповнені україномовними фільмами чи іншою українською продукцією. Більшість продукції – російська або західня. Подібна справа й на ринку естрадної музики. Пересічний українець слухає 58 відс. російської музики, 34 відс. – музики західньої, головно англомовної та 8 відс. – української. З року в рік підупадає фестиваль української естрадної музики „Червона рута", який вперше відбувся у 1989 році, а натомість розвивається інший фестиваль, „Слов'янський базар", де виконавці найчастіше співають російською мовою...

Не краща ситуація з книговиданням. Більшість популярної літератури, яка продається у книгарнях і на вуличних столах – це російськомовні книжки. Колишній дисидент Іван Дзюба стверджує, що так, як за часів совєтських відбувалася примусова русифікація за допомогою державного апарату, то нині це відбувається нібито добровільно, з допомогою 'вільного ринку'...".

Відсотки, які подає Ґ.Ґурний, тривожать . Коли ж український мистецький світ зрозуміє, у якому становищі опинилася українська сцена, телевізія, радіо і взагалі творці щоденної культури? Коли вони викрешуть зі себе таку енерґію українського патріотизму, щоб спинити цей загрозливий процес, і почнуть відвоювати належне місце української культури в Українській самостійній державі?

Володимир Луців,
Лондон, Англія

Пам'ятки архітектури України у творчості Юрія Химича

Надзвичайний талант Юрія Івановича Химича, одного з великих художників України, тепер стає відомим поза межами України. Наталія Яресько та Ігор Фіґлюс зібрали чудову колекцію картин мистця у книзі "Пам'ятки архітектури України у творчості Юрія Химича", що нещодавно вийшла у світ. Наталія Яресько та Ігор Фіґлюс донесли до уваги читачів як в Україні, так і далеко за її межами, скарбницю із ста картин, які відображають деякі найцінніші пам'ятки української архітектури. Більшість картин, зібраних у цій чудово надрукованій книзі, зображають церкви та монастирі на тлі змінливого українського неба та пейзажу.

Сила творчости Химича повністю відкривається тоді, коли він працює над своєю улюбленою темою - зображенням Софіївського собору у Києві. Хоч він малював його сотні разів, жодного разу не повторювався. Кожна картина із зображенням Софіївського собору має додаткові риси, які, вбираючи в себе попередні, надають їй нового, свіжого вигляду.

Яскравим прикладом цього є картина, фоторепродукцію якої знаходимо на 10-ій стор. книги. Створена майже 30 років тому, у 1970 році, вона дає відчути динамічну мужність і силу українського народу, який зазнав стільки горя впродовж століть. Часто Химич використовує кольори та форми приголомшливо, сміливо і драматично. Його картини здебільшого великі за розміром – типова картина має біля одного метра в довжину та майже півтора метра в ширину.

За більш ніж чотири з половиною роки я багато разів гостював у Юрія Химича в його квартирі, що біля університетського Ботанічного саду, і за горнятком чаю або тарілкою смачного борщу, разом з його дружиною Валентиною та в оточенні їхніх улюблених котів, я з великою насолодою розглядав сотні і сотні його картин, створених за більш ніж п'ятдесят років творчої праці.

Химич відмінно володіє усіма техніками живопису. Він чудовий майстер акварелі, – вже вісімнадцятирічним юнаком отримав перші високі нагороди. Він – висококваліфікований кресляр, майстер живопису, який вміло керує своїм пензлем та фарбами. Він чудово вміє надати емоційности архітектурним спорудам, які постають перед його очима, передати релігійно-естетичну сутність окремих церков, які йому, очевидно, подобаються, так само як і гори, дерева, ріки та небо, які він глибоко вивчає. На 40-ій стор., бачимо Києво-Печерську Лавру на тлі осіннього пейзажу, це один з прикладів сміливого використання фарб, прекрасного розуміння архітектури та місця, на якому знаходяться святі споруди Дніпровського ландшафту.

У своїх картинах Химич майстерно передає настрій, властивий тій чи іншій порі року, який звичний для українців: будівлі та церкви чернігівського Троїцького монастиря на тлі райдужної весни (стор. 71); Площа Ринок у Львові на тлі похмурої, дощовитої осені (стор. 55); Видубицький монастир на тлі теплої пізньої осені (стор. 49); блакитні та сірі силуети Верхньої Лаври взимку (стор. 45); коричневі та сірі забарвлення Спасо-Преображенського собору у місті Путівлі Сумської области (стор. 104); та спекотне літнє сонце над фортецею Климента у місті Феодосія, Крим (стор. 197).

Дивовижно, але сюжетом тисяч картин, створених Химичем впродовж життя, що зображують безліч містечок Росії, України, Східньої Европи, Центральної Азії та північних реґіонів, є церкви, пам'ятники та пейзажі, що, як здається, мають свою внутрішню духовність і надхненну енергію. Тим більше ці риси набувають дивовижного характеру, якщо звернути увагу на те, що більшість картин було створено за часів радянської влади. У творчості Химича немає нічого "радянського".

Немає жодного зв'язку з так званим "соціалістичним реалізмом" або будь-якою іншою школою радянського мистецтва. Химич був і є вільний духом. Він, вільний дух, мандрував у своєму чарівному світі, малюючи кожного дня, отримуючи насолоду від особливого світанку, змішуючи фарби для зображення важливих на його погляд архітектурних форм. З одного боку, картини Химича далекі від політики. Однак з другого боку, вони надзвичайно українські. Наприклад, триптих "День незалежности" є найкращим, найяскравішим зображенням того бурхливого, радісного дня 1991 року.

Химич малює з тією долею впевнености, яка гармоніює з його внутрішньою силою. Перш ніж взятися за пензель, він, як правило, вже знає, що малюватиме. Як тільки він починає малювати, то працює дуже швидко, і не зупиняється доти, доки картину не завершено, як правило, в той самий день.

Химич – визнаний природний талант, вчителями якого були відомі художники. Він добре обізнаний з творами, стилем і технікою великих художників минулого та сучасности. Світ мистецтва – це його світ. Але найголовніше те, що він пильно спостерігає за тим, що оточує його, і вибирає чудові аспекти реальности. Декілька його творів нагадують стиль Сезанна в розумінні світлових ефектів, але якими б гарними вони не були самі по собі, оригінальність Химича полягає в тому, що сутність церков та ландшафту є більш вагомою і важливою, ніж технічний ефект.

Навіть рожеві, пухнасті хмари над Софіївським собором є частиною реальности, яку знають кияни, так само як білі і зелені підпори, зелені бані та золоті, блискучі хрести є ознаками живої будівлі, яка відображає дух України Химича.

Книгу "Пам'ятки архітектури України у творчості Юрія Химича" можна придбати, надіславши чек або гроші на суму 40 дол. США, плюс 3 дол. за пересилку книги в межах США, 4 дол. США до Канади та 5 дол. США в будьяку іншу країну світу: **Ukraine Today, 746 Sand Creek Drive, Carol Stream, IL 60188**

Вільям Ґрін Міллер.
Переклад з англійської.

"Пам'ятки архітектури України у творчості Юрія Химича" Видавництво "А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА", Київ, Україна, 1999, 208 сторінок, 100 кольорових репродукцій, англійською та українською мовами, ціна 40 дол. США. Спонзори: Наталія Яресько та Ігор Фіґлюс.

Юрій Химич. „Ровесниці". 1993

Вільям Ґрін Міллер був послом США в Україні у 1993-1998 роках. Він – учений фахівець у галузі державної політики в Міжнародному центрі вчених Вудро Вілсона, що у Вашінгтоні. Тепер працює над своєю книгою про Україну від дня завоювання нею незалежности.

У Монтреалі співали сестри Тельнюк

В залі Дому української молоді в Монтреалі 17 грудня відбувся цікавий музичний вечір за участю дуже приємних гостей з України – відомого вокального дуету „Сестри Тельнюк" і його акомпаніяторів – Олексія Батьковського та Євдокима Решетька. Їхній виступ був присвячений пам'яті українських поетів-шістдесятників і десятиріччю перепоховання поета-мученика Василя Стуса.

Вечір відкрила мистецький керівник монтреальського хору „Відлуння" Світлана Колесник. Представляючи співачок Галю й Лесю Тельнюк, які вперше завітали до цього міста, вона коротко згадала про їхні дотеперішні успіхи. Їх перший раз почули на фестивалі „Червона рута" в 1989 році, а в 1991 році вони стали лавреатами другого фестивалю в Запоріжжі. Концертували також за кордоном – в Литві, Польщі, Англії, Ірляндії, США і Канаді. На жаль, тепер в Україні, і зокрема в Києві, модна низькопробна, здебільша російськомовна пісенна творчість людей, які далекі від справжнього мистецтва. Галя й Леся – дочки відомого прозаїка, поета й перекладача Станіслава Тельнюка, що відійшов у вічність у 1990 році. Він виховав їх у любові до свого народу й рідного мистецтва.

В репертуарі вечора були здебільша пісні на тексти віршів Василя Стуса й ті, що їх написала Галя у пам'ять їхнього незабутнього батька, автора, між іншим, прекрасного історичного роману „Грає синє море". Авторкою їхніх мелодій була її сестра Леся. Свої мелодійні пісні вони виконували дуетом у супроводі гри студентів-музикантів О. Батьковського (скрипка, сопілка, перкусія) і Є. Решетька (гобой, фортепіян, гітара, сопілка).

Особливо зворушливою була остання пісня вечора на слова Василя Стуса, який, передчуваючи свою близьку смерть у московській неволі, прощався зі своєю Батьківщиною такими словами: „Прощай, Україно, моя Україно, чужа Україно! Навіки прощай".

Захоплена публіка нагороджувала кожну пісню і її виконавців палкими довготривалими оплесками й окликами „Браво!". Після концерту ті, що бажали ближче познайомитися з артистами, могли поспілкуватися з ними в цій же залі при каві і тістечках.

Адольф Гладилович,
Монтреаль, Канада

Українські теми в музиці Заходу

Під такою назвою пройшов концерт 22 січня в Українському Інституті Америки. Саме назва концерту привабила нашу публіку, яка щиро оплескувала сопрано Венді Валлер за виконання трьох англомовних пісень, в яких публіка впізнала наші мелодії: „Ой не ходи, Грицю" та „Віють вітри".

Одне, в чому не було гармонії того вечора, то це в назві „Українські теми"... з точками програми, назви яких були: „Fantasy on Little Russain Songs", „Air russe variée", „Two Folk songs of Little Russia", про що дехто з присутніх висловив свої застереження.

Виконавців інструментальних п'єс також нагороджено оплесками. Фантазію Давида Поппера виконав челіст Семен Фрідман (заступаючи Наталію Хому), а Юліяна Осінчук відіграла варіяції на тему пісні „У сусіда хата біла" Франца Моцарта. Твори знаних композиторів Ліста і Бетговена, що були в програмі вечора, не мають нічого спільного з українською пісенністю. Твір „Мазепа" для фортепіяно на чотири руки ілюстрував вершника, прив'язаного до коня. Виконавцями того „гальопу" були Осінчук з Сергієм Кривоносом (піяніст Кривонос був також акомпаніятором челістові й вокалістці). В другій частині прозвучав Квартет ч. 2 з опусу 59 Бетговена у виконанні квартету Лаврентіян. Цей твір Бетговена не має нічого спільного з Україною – граф Андрій Розумовський (російський амбасадор до Австрії), що замовив в Бетговена три квартети, вимагав, щоб композитор ужив теми російських пісень. Бетговен застосував тільки в перших двох квартетах по одній темі, і в нотах для виконавців написав: „Theme Rus-se"...

Богдан Марків

Концерт колядок і щедрівок у Торонто

9 січня цього року в театрі МакМіллан відбувся концерт українських колядок і щедрівок, на якому вперше виступили разом – торонтський жіночий хор „Веснівка", під диригентурою Квітки Зорич-Кондрацької, при фортепіяновому супроводі піяніста Юрія Кречковського, та капеля бандуристів із Дітройту, під диригентурою Олега Махлая. Хор проспівав 13 колядок і щедрівок, дев'ять колядок виконала капеля, а три хор і капеля виконали разом. Переповнена заля, що вмістила біля тисячі осіб, ентузіястично вітала хористів і бандуристів, а зокрема тоді, коли вони виступали всі разом.

Після концерту було чути голоси: мовляв, добре було б, щоб спільні виступи хору та капелі відбувалися і в майбутньому.

Цей концерт був частково спонзорований Торонтською Радою для справ мистецтва, Українсько-Канадською фундацією ім. Тараса Шевченка та Канадською радою у справах мистецтва, яка за минулий рік приділила на розвиток музичного мистецтва Канади 17.8 мільйонів долярів.

Світлана Кузьменко,
Торонто

НОВІ ВИДАННЯ

І. Керницький – англійською

В грудні 1999 року появилося на книгарському ринку нове видання видавництва „Мости" – англійський переклад книжки Івана Керницького „Будні і неділя". Іван Керницький, письменник-гуморист, помер у Нью-Йорку 1984 року, був улюбленим автором української діяспори. Такі його книжки, як „Циганськими дорогами", „Герой передмістя", „Будні і неділя" втішалися великою популярністю серед українських читачів. Керницький був постійним співробітником гумористичного журналу „Лис Микита" та автором драматичних творів, що їх ставили українські театри.

„Будні і неділя" в англійському перекладі Максима Тарнавського – це ошатне видання на 192 сторінки, з ілюстраціями Едварда Козака і з мистецькою обкладинкою роботи Богдана Титли.

Вступне слово про автора написав Остап Тарнавський.

Книжка Керницького повинна особливо зацікавити англомовних читачів українського походження. Вона – у приступний, дотепний формі нагадає їм про їхню українську спадщину, примусить їх усміхнутися, згадуючи знайомі і близькі їм перипетії життя в українській громаді США.

Книжку можна замовити у видавництві „Мости": **6509 Lawton Avenue, Philadelphia, Pa. 19126-3745.** Ціна примірника 17 дол.., за пересилку 3 дол.

Розмови з вічністю

Найновіша книжка поезій Марти Тарнавської – це збірка збірок, яка включає тексти попередніх двох видань поетки – „Хвалю ілюзію" (1972) і „Землетрус" (1981), пізніші поезії, друковані в періодиці, зібрані в циклах „Притягання землі і неба", як також „Поезії поза збірками", „Тексти під музику", поетичні переклади американських, німецьких, польських та російських поетів (переважно жінок, від Ахматової до Шимборської), і переклади поезій Марти Тарнавської на англійську, польську, португальську, російську, румунську і французьку мови.

Книжка має передмову київського критика Михайла Москаленка, написану спеціяльно для цього видання. Крім того, передруковані (із журналів „Нові дні" та „Українська мова і література в школі"), дві критичні статті про поетичну творчість Марти Тарнавської – провідного літературного критика діяспори Григорія Костюка та літературного критика і перекладача з Києва Ростислава Доценка.

„Тихі розмови з вічністю" мають мистецьку обкладинку роботи Миколи Стратілата, портрет, автограф і коротку біографію автора.

Книжка має 320 сторінки чіткого друку, видана на доброму папері, в твердій оправі, у видавництві „Мости", Філядельфія 1999 року, порт. ISBN 0-9656983-2-7.

Ціна: 27.00 дол. + 3.00 дол. на пересилку поштою. Замовляти у видавництві. Чеки виписувати на **MOSTY**.

Пресове бюро видавництва „Мости",
Філядельфія

Вісті з Українського Музею

THE UKRAINIAN MUSEUM
203 SECOND AVENUE, NEW YORK, NY 10003-5706 • Tel 212 228-0110

Є звичай при зустрічі Нового Року плянувати важливі справи, зобов'язуючись здійснити їх протягом року. Якими ж настановами, важливими рішеннями маємо керуватися усі ми, хто безпосередньо причетний до розвитку Українського Музею в Нью-Йорку? Ми немовби стоїмо перед великою відкритою книгою, яка чекає запису наших рішень, наших задумів. Дбайливе ставлення до справи Українського Музею – це наше щоденне завдання. Наша спрямованість у майбутнє тримається на традиціях минулого і міцних засадах та принципах засновників нашої інституції, на базі яких музей постав і вже понад 23 роки діє. Нашою головною настановою було, є і буде збирати й зберігати скарби української культурної спадщини, виховувати нашу молодь у дусі поваги до національних і культурних джерел і гордости за них, знайомити з досягненнями нашого народу людей іншого походження, прагнучи залишити гідний слід буття нашої еміграції в Америці.

Відвідувачі виставки „Творча спадщина Василя Кричевського", яка складається з 85 картин, акварелів, рисунків, графічних робіт, фотографій архітектурних творів та різних публікацій про художника, мають нагоду ознайомитися з небуденним талантом мистця України.

Виставка триватиме до кінця березня 2000 року.

•

Член Управи Українського Музею Андрій Ганкевич став головою Комітету збирання фондів на новий будинок УМ.

•

12 грудня 1999 року в Українському Музеї відбувся Різдвяний базар, під час якого було розіграно музейну льотерію. Виграли учасники: С. Пришляк, Конн.; Л. Левицький, Конн.; Д. Личик, Ілл.; З. Романів, Па.; І. Заставний, Ют., М. Мулик, Па..

•

Список жертводавців, які склали пожертви на УМ (100 дол. і більше) в 1998 році був опублікований у часописі „Свобода" за 10 грудня 1999 року. Щомісяця вміщуємо списки жертводавців на УМ у журналі СУА „Наше Життя". Докладний фінансовий звіт подаємо в річному звіті.

•

Серед записів у книзі відвідувачів Українського Музею читаємо:

*„Надзвичайно приємно в чужому місті знайти кусочок України. Велика подяка працівникам музею і жертводавцям! **Тарас Павловський**, заст. директора Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника НАН України".*

„Мені так приємно бути тут врешті! Недавно довідалася, що родичі моєї мами були лемки. Після стількох років (51!) я маю змогу пізнати культуру мого походження. Виставка прекрасна! Луїзе Анн Третіє, США".

Управа Фундації Українського Вільного Університету (УВУ) в США з осідком в Нью-Йорку з приємністю проголошує черговий список жертводавців, ФУНДАТОРІВ, МЕЦЕНАТІВ, ДОБРОДІЇВ та ЧЛЕНІВ ФУНДАЦІЇ УВУ, **висловлюючи щиру подяку за зрозуміння потреби допомоги для одинокої вищої школи, АМБАСАДОРА УКРАЇНИ поза межами Батьківщини.**

УВУ сповнив велику ролю, як по Першій, так і по Другій світових війнах, даючи можливість для великого числа української молоді, набути високу освіту і професію, даючи кваліфіковані **кадри, для еміграції, які понад 50 років ведуть громадську працю на всіх відтинках нашого поселення.**

З відновленням вільної України УВУ відгукнувся на нові потреби, широко відкриваючи свої двері для тих, хто бажає поширити своє знання **правдивої історії і культури про УКРАЇНУ, на що не було змоги в поневоленій Україні.**

Управа Фундації УВУ ще раз просить прийняти щиру подяку в першу чергу за моральну підтримку, як також **за ВАШІ щедрі пожертви, без яких ми не могли б зреалізувати завдань, які ставить перед нами УВУ, діяспора й Україна.**

Нам приємно поінформувати жертвенну громаду, що Фундація УВУ при ВАШІЙ щедрій допомозі змогла уділити на Стипендії УВУ в 1999р. 121.300 (сто двадцять одну тисячу триста дол.), як також були стипендії прямо в Україні і в діяспорі. **ЩЕ РАЗ ПРОСИМО ПРИЙНЯТИ НАШУ ЩИРУ ПОДЯКУ.**

СПИСОК ДОСТОЙНИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ ФУНДАЦІЇ УВУ

Скробач Стефан і Марія на Постійний Стипендійний Фонд ім. Стефана і Марії Скробачів (десять тисяч)	10,000.00
Смерек Евген	3,000.00
Укр.Фед. Кред. Кооператива „Самопоміч" в Н.Й.	3,000.00
д-р Гайда Ігор і Ірена дорівнюючий фонд	2,000.00
д-р Пужницький Олександер і Марія	2,000.00
Кий Лідія	1,500.00
Добрянська Анна	1,000.00
ред. Левенець Володимир і Евдокія	1,000.00
Недовіз Дмитро	1,000.00
Порайко Осип і Стефанія	1,000.00
д-р Походай Богданна із відшкодування Сі-Ві-Ес	1,000.00
Сарахман Дмитро і Ірена	1,000.00
д-р Трухлий Юрій	1,000.00

По 500.00 дол. зложили:
д-р Куляс Юліян, проф. Ратич Іванна, проф. Рудницький Леонід і проф. Ірена, інж. Сливоцький Стефан і Володимира.

По 250.00 дол. зложили:
д-р Дубик Ярема, інж. Магун Володимир і Лідія, мгр Мицак Юрій, д-р Рожанковський Ярослав, д-р Тимків Стефан і Тамара.

По 200.00 дол. зложили:
Балабан Василь і Ольга, д-р Глинський Борис і Уляна, Іванчук Адріян і Ліліяна, Макар Іван і Татіяна, д-р Очеретько Аркадій і Глорія, Пришляк Ярослав.

По 150.00 дол. зложили:
Кирилюк Джені, Лучканич Іван.

135.00 дол. зложили:
Конрад Ігор і Софія.

По 100.00 дол. зложили:
Ардиковський Володимир, Березовський Ярослав, Бурда Микола і Тамара, д-р Веселий Орест, Віннізкі Іван, Волос Андрій і Марія, Голюка Олександра, Гелемей Теодор і Марія, Данилишин Мирослава, Денисенко Іван, Долінський Адріян і Лариса, Залуський Доналд, д-р Заяць-Дреснер Ісаслава, Ільчишин Василь і Ольга, д-р Кий Мирослав і д-р Лариса, д-р Клейбович Володимир, Ковальчук Роман і Аліся, Кондрат Петро і Марія, Кудрик Софія, Лилак Микола і Марія, Мельник Еміль, д-р Моцюк Ярослав і Ірена, Озарків Григорій і Катерина, Підгірка Чарлс і Роксоляна, д-р Попович Петро і Ірена, д-р Прокоп Мирослав і Люба, Пятка Марія, мгр Рак Володимир і Нуся, д-р Сенькусь Мирослав, д-р Сидорак Ярослав і Оксана, Сирник Ірена, Стасів Роман і Ірена, д-р Стецьків Евген, Сторожук Богдан і Галина, д-р Тершаковець Андрій і Таня, Ткачук Ілля-Роман і Софія, Тороус Іван, д-р Футей Богдан і Мирослава, д-р Харкевич Мирослав і д-р Олена, Цяпа Михайло, Чорнобіль Анна, д-р Чубатий Володимир і Анна, Шепелявий Тарас і Юлія, Шило Павло, д-р Шкільник Володимир і Надія, Шуст Ігор і Дарія.

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ з ВЕЛИКОЮ ПРИЄМНІСТЮ ІНФОРМУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ ПРО ДОСТОЙНИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ

ВЕРЕСЕНЬ — ГРУДЕНЬ 1999 р.

По 50.00 дол. зложили:
Бакалець Марія, Балагутрак Михайло, Василина Евген і Параскевія, Вертипорох Юлія, Гординський Ірена, д-р Грицак Петро і Ріа, Голондзовський Анна, Дзюба Емілія, Дорош Роман, Думка Анна, Ільків Ольга і Михайло, Келіян Роберт і Марія, Корсунь Бенямін і Віра, Кравець Федозій, Крижанівська Марія, Кулинич Мирослав і Зеновія, Кушнір Володимир, Лисак Богдан і Лідія, Луців Ярослав і Ірена, Люти-Лютенко Юрій, Микитин Василь, Миз Микола, д-р Мотика Володимир і Анна, Небеш Орест і Марія, Паньків Павло і Іванна, Паньків Софія, Перхулин Микола і Марія, Пилипяк Роман і Катерина, Плескун Анна, Пона Рогер і Катлін, д-р Пушкар Володимир, Рузило Іван, Склепкович Олег і Таня, д-р Слиж Роман і д-р Наталія, Солонинка Анастазія, д-р Стахів Денис і Мирослава, Стахів Андрій, Стебельський Лідія, Степаненко Галина, Степанків Ярослав і Катерина, Титла Евген і Богданна, д-р Цибик Роман і Марія, Чаплій Василь, Шандрук Павло і Анастазія, Шепелявий Христина, Шкарупа Іванна, інж. Шмігель Мирослав і мгр Надія, Шоробура Христина, Шутер Руселл і Татіяна.

40.00 дол. зложив:
Лисак Теодозій.

По 35.00 дол. зложили:
Рудик Андрій, Шимонович Осип і Станіслава.

По 30.00 дол. зложили:
Загнійний Ніна, Мілянич Евстахія і Мотря.

По 25.00 дол. зложили:
Артимишин Богдан і Теофіля, Бараницький Дмитро, Батіг Володимир і Альма, Басько Дмитро і Люба, Боівка Михайло і Ксеня, Бурий Тарас і Софія, інж. Вальчук Володимир і Катря, Васів Василь і Анна, Візір Віталій і Віра, Вініч Віктор і Надія, Воробець Теодор, Гайдук Дмитро і Галина, інж. Глоба Борис і Тамара, Гопалюк Павло, Гудак Петро, Гурський Петро і Ольга, д-р Гелета Ярослав і Богданна, Дейчаківський Юрій і Ірена, Дембіцький Микола і Марія, Дубик Яремій і Наталія, Дуда Іван, Дячун-Слободян Анна, Єнсен Евгенія, Жилавий Роман і Ейлин, Заброський Алекс і Ольга, Задоняний Маріянна, мгр Залуський Володимир, Іваськів Володимир і Ніля, Ільницький Ксеня, Кавка Володимир, Кахній Михайло, Кіналь Михайло, Клюфас Зоряна, Кобилецький Стефанія, Козак Ігор і Анісія, Козяк Матвій і Оксана, Колінко Оксана, Копистянські Ярослав і Марія, Корлятович Стефан і Павліна, Корнага Мирон і Христина, Крайчик Олександер і Марія, Кузик Володимир, Песюк Дмитро, д-р Лизогуб Володимир, Лобур Марія, Лукасевич-Полон Оксана, Луців Стефан і Марія, Луцький Дан, Майбо Еміль, Максим Петро, Марків Евген і Лідія, Марущак Валсиль і Анастазія, Мачай Олег і Надія, Миколенко Микола і Кей, Михалюк Олександра, Надозірний Віктор і Арета, Олійник Михайло, Орлінс Іван, Ортинський Михайло і Аліся, Павлюк Христина, Паращук Михайло, Пиріг Дмитро і Анна, Підстригач Леонід і Параскевія, Полянський Теодор, Приймa Роман, Поритко Роман і Галя, Рабарський Василь і Розалія, Рудик Михайло і Стефанія, Савка Василь, Савка Лариса, Садковий Богдан і Стефанія, Сачко Чарлс і Наталія, Сиванич Стефан, Сінгура Зенон і Лідія, Скробак Константин, Слиж Володимир і Богданна, Солонинка Мартін, Сосяк Василь і Брегіда, Стефанюк Роман і Клавдія, Стефанюк Ярослав і Ірина, Старосольська Ксеня, Токарчук Розалія, Трензa Михайло, Турчин Андрій і Ірена, Фіріщак Осип, Фурда Михайло і Лідія, Чайка Олекса і Іванна, Чапельський Орест і Любомира, Черешня Іван, Шевчук Клементине, Яворський Іван і Анна, Яковенко Валентина, Ярема Стефан і Анна.

По 20.00 дол. зложили:
Безсонів Володимир, Безубяк Іван і Анастазія, Вох Емілія, Годчак Василь, проф. Гумецька Ася, Голяш Теодор, Денисенко Іван і Ольга, Калиневич Іралійон і Донна Колюбінський Володимир і Доріс, Коритвска Марія, Костечко Любомира, проф. Лабунька Мирослав, Літовінський Франк, Микитин Василь, Наум Василь і Стефанія, Ніновський Михайло і Ольга, Олійник Теодор, Пахолюк Ігор і Бріджет, маестро Юськів-Терен Теодор.

По 15.00 дол. зложили:
Антохій Ольга, Бацвин Володимир і Катерина, Бойко Мирон, Варварів Олена, Вигінний Петро і Віра, Вовк Олекса, Вольчук Оксана, Гайовий Федір і Марія, Гомзяк Галина, Ґерманський Андрій, інж. Голяш Стефан і інж. Надія, Демків Семен і Софія, Диба Юрій, Джансон Юлія, Елькін Марія, Келлер Анна, Коваленко Дмитро, Копельзів Василь і Анастазія, Лаврів Микола і Надія, Луцька Йосиф і Бріджет, Магас Андрій, Мартинюк Олександер і Стефанія, Менцінський Зенон і Дарія, Міллс Сам і Марія, Моргун Константин і Варвара, Неприцький Борис, Олексин Стефан, д-р Павліський Ярема і Валентина, Пакула Володимир і Катерина, Пеленичка Ірена, Плешкевич Богдан і Ірена, Поповський Станлей і Софія, д-р Процик Володимир і Надія, Садлик Михайло, Семущак Стефанія, Сизоненко Володимир і Христина, Тарапацький Михайло і Оксана, д-р Федорців Теодора і Василь, Тустанівський Володимир, Федак Евген і Теодозія, Шафран Евген, Шийка Василь і Антоніна, Шпак Іван, Яросевич Мирон і Дарія.

14.00 дол. зложили:
Гарвас Роман і Марта.

По 10.00 дол. зложили:
Арлінський Іван, д-р Болюх Мирон, Весоловський Орест і Йосифа, Гайдук Йосиф, Гомка Петро і Долорес, Гриньків Володимир і Ольга, Грегор Василь і Лідія, Дитиняк Володимир і Юлія, д-р Домашевський Микола, Єрмоленко Валентина, Жовнір Іванна, Запутович Роман і Віра, Захарія Василь і Юлія, Калавур Богдан і Стефанія, Когут Ґеральдіне, Конрад Ігор і Соня, Купіна Іван, д-р Кузьма Богдан, Кучварський Богдан, Лозницький Василь і Евгенія, Понишин Юрій і Софія, Малецький Богдан і Стелля, Матула Петро і Оля, Овсіюк Максим, Потморе В., Присяжний Павло і Марія, Пукаляк Іван і Марія, Рудницький-Будд Ала, Садовий Анна, Салдан Софія, Старовір Віктор і Валентина, Стасюк Іван, Фіцик Володимир, Хімяк Петро, Хома Іван, Якимець Андрій, Якубовський Михайло і Марія, Яцковський Ярослав.

Нижче 10.00 дол. зложило 8 осіб на суму 39.00 дол.

В св. ПАМ'ЯТЬ ПРИЯТЕЛІВ І РОДИНИ зложили:

Головко Софія в св. п. мужа Івана	5,000.00
Андрусяк Софія в св. п. мужа Осипа	1,000.00
Крупський Наталія в св. п. мужа Корнела	225.00
Андрусяк Марія в св. п. мужа д-ра Іллі на ПС	200.00
Злочовський Северин і Марія в св. п. батьків Романа і Евдокії Кушнірчук	200.00
мгр Савчук Марта в св.п. мужа д-ра Константина	200.00
Кравчук Наталія в св.п. д-ра Михайла Гука	150.00
Придаткевич-Кухар Ганна в св. п. батьків проф. Романа і Лідії Придаткевичів	100.00
інж. Коцур Ігор в св. п. дружини д-р Любомири	100.00
Мацюрак Володимира в св. п. мужа д-ра Андрія	100.00
Кріслатий Семен в св. п. Івана Фура	50.00
інж. Куземський Іван в св. п. приятеля Івана Фури	50.00
інж. Огар Василь і Оксана в св. п. інж. Василя Лагошняка	50.00
Мороз Ірена в св. п. д-ра Івана Макаревича	25.00
Вітрик Евгенія в св. п. мужа Павла	25.00
Чурма Марія в св. п. мужа Теодора	25.00

Скробач Стефан і Марія **на будову Храму Божої Матері в Зарваниці**	10,000.00 (десять тисяч)
проф. Петро і Леся Ґой зворот за репрезентацію	45.00

Управа Фундації УВУ щиро дякує шановним жертводавцям, які щедро відзиваються на наші заклики. УВУ при ВАШІЙ щедрій допомозі сповняє і далі буде сповняти завдання, які накладає на нього БАТЬКІВЩИНА.

З проголошенням ВІЛЬНОЇ УКРАЇНИ УВУ став НАУКОВИМ ВІКНОМ УКРАЇНИ в західний світ, сповнюючи важливу ролю в сучасному розвитку і закріпленні МОЛОДОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ.

Фундація УВУ продовжує розбудову „бібліотек і архіву української діяспори" при університетах України. Управа Фундації УВУ просить надсилати книжки і журнали до Фундації УВУ на ту ціль, за що будемо дуже вдячні.

Завдяки Вашій щедрій допомозі Фундація УВУ уділила від 1991 р. включно з 1999 р. 1.079.000 дол. (один мільйон сімдесят дев'ять тисяч дол.) це є на стипендії студентам з України, діяспори, які стажуються в УВУ та на інші потреби УВУ.

З приємністю інформуємо, що видання Фундації УВУ, які спонзорували наші жертводавці „Масовий морд у Вінниці" і акція „Вісла" є до набуття у Фундації УВУ в Нью-Йорку. Замовлення просимо висилати на адресу Фундації УВУ. Кошти книжки з пересилкою : „Вінниця" – 12.00 дол., „Вісла" – 25.00 дол.

Ваша пожертва сьогодні на студії УВУ – це не тільки успішна і пряма допомога УКРАЇНІ, але і національний „капіталовклад" у формуванні наукових та професійних кадрів для БАТЬКІВЩИНИ.

Доложім всіх зусиль, щоб ми всі вклали свою цеголку в цю велику розбудову.

Фінансове і моральне забезпечення Українського Вільного Університету дозволить йому продовжувати всеукраїнську місію в розбудові і закріпленні Самостійної Української Держави.

Всі Ваші пожертви і датки на УВУ, через Фундацію УВУ, чи інші фонди при Фундації УВУ, як Постійні Стипендійні Фонди будуть додані до Ваших попередніх пожертв і Ви можете відтягнути від податку.

Чеки просимо виписувати на U F.U Foundation, Inc. і висилати на адресу Фундації УВУ в Нью-Йорку.

Проф. Петро Ґой – голова
інж. Богдан Качор – фінансовий

Управа Фундації УВУ щиро дякує шановним жертводавцям, які щедро відзиваються на наші заклики. УВУ при вашій щедрій допомозі сповняв і далі буде сповняти завдання, які накладає на нього БАТЬКІВЩИНА.

З проголошенням ВІЛЬНОЇ УКРАЇНИ УВУ став НАУКОВИМ ВІКНОМ УКРАЇНИ в західний світ, сповняючи важливу ролю в сучасному розвитку і закріпленні МОЛОДОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ.

Фундація УВУ продовжує розбудову „бібліотек і архівів української діяспори" при університетах України.

Завдяки вашій щедрій допомозі Фундація УВУ уділила від 1992 року до 1998 року включно 915,000.00 дол., це є на стипендії студентам з України та діяспори, які стажуються в УВУ і на інші проєкти УВУ.

З приємністю інформуємо, що видання Фундації УВУ, які спонзорували наші жертводавці „Масовий морд у Вінниці" і акція „Вісла" є до набуття у Фундації УВУ в Ню Йорку. Замовлення просимо висилати на адресу Фундації УВУ. Кошти книжки і пересилка: „Вінниця" 12.00, „Вісла" 25.00 дол.,

Ваша пожертва сьогодні на студії УВУ — це не тільки успішна і пряма допомога УКРАЇНІ, але і найкращий національний „капіталовклад" у формуванні наукових та професійних кадрів для БАТЬКІВЩИНИ.

Доложім усіх зусиль, щоб ми всі вклали свою цеголку в цю велику розбудову.

Фінансове і моральне забезпечення Українського Вільного Університету дозволить йому продовжувати всеукраїнську місію в розбудові і закріпленні Самостійної Соборної Української Держави.

Всі ваші щедрі пожертви і датки для УВУ, через Фундацію УВУ, чи інші фонди при Фундації УВУ, як Постійні Стипендійні Фонди будуть додані до ваших попередніх пожертв і ви можете відтягнути їх від податку.

Чеки просимо виписувати на UFU Foundation Inc. і висилати на адресу Фундації УВУ в Ню Йорку.

Проф. Петро Ґой — голова
інж. Богдан Качор — фінансовий

Mailing Address:
UKRAINIAN FREE UNIVERSITY
FOUNDATION, Inc.
P.O. Box 1028
New York, N.Y. 10276

Office Address:
UKRAINIAN FREE UNIVERSITY
FOUNDATION, Inc.
43 St. Marks Place
New York, N.Y. 10003

Мої близькі можуть покладатися на мене, бо я покладаюся на Вестерн Юніон®

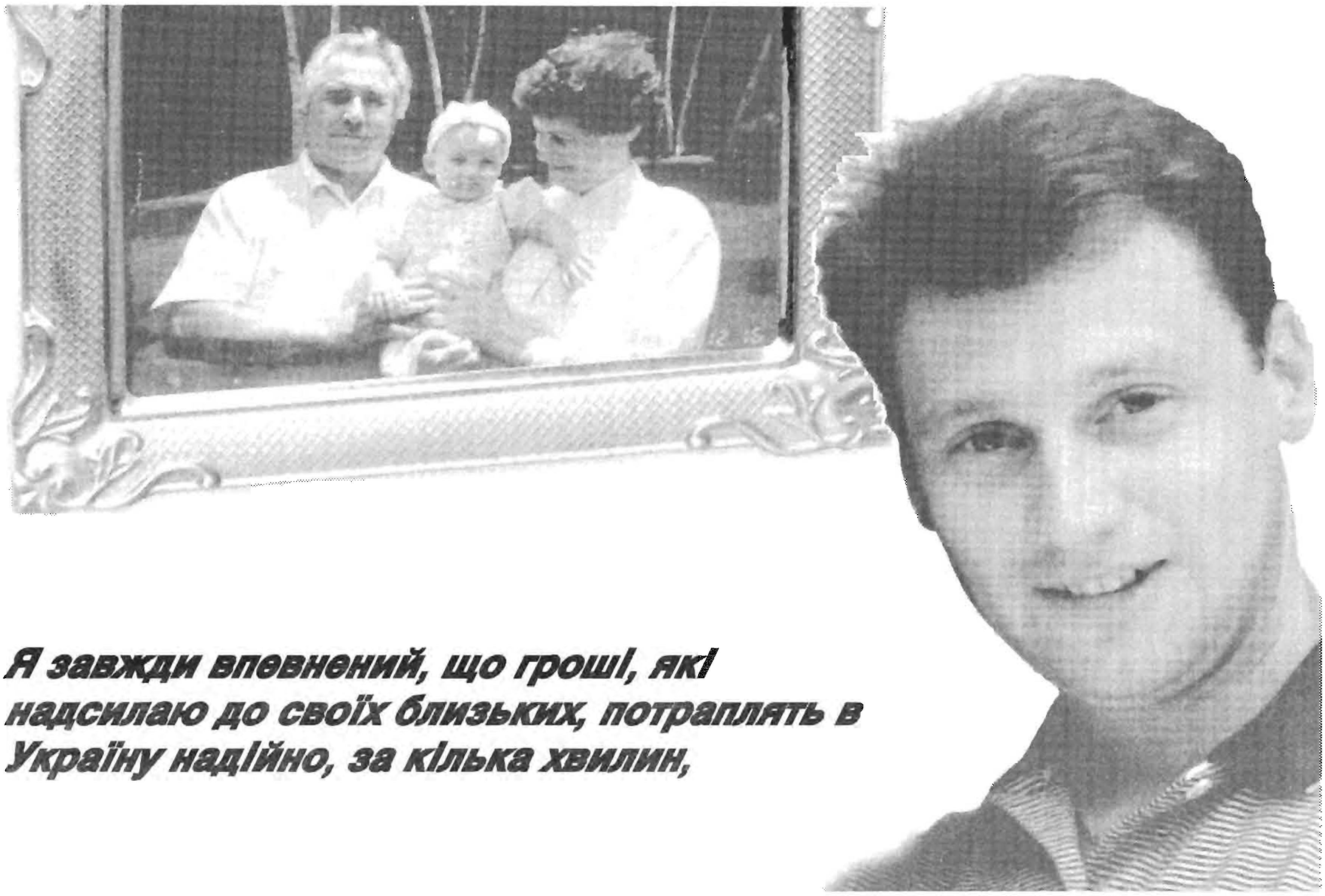

Я завжди впевнений, що гроші, які надсилаю до своїх близьких, потраплять в Україну надійно, за кілька хвилин,

каже Віктор Петренко, чемпіон Олімпійських ігор та клієнт Вестерн Юніон.

Коли пересилаєте доляри в Україну через Вестерн Юніон, душевний спокій вам гарантовано. Ця провідна компанія, яка існує вже понад 128 років, пропонує надійні грошеві перекази протягом кількох хвилин. Вестерн Юніон має понад 78 тисяч своїх представництв у більш, ніж 176 країнах; в Україні ж – понад 300 представництв. Та й розцінки Вестерн Юніон має доступні.

І не випадково, що все більше українців користуються компанією Вестерн Юніон, якій довіряють мільйони людей, коли пересилають свої гроші по цілому світі.

Якщо бажаєте здобути більше інформації (англійською мовою), телефонуйте

1-800-325-6000

WWW.WESTERNUNION.COM

WESTERN UNION | MONEY TRANSFER®

*The fastest way to send money worldwide*SM

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

Вийшли друком

ПЕДАГОГІЧНО-ІНСТРУКТИВНІ П'ЄСИ

для фортепіяно

ПОРИ РОКУ

ІГОРЯ СОНЕВИЦЬКОГО

Ціна примірника 6 дол. + 2. дол. за пересилку

Замовляти: **I. Sonevytsky, 62 E. 7th St., New York, NY 10003**

БАТЬКІВСЬКИЙ КОМІТЕТ

Школи св. Юра

ласкаво запрошує вас на

ЗИМОВУ ЗАБАВУ

яка відбудеться

26 лютого, 2000 р.

від год. 7-ої веч. до півночі

Грає оркестра „ЛЕГЕНДА"

Квитки: 25 дол. – дорослі, 10 дол. – молодь до 21 року

ДОХІД БУДЕ ПРИЗНАЧЕНИЙ НА СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ

запрошує членів й українське громадянство

на ДОПОВІДЬ

МАЛОВІДОМІ МАТЕРІЯЛИ ПРО УКРАЇНСЬКО-ЄВРЕЙСЬКІ ВІДНОСИНИ В РОКАХ 1918-1920

яку виголосить

Професор **ДМИТРО ШТОГРИН**, голова Науково-Дослідної програми при Іллинойському університеті, Урбана-Шампейн

що відбудеться

в суботу, 19 лютого 2000 р., о год. 5-ій веч.

в домі НТШ, при 63 Четверта аве., між 9 і 10 вулицями, у Нью-Йорку

УПРАВА НТШ

ДИПЛОМ СНД = ДИПЛОМ США

Bachelor Degree, Master Degree, Ph.D

Чи Ви маєте бажання працювати або вчитися у США?
Тоді Вам необхідно прирівняти освіту, що отримана в СНД до освітніх стандартів США

FOREIGN CONSULTANTS Inc.

EDUCATIONAL EVALUATION SERVICES

Член Американських Національних Асоціяцій AACRAO та NAFSA

виконує „EVALUATION" (оцінку) дипломів та академічних довідок

2809 W. DEVON AVE., CHICAGO, IL 60659

(773) 761-0000

(773) 761-0030

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ

запрошує членів і українське громадянство

на ДОПОВІДЬ

РОЛЯ УКРАЇНИ В ООН, ОСОБЛИВО У РАДІ БЕЗПЕКИ В НАСТУПНІ ДВА РОКИ

яку виголосить

достойний **ВОЛОДИМИР ЄЛЬЧЕНКО**

Надзвичайний Уповноважений Посол, Постійний Представник України при ООН і Представник України при Раді Безпеки

що відбудеться

у суботу, 12 лютого 2000 р., о год. 5-ій веч.

в домі НТШ при 63 Четверта аве., між 9 і 10 вулицями у Нью-Йорку

УПРАВА НТШ

МОГИЛЯНСЬКЕ АКАДЕМІЧНЕ ТОВАРИСТВО, ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ – ЧИКАҐО

запрошує на ВІДЕОФІЛЬМ

"ТВЕРДИНЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДУХОВОСТИ"

університет

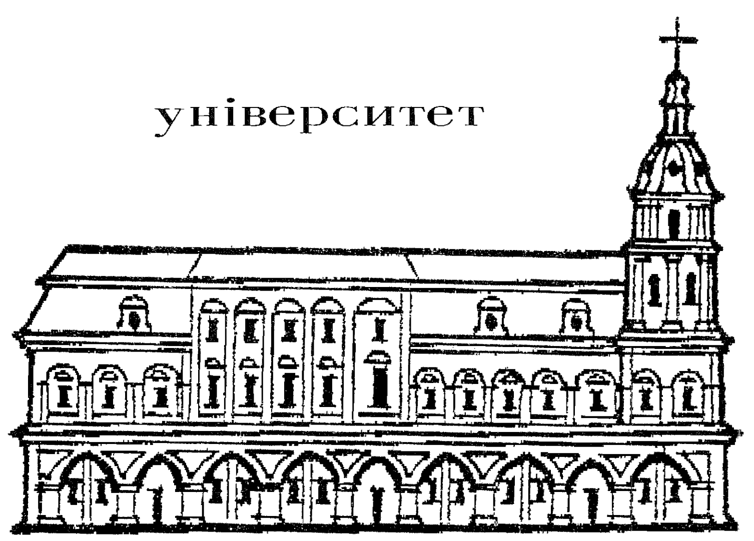

"КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ"

Найновіші інформації

Д-р В. БРЮХОВЕЦЬКИЙ

Неділя, 20 лютого 2000 р., год. 1:00

Культурний Осередок: 2247 W. Chicago Ave., Chicago, IL • Вступ: 5 дол.

Вівторок, 29 лютого 2000 р., год. 6:30 веч.

В Українському Культурному Центрі у Воррені, Миш.

EUROPE TRAVEL & SERVICES

• квитки • запрошення • гроші • пакунки • екскурсії

УВАГА! НАДЗВИЧАЙНО НИЗЬКІ ЦІНИ

КИЇВ – 460 дол. в обі сторони

ЛЬВІВ – 360 дол. в обі сторони

36 Main St. South River, NJ 08882
fax (732) 390-1946

Tel.: (732) 390-1750

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА СПІЛКА В РОЧЕСТЕРІ НЙ

Зможе полагодити всі ваші фінансові справи

ЩАДІТЬ І ПОЗИЧАЙТИ В СВОЇЙ ФІНАНСОВІЙ УСТАНОВІ	YOUR BEST PLACE TO SAVE AND BORROW
ВИЩІ ВІДСОТКИ НА ОЩАДНОСТІ	HIGH INTEREST SAVINGS
ПОЗИЧКИ/МОРГЕДЖІ	LOANS/MORTGAGES
ШЕР-ДРЕФТ/ЧЕКОВІ КОНТА	SHARE DRAFT/CHECKING
VISA КРЕДИТНІ І ЧЕК-КАРТКИ	VISA CREDIT/CHECK CARDS

ROCHESTER UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION

824 RIDGE ROAD EAST
TEL: (716) 544-9518

ROCHESTER NY 14621
FAX: (716) 338-2980

www.rufcu.org.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу БАЛТИМОР, Мд.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в суботу, 19-го лютого 2000 р., о год. 4-ій по пол.

в приміщенні української католицької церкви св. Михаїла

2401 Eastern Ave., Baltimore, MD 21224

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: члени Управи Окружного Комітету, конвенційні делегати, та по два делегати від наступних відділів:

15, 55, 290, 320, 337

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

У нарадах візьмуть участь:

Аня Дидик-Петренко, заст. предсідника УНС
Марта Лиско, Головний секретар УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Богдан Ясінський, голова; ***Остап Зинюк***, секретар; ***Остап Стельмах***, касир

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЙОСИФ СЕТНИК член УНС Відд. 155 в Перт Амбой. Помер 14 листопада 1999 р. на 79-му році життя. Нар. в 1920 р. в Перт Амбой, Н.Дж. Членом УНС став в 1948 р. Залишив у глибокому смутку дружину Марію. Похорон відбувся 18 листопада 1999 р. на українському католицькому цвинтарі в Перт Амбой, Н. Дж.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

СТЕЛЛА ЛАВРИК член УНС Відд. 282 у Вілкс Беррі, Па. Померла 7 листопада 1999 р. на 87-му році життя. Нар. в 1912 р. в Баффало, Н.Й. Членом УНС стала в 1963 р. Залишила в глибокому смутку дочок Джоан, Катерину, синів Евгенія і Івана, сестер, 12 внуків і 13 правнуків. Похорон відбувся на українському католицькому цвинтарі свв. Петра і Павла в Plains Township.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ЮРІЙ САНСЬКИЙ член УНС Відд. 409 Т-ва св. Івана в Dunmore, PA. Помер 14 грудня 1999 р. на 70-му році життя. Нар. в 1929 р. в Дунмор. Членом УНС став в 1947 р. Залишив у глибокому смутку двох синів Юрія і Василя, двох дочок Регіну і Патрисію, двох братів, шість се-стер, сім внуків. Похорон відбувся 17 грудня 1999 р. на цвинтарі Fairview Me-morial Park в Elmhurst, PA.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ЯРОСЛАВ БІГУН член УНС Відд. 214 Т-ва УСВТ „Чорноморська Січ" в Нюарку. Помер 30 листопада 1999 р. на 83-му році життя. Нар. в 1916 р. в Україні. Членом УНС став в 1970 р. Залишив у глибокому смутку дружину Надію, дочку Ренату, сина Юрія і внуків. Похорон відбувся 4 грудня 1999 р. на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

МИХАЙЛО ТИМЕЦЬ член УНС Відд. 157 Т-ва св. Арх. Михаїла в Чикаго, Ілл. Помер 9 грудня 1999 р. на 77-му році життя. Нар. в 1922 р. в Жуків-Любачів, Україна. Членом УНС став в 1970 р. Залишив в глибокому смутку дружину Анну, сестру Марію в Україні. Похорон відбувся 13 грудня 1999 р. на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаго, Іл.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ТЕОДОР ГЕРБОВИЙ член УНС Відд. 58. Помер 25 листопада 1999 р. на 78-му році життя. Нар. в 1921 р. в Україні. Залишив у глибокому смутку дружину Амелію, дочок Лесю, Марію і Алексу, синів Богдана, Івана. Похорон відбувся 29 листопада 1999 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла у Whites Boro, NY.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

Помер Іван Тимчина

Бл. п. Іван Тимчина

11 грудня 1999 року відійшов у засвіти Іван Тимчина у Фініксі, штат Арізона. Був парафіянином церкви св. Покрови у Фініксі, разом з дружиною Розалією співав у церковному хорі, крім того, читав „Апостола" на Службі Божій. Був щедрий і жертвував на потреби і оплачування парафіяльних видатків церкви св. Покрови.

Панахиду відслужено 15 грудня, з участю численної жалібної громади. З прапорами прибули українські ветерани-дивізійники, представники СУМА і УККА. Панахиду відслужили два священики, настоятель української православної церкви отець Іван Кондрасевич і о. Гюго Соутус з української католицької церкви. Панахиду співали всі присутні під керівництвом Олександра Сагуленка. Отець Іван Кондрасевич попрощав Івана Тимчину з ближчою родиною, з присутніми та парафіянами обох церков. Від української православної церкви попрощала його Віра Швець. Після Панахиди тіло покійного І. Тимчини перевезено до Чикаго, де він раніше купив собі місце на цвинтарі.

Треба згадати дещо з життя Івана Тимчини. Народився він 1 липня 1934 року, в галицькому селі Вербиці, Рава-Руського району.

У 1947 році польський комуністичний уряд у так званій акції „Вісла" силою виселив українців з їхніх рідних земель. Іванові Тимчині тоді ішов 14 рік життя. У той самий час поляки вбили його старшого брата Левка.

Одружився І. Тимчина з Розалією, вже на вигнанні, де тоді разом працювали на польській пошті. А 1964 року вони приїхали у США до Чикаґо, 1982 року переселилися до Фініксу в Арізону, де включилися в українське громадське життя. Іван Тимчина залишив в смутку дружину Розалію, дочку Єву, сина Степана і молодшу дочку Христину, внуків Андрія, Степана і Максима, а також братову Анну з дочками Любою і Катрусею та друзів Степана Ярмолу і Ярмолу Григорія. Хай американська земля буде легкою світлої пам'яті Іванові Тимчині!

Микола Теслевич

Проф. Євген Онацький

(У 20-ту річницю смерти)

Двадцять років тому, 27 жовтня 1979 року в столиці Аргентини, Буенос-Айресі, помер професор Євген Онацький, видатний вчений, політик, дипломат, журналіст і автор багатьох праць.

Народився він 13 січня 1894 року у місті Глухові, де його батьки були вчителями. В 1904 році вони переїхали на працю до Кам'янця-Подільського і там Євген закінчив гімназію, а в 1912 році вступає на історично-філологічний факультет Київського університету. Невдовзі приєднається до членів нелегальних студентських товариств. В квітні 1917 року, після Всеукраїнського Національного Конгресу в Києві, 23-річний Євген Онацький розпочав працю в Українській Центральній Раді як завідувач Секретаріяту з рамени Української Партії Соціялістів-Революціонерів, а в травні був уведений до складу Центральної Ради як представник Чернігівської губернії.

У жовтні 1919 року Онацький опинився в Римі у складі української дипломатичної місії як голова її пресового бюра і редагував часопис італійською мовою La voce del' Ukraina („Голос України"). Тоді він не думав, що власне в Римі йому доведеться прожити аж до березня 1947 року.

В 1929 році Онацький приєднався до українського націоналістичного руху і рік пізніше, познайомившись із полковником Євгеном Коновальцем, головою Проводу Організації Українських Націоналістів, став одним із його найближчих дорадників і представником ОУН на Італію.

З 1930 року Онацький дописував до ідеологічного органу „Розбудова Нації", що виходив у Празі від 1928 до 1934 року. Він став одним із ідеологів українського націоналізму – разом з Юліяном Вассияном, Дмитром Андрієвським та іншими. Із вибухом Другої світової війни проф. Онацький став зв'язковим між ОУН в Европі та в обидвох Америках і вся пошта до і з Америки переходила через нього. За заслуги проф. Є. Онацького перед українським народом на II Великому Зборі ОУН в 1965 році його обрано сенатором ОУН.

З 1936 по 1940 роки Онацький працював у Вищому Східньому Інституті в Неаполі як професор української мови, а від 1940 року аж до свого арешту гестапо 29 вересня 1943 року – як лектор Римського університету. Він представляв українську справу молодим італійським студентам у правильному світлі.

З початком 1947 року проф. Онацького приятелі повідомили, що його прізвище знаходиться на списку осіб, призначених комуністами на знищення. Внаслідок того подружжя Онацьких, на 28-му році перебування в Італії, еміґрувало до Аргентини.

В Буенос-Айресі проф. Онацький перебрав редакторство тижневика „Наш Клич", що його видавало Товариство „Відродження", а в 1952 році почав редагувати місячний журнал „Дзвін", орган Братства св. Покрови Української Автокефальної Православної Церкви в Буенос-Айресі. Від 1954 до 1960 року він був головою Української Центральної Репрезентації Аргентини, потім очолював Головну Раду. Був одним із засновників і головою „Спілки Українських Науковців, Мистців і Літераторів" у Буенос-Айресі.

Крім активної громадської діяльности проф. Онацький не переставав працювати над монументальною „Українською малою енциклопедією" (УМЕ), яку кінець-кінцем він видав у 13 зошитах на 2.148 сторінках великої вісімки. Перша книжка вийшла друком в жовтні 1957 року, а остання – в 1967 році. Щойно в Аргентині при допомозі Братства св. Покрови, а зокрема голови Братства й адміністратора УАПЦ в Аргентині протопресвітера о. Бориса Арійчука, цю ідею вдалося здійснити. УМЕ присвячена дружині автора, Ніні Онацькій, яка була її співавтором. Її допомога була велика, зокрема коли професор почав втрачати зір. Повна посвяти Н. Онацька допомагала йому до останніх днів життя.

Двадцять років тому проф. Євген Онацький відійшов від нас фізично, відійшов у доволі скрутних економічних обставинах, але він нам, як і майбутнім поколінням, залишив духові скарби, з яких ми повинні черпати силу і наснагу йти його слідами. Політичні обставини в Україні змінилися на краще, сьогодні Україна є визнаною цілим світом незалежною державою.

Недалекий той час, коли в Україні гідно відзначать вклад проф. Онацького в національне відродження українського народу та привернення його історичної пам'яті.

Василь Верига

Ділимося сумною вісткою, що в п'ятницю, 14 січня 2000 р. відійшла у вічність на дев'ятдесят п'ятому році життя в Чикаго, США.

св. п.

ТЕТЯНА СІДЕЛЬНИК

ПАНАХИДУ відправлено у неділю, в похоронному заведенні Музики.
ПОХОРОННІ відправи відбулися в понеділок, 17 січня з православної церкви св. Покрови, Київського Патріярху, на кладовище в Елмвуд, коло Чикаго.

Залишилися у глибокому смутку:
дочка – ГАЛЯ з родиною в Бразилії
сини – ПАВЛО з родиною в Бразилії
– ВІКТОР з дружиною ЛАРОЮ і синами ПАВЛОМ і МАРКОМ
– МИКОЛА з дружиною ВАЛЕЮ і діти: КАТЯ, ГРИША і МИХАЙЛО

Замість квітів, проситься жертвувати на фонд Київського Патріярха.

Вічна пам'ять покійній! Нехай американська земля буде їй легкою!

З глибоким смутком повідомляємо, що 2 лютого 2000 р. після важкої недуги відійшов у вічність на 85-му році життя

бл. п.

РОМАН ІЛЬНИЦЬКИЙ

ПАНАХИДА була відправлена у п'ятницю, 4 лютого 2000 р. в похоронному заведенні Петра Яреми у Нью-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 5 лютого 2000 р. в церкві св. Юра у Нью-Йорку. Похорон на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку залишилися:
Дружина – НІНА
син – ОЛЕГ з дружиною НАТАЛІЄЮ ПИЛИПЮК
доњка – УЛЯНА з мужем РЕЄМ
внучки – НІНА і ВІКА
сестра – ІРИНА МАЛАЩУК
племінники – АНДРІЙ, ЮРІЙ і МОТРЯ ДЕЙЧАКІВСЬКІ
– ОКСАНА КРУШЕЛЬНИЦЬКА з мужем ЛЮБОМИРОМ і синами МАРКОМ та ПАВЛОМ
– МАРІЙКА ШУСТ
свати – ВАСИЛЬ і АННА ПИЛИПЮКИ
кузини – ЛЬОНЯ і ВАЛЯ ПАХОЛЮКИ

Вічна йому пам'ять!

МУЗЕЄВІ ШІСТДЕСЯТНИЦТВА В КИЄВІ – У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ МАРІЇ СТАХІВ
(6.VIII. 1918 – 20. X. 1999)

Молімось, браття атеїсти
За наших славних Ярославн.
Направду, Бог їх нам послав...
І. Світличний

Замість квітів на свіжу могилу св. п. Марії Стахів, з ініціятиви чоловіка покійної, було проведено збірку, зокрема, на Музей Шістдесятництва в Києві. Пожертви склали:

Михайло і Михайлина БАКУМИ	50.00
Володимир і Аскольд ВИННИКОВИ	200.00
Іван ГІРНИЙ	20.00
Ольга ГУГЛЕВИЧ	50.00
Петро ГУЛА	20.00
Степан ҐЛЮТ	50.00
Орест і Святослава МЕНЦІНСЬКІ	50.00
Теодор МОСКАЛЬ	20.00
Александер і Марія МОТИЛІ	50.00
Омелян ОРТИНСЬКИЙ	50.00
Богдан і Лідія ПАСЛАВСЬКІ	100.00
Ніна САМОКІШ	30.00
Борис і Оксана СТАХОВИ	50.00
Евген СТАХІВ	50.00
Надія СВІТЛИЧНА	50.00
Зенон і Дарія УШАКИ	50.00
Маркіян і Джовн ХАМУЛЯКИ	50.00
Разом	940.00

Музей Шістдесятництва в Києві (голова Правління д-р Микола Плахотнюк) висловлює глибоку вдячність усім, хто підтримав його в перші важкі роки становлення, передусім родині й друзям покійної Марії Стахів.

Музей і фонд Музею було засновано в березні 1994 р. Його представництвом в Америці є організація "Людські права в ХХ ст." з музейним рахунком ч. 5432 в Українській Православній кредитівці в Нью-Йорку. Тимчасово Музей у Києві розміщено за адресою: вул. Межигірська, 7/16 на Подолі. Протягом останніх кількох місяців у приміщенні Музею відбулися меморіяльні і творчі вечори Алли Горської й Івана Світличного, Володимира Комашкова, Віктора Могильного, товариська зустріч Клубу Творчої Молоді. Про це було чимало публікацій у пресі. Організовано літературні секції для дітей і дорослих, дослідницький центр. Розбудовуються архів, бібліотека, мистецька збірка тощо. Докладніші інформації про діяльність Музею Шістдесятництва можна дістати за тел.: (973) 371-6361 у Нью-Джерзі, або (044) 263-9674 в Києві.

У Києві буде відправлено панахиду за спокій душі св. п. Марії Стахів, а вас, люди добрі, просимо не забувати про неї в своїх молитвах.

Організація "Людські права в ХХ ст."

ПРЕЗИДІЯ СЕРЕДОВИЩА УКРАЇНСЬКОЇ ГОЛОВНОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ РАДИ ділиться сумною вісткою з членами, прихильниками та українським громадянством, що 2 лютого 2000 р., на 85 році, багатотрудивого і творчого життя, після довгої і важкої невиліковної недуги помер

бл. п.

мгр ред. РОМАН ІЛЬНИЦЬКИЙ

довголітній і провідний член Організації Українських Націоналістів, член Крайового Правління у Львові 1941 р., член Закордонного Представництва УГВР, а згодом Середовища УГВР, провідний український громадсько-політичний діяч в післявоєнні роки у Німеччині та США, голова Однодумців ОУНз в США, ініціятор і діючий голова Українського Демократичного Руху, політичний в'язень польських тюрем і гітлерівських концентраційних таборів, редактор газети „Час" і „Українського Самостійника", автор праці „Deutschland und die Ukraine" і багатьох статтей. Член-кореспондент НТШ й УВАН. Покійний народився 18 червня 1915 р. у селі Кривче, Борщівського району, що на Тернопільщині, закінчив середню освіту і студії Академії Заграничної Торгівлі у Львові і працював учителем, а на Колюмбійському університеті закінчив бібліотекарську школу, одержавши звання магістра і працював у Слов'янському відділі Публічної Бібліотеки в Нью-Йорку аж до виходу на пенсію.

Дружині Покійного Ніні, дочці Уляні, синові Олегові, сестрі Ірені, ближчій та дальшій родині складаємо глибоке співчуття.

Вічна йому пам'ять!

УПРАВА СЕРЕДОВИЩА УГВР

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 6 лютого 2000 р. відійшла у вічність на 77 році життя наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА і СЕСТРА

бл. п.

МАРІЯ МУЗИЧКА

ПАНАХИДА відбулася в середу, 9 лютого 2000 р., о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Kohut Funeral Home.

ПОХОРОННІ відправи відбулися в четвер, 10 лю-того 2000 р., о год. 10-ій з української Православної церкви св. Марії в Аллентавн, Па на церковний цвинтар.

У глибокому смутку залишилися:
муж – ТЕОДОР
доньки – ВІРА і БАРБАРА
сестра – НЕЛЯ ЛИПЕЦЬКА

Вічна її пам'ять!

Замість квітів просимо складати пожертви на St. Mary's Ukrainian Orthodox Church, 1031 Fullerton Ave., Allentown, PA 18103.

УКРАЇНСЬКА КАПЕЛЯ БАНДУРИСТІВ ім. Т. ШЕВЧЕНКА

З жалем повідомляє, що 31 грудня 1999 р., на 94-му році життя, відійшов у вічність композитор, письменник, музиколог та довголітній голова Товариства Приятелів Української Капелі Бандуристів

бл. п.
д-р ВАСИЛЬ ВИТВИЦЬКИЙ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 4 січня 2000 р. в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя у Нюарку, Н. Дж., а опісля на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Дружині та родині покійного складаємо наші глибокі співчуття.

УПРАВА УКРАЇНСЬКОЇ КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ

Ділимося сумною вісткою, що 3 лютого 2000 р., заосмотрена Найсвятішими Тайнами відійшла у вічність на 93-му році життя наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

бл. п.
АЛЕКСАНДРА К. з ЧОРНОДОЛІВ ВОРОБКЕВИЧ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 7 лютого 2000 р. в українській католицькій церкві св. Йосафата у Воррені, Миш., а опісля на цвинтар Оливної Гори у Дітройті.

Залишені в глибокому смутку:

дочка – ІРИНА БОДРУҐ
син – ЛЕВ з дружиною ЕВГЕНІЄЮ
внуки – МАРТА, СОНЯ, ТАМАРА і БОГДАН із супругами
– ВОЛОДИМИР і ЮРІЙ
правнуки – КАРЛІ, КЕЛСІ, МАРКО, ЯКІВ
племінник – Преосв. Владика ЛЮБОМИР ГУЗАР
племінниця – МАРТА ВАСИЛЬКЕВИЧ з мужем ЗЕНОНОМ і дітьми

ближча і дальша родина в США, Канаді і в Україні.

Вічна їй пам'ять!

УКРАЇНСЬКА КАПЕЛЯ БАНДУРИСТІВ ім. Т. ШЕВЧЕНКА

З жалем повідомляє, що 25 грудня 1999 р. відійшов у вічність наш друг і побратим

бл. п.
ЛЮІС ТИМЧЕНКО

ПАНАХИДА відбулася 28 грудня 1999 р., а похорон – 29 грудня 1999 р. з церкви св. Андрія УПЦ в Дітройті на цвинтар Воскресіння.

Дружині та родині складаємо наші глибокі співчуття.

УПРАВА УКРАЇНСЬКОЇ КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США з глибоким сумом сповіщає, що 31 грудня 1999 р. відійшов у вічність

бл. п.
д-р ВАСИЛЬ ВИТВИЦЬКИЙ

композитор, музиколог, педагог, диригент. Він був дійсним членом УВАН, автором численних книжок і статтей. До останніх днів цікавився проблемами української науки і мистецтва.

Похований на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна йому пам'ять!

Висловлюємо співчуття ДРУЖИНІ, СИНОВІ та ДОЧЦІ з родинами.

УПРАВА УВАН

Ділимося сумною вісткою, що 4 лютого 2000 р. відійшов у вічність на 75-му році життя наш найдорожчий БАТЬКО, ДІДО і СВАТ

бл. п.
МИКОЛА ЛАЩУК

ПАНАХИДА відбулася в неділю, 6 лютого 2000 р. в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юніон, Н. Дж.

ПОХОРОННІ відправи у понеділок, 7 лютого 2000 р. з церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., а відтак на цвинтарі Hollywood Memorial в Юніон, Н. Дж.

В глибокому смутку залишилися:

син – МИХАЙЛО з дружиною ІРЕНОЮ і донями ОКСАНКОЮ, ДАРЦЕЮ та СТЕФЦЕЮ
дочка – ДАНА
швагрова – ПАРАСКЕВІЯ КЛИМКО з родиною
шваґер – АЛЕКСАНДЕР ФЕШАК з родиною в Польщі
сваха – ПАРАСКЕВІЯ ШЕРЕМЕТА з родиною

та ближча і дальша родина в Америці і в Україні.

Вічна йому пам'ять!

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

ПОДЯКА

26 грудня 1999 р. помер наш дорогий МУЖ, БРАТ і ВІТЧИМ

бл. п.
д-р
ВОЛОДИМИР КЛІШ

Висловлюємо найщирішу подяку всім, хто взяв участь у похоронних відправах всім, хто письмово чи телефонічно зложили нам свої співчуття, вислови любови та приязні в цей неймовірно тяжкий для нас час. Лікарському Товариству та Товариству „Св. Софія" за прислані квіти і посмертні оголошення в пресі всім, що пожертвували на Служби Божі та датки на добродійні та громадські цілі в пам'ять Покійного.

Дякуємо о. Орестові Михайлюкові за відслуження похоронних відправ, за прощальні слова на поминках д-рові Василеві Салякові від Лікарського Товариства Північної Америки, Відділ Пенсильванії, Юрієві Данилові від Т-ва Українських Філятелістів і Нумізматиків, Наталці Даниленко, Дам'янові Ліщинському та Левові Коленському за відчитання співчуття від Товариства „Св. Софія".

Ми вдячні приятелям покійного д-р Стефанії і д-рові Юрієві Бережницьким за відвідини Покійного, потіху і поради.

Зокрема дякую голові 90-го Відділу СУА Християні Хомин-Іжак за піклування моєю старенькою мамою в день похорону, приятелькам Наталці Даниленко і Оксані Волчук за допомогу і моральну підтримку.

Нехай Господь Вас усіх винагородить сторицею!

Дружина ВІРА з родиною
Сестра НЕОНІЛЯ КЛІШ.

В пам'ять покійного зібрано на:

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ – Стипендійний фонд для сільських незаможних студентів – 1,235 дол.
К. Козак (100 дол.), М. Тарнавська (20 дол.), І. і М. Куземські (20 дол.), О. і І. Михайлюки (25 дол.), Ірина Бойко Паар (25 дол.), О. Гайдук (10 дол.), Я. Жеребецька (20 дол.), Р. Гарасимович (10 дол.), Н. Лучанко (25 дол.), Д. Федак (10 дол.), П. Гурскі (25 дол.), Л. і М. Онуферки (25 дол.), В. Савчин (10 дол.), Л. Кушнір (25 дол.), Д. і О. Ткачуки (25 дол.), Б. і Х. Турчинюки (100 дол.), М. і В. Вакуловські (50 дол.), Н. Оранська (25 дол.), І. і Н. Даниленки (50 дол.), С. і Ю. Бережницькі (100 дол.), В. Саляк (100 дол.), Д. Ліщинський (35 дол.), Ю. Данилів (50 дол.), Л. Кий (50 дол.), Д. Кузик (100 дол.), В. Кліш (200 дол.)

СИРОТИНЦІ НА БУКОВИНІ через 90-ий ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – 1,100 дол.
А. і Л. Стадниченки (100 дол.), В. Савчин (20 дол.), Ю. Балан (10 дол.), Л. Івасиків (10 дол.), Р. і Р. Когути (25 дол.), О. Гайдук (10 дол.), В. і З. Романів (25 дол.), Г. і Н. Петрики (20 дол.), Н. Вайда (5 дол.), С. і М. Біласи (25 дол.), Б. і Х. Турчинюки (100 дол.), М. Кондрат (25 дол.), І. і О. Паар (20 дол.), О. Ткачук (10 дол.), Г. Пиріг (20 дол.), Х. і Б. Сеники (50 дол.), С. і О. Ворох (50 дол.), Ю. і О. Головчаки (20 дол.), В. Пак (20 дол.), Л. Коленський (20 дол.), Д. Ліщинський (25 дол.), М. Данилів (20 дол.), Т. Біріс (50 дол.), А. Матковська (10 дол.), І. Козак (10 дол.), О. Новосівська (20 дол.), Н. Кліш (250 дол.), В. Кліш (100 дол.), А. Жилава (30 дол.).

ФОНД ДОПОМОГИ ХВОРИМ ПИСЬМЕННИКАМ через ЗУАДК – 500 дол.
М. Роговська (50 дол.), О. Чехут (50 дол.), О. Гаєцька (50 дол.), Т. Стадниченко (50 дол.), О. Волчук (50 дол.), Н. Кліш (250 дол.).

КРАЙОВИЙ КОМІТЕТ ДОПОМОГИ УКРАЇНІ – 100 дол.
Д. Миндюк.

УКРАЇНСЬКИЙ ОСВІТНЬО-КУЛЬТУРНИЙ ЦЕНТР У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ – 200 дол.
В. Кліш.

ЦЕРКВУ СВ. АРХИСТРАТИГА МИХАЙЛА В ДЖЕНКІНТАВН – 125 дол.
Ірина Бойко Паар, В. Кліш.

СЛУЖБИ БОЖІ:
М. Раковська, М. Берман, Б. Шник, М. Гислін, М. Пеленська, Ю. і С. Бережницькі, Орися Ільницька, Р. і В. Саляк, Н. Вайда, Ю. Шашаровська, І. Климовська, Р. Бойко-Паар, Х. і М. Озарків.

Разом 3,260 дол.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

АНДРІЙ ВОРОБЕЦЬ
Професійний продавець забезпечення УНС
ANDRE WOROBEC
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
9 Bayard Pl., Newark, NJ 07106
Tel.: (973) 292-9800 ext. 3055
Fax: (973) 292-0900
e-mail aworobec@hotmail.com

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Професійний продавець забезпечення УНС
EUGENE OSCISLAWSKI
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
25 Jason Ct., Matawan NJ 07747
tel.: 732 583-4537• fax: 732 583-8344

Український Народний Союз пошукує осіб зацікавлених продавати життєве забезпечення (страховку). Вимагаємо знання англійської мови та професійного вишколу (ліцензії). Платимо комісове на рівні з американськими установами, та даємо списки проспектів. Зацікавлених просимо звертатися на тел.:
(973) 292-9800 додатковий 3018

УВАГА! 35% ЗНИЖКА на трактори, авта і техніку
ШВИДКІСНА доставка грошей – низькі ціни, конфіденційність

KARPATY
Export • СКОРА ГАРАНТОВАНА ДОСТАВА • FAST GUARANTEED DELIVERY • Import Ltd.

KARPATY TRAVEL
121 Runnymede Road, Toronto, Ontario Canada M6S 2Y4
e-mail:nsemczys@aol.com
Tel. (416) 761-9105
Toll free **1-800-265-7189**

ГРОШІ • РЕЧОВІ ПАЧКИ
ПРОДУКТОВІ НАБОРИ
ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ
до рук адресата в Україну та інші держави

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ
КВИТКИ • ЗАПРОШЕННЯ
МЕДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ВІЗИ
ВІДПОЧИНОК
на відомих курортах

Пам'ятайте – як посилати чи літати, то через КАРПАТИ!

МИХАЙЛО П. ГРИЦАК
адвокат
З КРИМІНАЛЬНИХ І ЦИВІЛЬНИХ СПРАВ, ЯК ТАКОЖ КОМПЮТЕРСЬКОГО ПРАВА
Член адвокатської палати в Н. Дж., Н.Й., Конн., Вашінгтоні.
316 Lenox Ave., Westfield, NJ 07090
Tel., (908)789-1870; (732) 627-0517

UKRAINIAN CATERING

ОБСЛУГОВУЄМО ВСІ ПРИЙНЯТТЯ
СМАЧНО І НЕДОРОГО!
457 Clifton Ave. Clifton, NJ 07011
973-546-4659

MYRON BOKALO MARIKA PROCIUK BOKALO

Ручно мальована кераміка ***трипільського і гуцульського стилів.*** *„Wedding favors"*
742 LINDEN AVENUE
RAHWAY, NJ 07065
(732)382-2223

ЮРІЙ СТЕЦЮК
GEORGE L. STECIUK
SALES REPRESENTATIVE
ПРОДАЖ ДОМІВ у Morris, Essex, Union, Somerset Counties.
Щира, чесна і особиста обслуга.
Free Market Analysis of Your Home.
Referral & Relocation throughout USA

Weichert Realtors

CHATHAM OFFICE:
64 MAIN SREET
CHATHAM, NJ 07928

#1REALTOR IN N.J.
#1 REALTOR IN MORRIS Co.
#1 INDEPENDENT REALTOR U.S.

OFF: (973) 635-5000
EVES: (973) 539-8917
FAX: (973) 635-5086

АДВОКАТ
ЯРОСЛАВ КУЗЕМЧАК
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД КОМПЕНСАЦІЙ І ВИМОГ В НАСЛІДОК АВАРІЙ
- на роботі
- автомобільних
- в публічних місцях
- лікарських помилок

Перша консультація безплатна
Оплату беремо лише після виграші процесу про відшкодування

А ТАКОЖ:
- ВОДІННЯ під впливом алкоголю
- КУПІВЛЯ І ПРОДАЖ нерухомостей
- ПРОЦЕСИ цивільні і кримінальні
- ШТРАФИ
- РОЗВОДИ
- ЗАГАЛЬНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

WELT & DAVID, Clifton, NJ
(973) 773-9800

Йосиф Купчак
власник
JOSEPH MEAT MARKET
М'ясні европейські вироби
437 Smith Street, Perth Amboy, NJ
Tel: (732) 442-4660

UKRAINIAN SINGLES NEWSLETTER
Serving Ukrainian singles of all ages throughout the United States and Canada.
For information send a self-addressed stamped envelope to:
Single Ukrainians
P.O. Box 24733,Phila., Pa. 19111
TEL.: (215) 722-6282

Фірма ЄВШАН
пропонує касети, компакт диски, відео, шкільні книжки, комп'ютерні програми, писанки та різні подарунки. Замовляйте новий каталог на 1999 рік!
тел: 1-800-265-9858

Компанія „Wood-Art" на Фльориді потребує майстрів з художньої обробки дерева та столярної справи. Добра платня та медичне забезпечення.
Тел.: **1 (407) 668-0660**
1(407) 574-7796 **(Vasyl Boychuk)**

ДРУКАРНЯ
COMPUTOPRINT CORP.
Established 1972
МАРІЯ ДУПЛЯК – власник
Виконуємо друкарські роботи
- книжки
- журнали
- брошури
- коверти, канцелярійні друки
- візитівки
- весільні запрошення на різних мовах

35 Harding Ave, Clifton, NJ 07011
tel.: 973 772-2166 • fax: 973 772-1963
e-mail: computorpr@aol.com

UKRAINE-PAC
(973) 831-1499
PACKAGE and FOOD Parcel Service

• ПРАЦЯ •

Потрібний автомобільовий механік з досвідом праці на імпортованих автах. Ми навчимо побажану особу. Добра платня і бенефіти. Мусить мати свої робочі інструменти та володіти англійською мовою. Maplewood, NJ
Tel.: 973 762-2882

Пошукую жінку до опіки старшої особи тільки на ніч. За точнішими інформаціями тел.:
(973) 537-1243 Неля
(212) 777-4441 Людмила

Пошукую людей до роботи. Початковий заробіток 1,600 дол. на місяць. Знання англійської мови не є обов'язковим.
Тел.: (919) 847-4494

Чоловік з України, 45 років, має досвід догляду за старшими і хворими, смачно варить, виконує будівельні та різні ремонтні роботи. Акуратний, веселої вдачі. Праця потрібна негайно, бажано з проживанням. За характеристиками на дану особу та з пропозиціями телефонувати **973-734-0665.**

НОВЕ ВІДЕО
АПОН 1999-Б
Найкращий концерт, який Ви коли-небудь чули і бачили в палаці „Україна" у Києві
ВІДЗНАЧЕННЯ 8-ої РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ.
Промова Президента ЛЕОНІДА КУЧМИ до вільного народу.
Мистецьку частину виконують: 25 ансамблів зі всіх областей України при участі артистів **СОФІЇ РОТАРУ, ВАСИЛЯ ЗІНКЕВИЧА** та інших.
Ціна 30 дол.
Писати до:
APON MUSIC and VIDEO
P. O. Box 3082 Long Island City, NY 11103
Tel.: (718) 721-5599

EuroLink
Дзвінок в УКРАЇНУ
31¢ за хвилину
Із зміною або без зміни
телефонної компанії далекого зв'язку
1-800-758-1023

ECONOMY AIRFARES
FREGATA TRAVEL
Нью-Йорк/Львів – 599 дол.+tax
(round trip)
Нью-Йорк/Київ – 499 дол.+tax
(round trip)
429 дол. (one way)
Restrictions Apply
250 West 57 Street, #1211
New York, NY 10107
Tel.: 212-541-5707 • Fax: 212-262-3220

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 20 ЛЮТОГО 2000 р.
Південний Бруклин, Н.Й. Річні загальні збори Братства св. о. Миколая, Відділ 293 УНСоюзу відбудуться о год. 12-ій після другої Служби Божої в приміщенні церковної залі при 261 19-та вул. Просимо членів прибути численно та вирівняти залеглі вкладки. На порядку нарад звіт управи, вибір нової. Після зборів товариська гутірка. Управа.

СЕРЕДА 23 ЛЮТОГО 2000 р.
Дітройт, Миш. Річні збори 174 Відділу УНСоюзу відбудуться о год. 6:30 веч. в домівці Союзу Українок. Секретар Відділу Віра Кривий, тел. 810-693-4548.

СЕРЕДА, 23 ЛЮТОГО 2000 р.
Кергонксон, Н.Й. Річні загальні збори 88 Відділу УНСоюзу Т-ва Союзівка відбудуться о год. 7-ій веч. в бібліотеці на Союзівці. Просимо членів прибути на сходини. Анна Слободян – голова, Стефа Гаврилюк – секретар.

ARKA Company
DEPARTMENT STORE
26 First Avenue
New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550
Светри, вовняні хустки, вишивані жіночі блюзочки, виш. обруси, подушки, і т. п., кераміка, різьба в Арці — ДЕШЕВО

ФІРМА „МІСТ"
Забираємо посилки з вашого дому 24 години
Україна – найнижчі ціни!
(973) 223-8655 • 1-888-633-7853

• РОЗШУКИ •

Розшукую моїх близьких родичів: **ГИЧ КЛИМА МАКАРОВИЧА і ГИЧ УЛЯНУ МАКАРІВНУ**, які виїхали на захід до США або Канади (десь в 1913-1916 рр.). До жовтневого перевороту проживали в с. Ковалин, Переяславського повіту, Полтавської губернії. Моя адреса: **Україна. Гич Олексій, Київська обл., м. Переяслав-Хмельницький, вул. Набережна 4 кв. 22.**